

Вісник

№1 (28)
Березень 2012

УСПП

СПЕЦВИПУСК

ДО 20-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО СОЮЗУ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ

УКРАЇНСЬКИЙ СОЮЗ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ

Україна, 01001, м. Київ, вул.Хрещатик, 34
тел./факс: +38 044 278 30 69
uspp@uspp.org.ua
www.uspp.org.ua

ОБ'ЄДНАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

Україна, 01001, м. Київ, вул.Хрещатик, 34
тел./факс: +38 044 270 68 35
orgdep@ooru.org.ua
www.ooru.org.ua

ПЕРСОНАЛІІ УСПП

Від редакції

Історія Українського союзу промисловців і підприємців складається з історій життєвого шляху людей, які працювали і працюють на благо своєї країни, у складних економічних обставинах створили Союз, сприяли його розвитку, професійній досконалості. Без них – відповідальних професіоналів, активних громадських діячів, самодостатніх і цікавих особистостей – становлення Союзу як найпотужнішої та найавторитетнішої в Україні, званої у всьому світі громадської бізнес-організації просто б не відбулося.

Славна історія УСПП складається з життєпису знаменитих українських промисловців – машинобудівників, оборонників, будівельників, металургів, хіміків, корабелів. До славетного клубу особистостей Союзу належать також аграрії, науковці, конструктори, представники вітчизняної економічної школи, органів державної влади, місцевого самоврядування. У «золотий» фонд УСПП увійшли й представники нового класу – підприємницького, – нової генерації бізнесменів, які отримали сучасну європейську освіту та знайшли свою бізнесову долю в незалежній Україні. Історію Союзу, безумовно, творили і люди, які повністю присвятили себе УСПП, – керівники регіональних відділень та представництв, численні активісти.

Для багатьох людей, що нині успішно працюють у владних кабінетах, в українському парламенті, в органах місцевого самоврядування, наукових установах, провідних засобах масової інформації, які створили власні компанії та громадські бізнес-асоціації, УСПП був і залишається школою високопрофесійної підготовки, зразком результативної командної роботи.

Усі вони є частиною великої і дружньої родини – Українського союзу промисловців і підприємців. Саме їм – **ПЕРСОНАЛІЯМ УСПП** – і присвячений цей спецвипуск «Вісника». Ми намагалися розповісти про життєвий шлях членів нашої команди, про здобутки та професійні інтереси, про захоплення і мрії.

Олеся Куриляк
керівник прес-служби УСПП

Але список персоналій УСПП надзвичайно великий. На жаль, в одному номері розповісти про всіх достойників просто не вийшло. **Відтак, ми вирішили цей спецвипуск «Вісника УСПП» вважати першим у серії розповідей. Далі буде другий, третій...** Маємо надію, що ви допоможете нам їх підготувати. Розширимо разом збірку розповідей про золоту гвардію УСПП, додамо туди й нові, і незаслужено забуті, і випадково пропущені імена!

У першому півріччі 2012 року ми плануємо другий випуск «Персоналії УСПП», і він теж буде присвячений двадцятиріччю Союзу. Тож підготуймо його разом, занурившись у життєві історії своїх ділових партнерів, колег, соратників чи просто друзів. «Людина багата не лише власними талантами, але й усіма тими дарами, якими багаті її добрі друзі», - говорив російський письменник Михайло Пришвін. Продовжимо літопис героїв нашого часу!

Парфразуючи улюблений вислів відомого американського підприємця, засновника всесвітньовідомої компанії «Apple» Стіва Джобса: «Ми знаходимося тут, щоб зробити свій внесок у цей світ», вважаємо – ваш внесок у становлення Українського союзу промисловців і підприємців, розбудову потужного громадянського, демократичного суспільства достойний уваги читачів журналу «Вісник УСПП» та нашого інформаційного порталу www.uspp.org.ua.

Зміст

Анатолій Кінах , президент УСПП	4	Петро Кузнецов , керівник Вінницького РВ УСПП	32
Сергій Прохоров , перший віце-президент УСПП	6	Віктор Лисицький , член Економічної ради	32
Віталій Майко , віце-президент УСПП	7	Сергій Лісковський , віце-президент УСПП	33
Віктор Урчукін , почесний президент УСПП	9	Валентин Макаренко , віце-президент УСПП	33
Василь Євтухов , почесний президент УСПП	10	Олександр Мінаєв , перший керівник Донецького РВ УСПП	33
Леонід Козаченко , віце-президент УСПП	11	Маргарита Мощак , керівник РВ УСПП у Закарпатській області	34
Василь Крутов , віце-президент УСПП	12	Микита Новіков , член Правління УСПП	35
Дмитро Ківа , член Правління УСПП	13	Олександр Папусь , керівник Сумського РВ УСПП	35
Олексій Вадатурський , член Економічної ради	15	Василь Піддубний , заступник голови ООРУ	36
В'ячеслав Богуслаєв , член Президії Ради МКПП	16	Валерій Пекар , віце-президент УСПП	36
Володимир Бойко , колишній член Правління УСПП	18	Іван Петухов , віце-президент УСПП	36
Василь Гурєєв , член Правління УСПП	19	Тетяна Попова , член Економічної ради	37
Юрій Арсеєв , керівник Криворізького РВ УСПП	22	Володимир Приходько , член Економічної ради	38
Юрій Бубес , керівник РВ УСПП у Львівській області	22	Віктор Рибинок , член Правління УСПП	38
Микола Ваків , член УСПП	23	Олег Рогоза , керівник Донецького РВ УСПП	39
Петро Ванат , керівник Запорізького РВ УСПП	23	Олександр Рудаков , член Економічної ради	40
Олексій Голубов , член Правління УСПП	24	Віктор Рудика , член Економічної ради	40
Юрій Громов , виконавчий директор Херсонського РВ УСПП	24	Олександр Саїнсус , экс-керівник Кіровоградського РВ УСПП	40
Володимир Гунчик , керівник РВ УСПП у Волинській області	24	Анатолій Скоромний , керівник Черкаського РВ УСПП	41
Андрій Дашкевич , віце-президент УСПП	25	Мирослав Табахарнюк , віце-президент УСПП	41
Олександр Дічек , член Правління УСПП	25	Іван Телющенко , член Економічної ради	41
Іван Дунець , керівник Хмельницького РВ УСПП	26	Віктор Устенко , співзасновник УСПП	42
Василь Дутчак , керівник РВ УСПП в Івано-Франківській області	26	Віктор Хмільовський , співзасновник УСПП	42
Ярослав Жаліло , науковий партнер УСПП	26	Володимир Черевань , член Економічної ради	43
Валентин Запорошук , віце-президент УСПП	27	Василь Чубак , керівник Тернопільського РВ УСПП	44
Сергій Змісьєць , керівник Полтавського РВ УСПП	27	Олег Шевчук , віце-президент УСПП	44
Валентина Ізовіт , член Правління УСПП	28	Олександр Шнипко , віце-президент УСПП	45
Петро Калита , віце-президент УСПП	28	Михайло Фількін , перший президент Дніпропетровського РВ УСПП	45
Степан Капшук , член Економічної ради	29	Потужна команда	46
Костянтин Колесник , керівник РВ УСПП у Чернігівській області	30	Хто ми є, про що ми думаємо	48
Світлана Корнілова , керівник Херсонського РВ УСПП	30	Завжди готові допомогти	49
Леонід Костюченко , член Економічної ради	31	Пам'ятаємо...	50
Олексій Кредісов , член Економічної ради	31		

«Довіра людей – величезна цінність, яку не можна втратити» – А.Кінах

Біографія громадського діяча та політика **Анатолія Кириловича Кінаха** багата на знаменні події. Дуже часто життя вимагало від нього неабиякої концентрації сили та духу, пропонуючи переступити через звичайне і зробити, як він потім напише, «прорив»... І завжди він вмів цей виклик почути і прийняти.

А почалося все, коли хлопець із простої сільської родини поїхав до Ленінграду, вступив до кораблебудівного інституту і став інженером. «Він мріяв про великі справи, так йому й судилося», - говорили потім його шкільні вчителі.

У 1981р. Анатолій Кінах – майстер, згодом начальник виробництва на заводі «Океан» у Миколаєві. «Досвід на «Океані» - безцінний. Величезний колектив, неосяжна територія, обійти ногами годі й думати. Зв'язувалися з дільницями через селектор, майже як льотчики із землею. Але коли плід спільної праці є не будь-що – корабель, душа починає співати», - згадує він. Саме тут він набув управлінського та організаторського досвіду, здатності чути кілька проблем одночасно, виділяти з них ключові та знаходити швидкі рішення.

Дванадцятитисячний колектив заводу «Океан» висунув його кандидатом у народні депутати. У квітні 1990 року Анатолія Кінаха обрали до Верховної Ради України.

У 1992 році молодий депутат призначається Представником Президента України на Миколаївщині. Країну накрила хвиля гіперінфляції, зупинилися виробництва, люди залишалися без зарплат. У Миколаєві застрайкувало залізничне депо. Керівник області без вагань пішов у натовп доведених до відчаю людей. Виступати довелося з тепловоза, щоб його чули й бачили усі. «За вашими спинами – сім'ї і діти. У ваших руках залізниця, отже, паливо і хліб для таких же сімей і дітей. Не

будемо їх протиставляти, будемо вирішувати всі проблеми одна за одною», - звернувся він до залізничників. Страйк було припинено.

У 1994-му понад 70% миколаївців віддають свої голоси за обрання Анатолія Кінаха головою обласної Ради народних депутатів і обласного виконавчого комітету (за законодавством 1992 року, губернаторів обирали в областях). До речі, й до сьогодні мало хто з народних обранців має у своєму активі такий рівень довіри земляків.

Навесні 1995 року голові Миколаївської області запропонували обійняти посаду віце-прем'єр-міністра України з питань промислової політики. Він відразу відчув – зміна масштабів є рішучою. В його руках опинилася промислова міць країни, але... з усіма її грандіозними проблемами. Ламався цілий господарський комплекс, на порядку денному гостро постали проблеми впровадження нових технологій, модернізації, залучення інвестицій, управлінських змін.

Відповідь на ці виклики у віце-прем'єр-міністра була одна: сучасний державний протекціонізм. Пізніше він викладе ці підходи у плані відродження економіки України.

Розпорозувати сили не варто, вважає А.Кінах. Треба обрати «точки прориву» – сфери, де є очевидні конкурентні переваги, і саме сюди залучати інвестиції. Згодом ці галузі зможуть зіграти роль «локомотивів зростання» для всього господарського комплексу. Держава має стати на захист вітчизняного виробника, але про бюджетні дотації, податкові преференції не йдеться. Необхідно побудувати сучасну цивілізовану систему стимулів для тих, хто займається модернізацією, розширенням виробництв, створює нові робочі місця. Не можна допускати критичну залежність країни від імпорту, перш за все – енергоносіїв; експортери повинні мати усі умови для успішної роботи і бути захищеними на зовнішніх ринках.

Цим принципам він слідував скрізь, на всіх щаблях державної служби – коли був міністром економіки, віце-прем'єр-міністром, першим віце-прем'єр-міністром, нарешті, главою уряду.

У травні 2001 р. Верховна Рада підтримала кандидатуру Анатолія Кириловича Кінаха на посаду Прем'єр-міністра України. Сухі цифри роботи уряду А.Кінаха говорять самі за себе. Зростання ВВП у 2001 році перевищило 9%, промислового виробництва – 14%. Суттєво – на 32,1% - збільшився приріст іноземних інвестицій. Позитивне сальдо в зовнішній торгівлі становило \$980,3 млн.

Восени 2005-го А.Кінаха призначають Секретарем Ради національної безпеки і оборони України. Його головною справою стає розробка та ухвалення Стратегії національної безпеки України, першого документу такого типу за роки незалежності України. Тут системно проаналізовані зовнішні та внутрішні ризики, виклики національній безпеці держави, визначено пріоритети на перспективу.

...Навряд чи знайдеться в новітній українській історії багато людей, яким судилося стати народними депутатами Верховної Ради п'ять разів. Анатолій Кінах – один з них. Його перша депутатська каденція розпочалася в квітні 1990 року, і події тих часів ніколи не зникнуть з пам'яті. «У залі була справжня «гримуча суміш» - з одного боку, «рухівці», з іншого – комуністи. Депутати розміщувалися в сесійній залі по областях, за алфавітом. Народні обранці з Миколаївщини, з «червоної смуги» України, були поруч з львів'янами, які фонтанували ідеєю незалежності. Сусідили з В'ячеславом Чорноволом, братами Горинями, придивлялися один до одного, вчилися толерантності, пошуку спільних рішень... Тоді політика була набагато чистішою, відвертішою», - згадує Анатолій Кирилович.

24 серпня 1991 року йому, народному депутату Верховної Ради УРСР, пощастило голосувати за прийняття Акту проголошення незалежності України. Парламентар А. Кінах активно долучається до реалізації економічних реформ в країні, формування сприятливого підприємницького клімату, становлення громадянського суспільства. За його активної участі прийняті закони про державну підтримку космічної діяльності, електронної, суднобудівної промисловості тощо.

За підсумками виборів до парламенту 2006 року Анатолій Кінах стає головою Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони. Нині він – голова підкомітету з питань оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва, заступник голови Української частини Комітету з парламентського співробітництва між Україною та Європейським союзом.

Нещодавно з ініціативи та під головуванням А.Кінаха в парламенті створено міжфракційне депутатське об'єднання «Європейський вибір», у відповідь в Європарламенті сформована група у підтримку євроінтеграції України, до складу якої ввійшли представники всіх фракцій європейських партій.

«Я вдячний долі за будь-яку можливість працювати заради своєї країни. Але жодна посада, на яку тебе призначили, не зрівняється з посадою, на яку – обрали. Довіра людей – це велика цінність, про яку не можна забути, якій не можна зрадити», - стверджує політик.

Вочевидь, лише унікальний досвід державницької діяльності привів Анатолія Кінаха до глибокого переконання, що влада сама собою не є всесильною та самодостатньою. Вона має спиратися на активне і розвинуте громадянське суспільство – корпоративні, фахові, молодіжні та інші організації та об'єднання.

«Я повторював і повторюю: розумна влада має бути зацікавлена в міцних громадських організаціях. Це і природний опонент, який захистить від непродуманих рішень, помилок, і природний союзник. Професійна влада і розвинуте громадянське суспільство – ось дві складові демократичної країни, яка прагне успішно рухатися шляхом сталого розвитку», – переконаний А.Кінах.

Ще в 1997 році багатотисячна промислово-підприємницька спільнота обирає Анатолія Кінаха президентом Українського союзу промисловців і підприємців. Громадський лідер відчув: саме ця

команда формуватиме стандарти нової економіки, втілюватиме в життя ідеї реформування господарського комплексу та його майбутнє піднесення.

Анатолій Кирилович започатковує практику подання до парламенту, уряду власних пропозицій до нормативно-правових актів і залучає до цієї роботи провідних українських вчених, юристів, економістів, підприємців. Він стає ініціатором створення системи рамкових угод між УСПП та владною вертикаллю.

УСПП активно виступає за необхідність структурних реформ в економіці, переорієнтацію енергомістких, сировинних, екологічно небезпечних напрямків на високотехнологічне, наукоємне, інтелектуальне виробництво. Ініційовано та запроваджено унікальний Громадянський проект недержавної системи безпеки підприємництва та протидії рейдерству.

Приділяючи значну увагу розвитку соціального партнерства на Україні, Анатолій Кирилович підтримує пропозицію створити у 1998 році всеукраїнську організацію нового типу - роботодавців та очолив її координаційну раду. За його ініціативи ухвалено закон «Про організації роботодавців України». Нині він очолює Об'єднання організацій роботодавців України.

В промислово-підприємницьких колах Анатолій Кінах користується беззаперечним авторитетом, його ім'я асоціюють із Союзом. Завдяки йому для багатьох управлінців, громадських лідерів УСПП став унікальною школою громадянської і державницької роботи, яка загартовує їх характери, підтримує дух економічного патріотизму.

«Очолюючи великі колективи, я ніколи не докучав людям зайвою строгістю та серйозністю. Вважаю, керівнику необхідно знати, у кого яка сім'я, чи здорові батьки, чи влаштовані діти...», - ділиться він в одному з інтерв'ю.

Він, як і раніше, знаходить час для спілкування з друзями, найбільше шануючи тих, з ким затоваришував ще за студентських часів. Жоден приїзд до Санкт-Петербурга не проходить без того, щоб не зібрався «мальчишник» колишніх студентів-корабелів. Не біда, що в «морських вовків» сиві чуби – вони такі ж іронічні й веселі, як у молодості.

Попри усю свою зайнятість, Анатолій Кирилович беззавітно любить своїх трьох доньок, намагається багато часу присвячувати сім'ї. У розкладі вихідного дня Анатолія Кінаха – обов'язкове відвідування книжкових магазинів та ринків. Зі студентських часів він захоплюється науковою фантастикою, астрофізикою, останнім часом читає багато книг з історії. Він постійно намагається знайти відповідь, чому шлях України до успіху опинився тяжчим, ніж думалось на початку 90-х, що треба зробити, щоб наздогнати часи, не упустити шанс зробити нашу країну такою, про яку мріялось.

...Кінахами в старі часи називали вершників. Постає вершника суто земна – він має бути міцним господарем, майстром на всі руки, главою сім'ї або громади. В той же час це особа романтична. Вітер мандрівок, прагнення змін та їх передчуття – це його життєва аура, без якої немислимий рух вперед. Тож вершник знову в путі...

«Потрібно створювати атмосферу підприємницької довіри» – С.Прохоров

У певний момент всередині Українського союзу промисловців і підприємців з'явилася думка – Союз повинен пропонувати підприємцям нові напрямки, ефективні програми розвитку, підвищення конкурентоспроможності, можливості для яких з'являються на стику галузей. Це не означає, що тут відкинули завдання боротися з недосконалістю законодавства та бізнесової практики, захищати підприємця за будь-яких обставин. Просто в УСПП усвідомили значення сталого позитивного зростання, необхідність стати для підприємця партнером, колегою, помічником в усіх починаннях.

Втілити в життя цю ідею довелося першому віце-президенту Союзу **Сергію Мефодійовичу Прохорову**. Він переконаний: одне із завдань УСПП – підказати діловій громаді нові теми для бізнесу, зорієнтувати на інновації в енергозбереженні й енергоефективності, будівельній галузі, і зробити це не в декларативному, а в конкретному прикладному сенсі.

В 2008-2009 рр., під час фінансової кризи, за допомогою однодумців, С.Прохоров ініціював розроблення програми «Індивідуальні житлові будинки – енергоефективність і доступність». Програма передбачає будівництво недорогого житла буквально «у чистому полі», а в параметри експлуатації закладені механізми максимальної економії ресурсів. Реалізований проект «виробник-банк-замовник», зміст якого полягає в об'єднанні зусиль виробника напіввагонів – Крюківського вагонобудівного заводу, перевізника залізничних вантажів на теренах пострадянського простору – Дніпровської операторської компанії, та установи, яка кредитує проект – Укресімбанку.

Перший віце-президент сприяє будівництву Західноукраїнського ділового центру «Подолани», який передбачає створення у Тернополі трьох тисяч додаткових робочих місць, багато уваги приділяє започаткуванню в Україні повномасштабного виробництва світлодіодних світильників.

За ініціативою С.Прохорова в Союзі нещодавно з'явився департамент із упровадження підприємницьких ініціатив, який має у своєму творчому доробку чимало ідей для започаткування власної підприємницької справи, пошуку нових напрямків розвитку вже працюючого бізнесу. «Багато людей, які нині хочуть займатися бізнесом, задаються питанням: а з чого почати? В якому напрямку рухатися вже досвідченому підприємцю, щоб не втратити конкурентоспроможність? Саме тому ми створили в УСПП департамент із упровадження підприємницьких ініціатив, який має перетворитися на справжню бізнес-школу, де бізнесмени знайдуть собі новий напрямок, отримають творчу допомогу. Вже є перші позитивні результати – напрацьований ряд проектів у сфері енергозберігаючого освітлення. Фахівці департаменту працюють над питаннями якості палива, переробки сміття, якості продуктів харчування тощо», - ділиться планами С. Прохоров.

Перший віце-президент УСПП добре розуміє: якщо працювати у правильному напрямі, мати надійного партнера – чи то в особі інвестора, чи ділової структури, – успіх не забариться. Колись він у цьому переконався на власному підприємницькому досвіді. У 1993 році, створивши перше в Україні підприємство зі стовідсотковим іноземним капіталом – швейцарсько-італійсько-українську фірму «Пронко», Сергій Прохоров приїхав із Кривого Рогу до столиці за відповіддю на запитання: як не потонути у морі конкуренції, не «загинуть» від бюрократичного свавілля.

Зустріч із президентом УСПП (на той час це був Василь Євтухов) стала знаковою у житті. С.Прохорову запропонували стати членом Правління УСПП, у 2001 році він стає віце-президентом, а через рік – першим віце-президентом Союзу.

«Моє знайомство з Анатолієм Кінахом відбулося на початку 1998 року. Це був мій перший позитивний досвід співпраці з УСПП, коли здавалося б нездоланну для простого підприємця проблему вдалося ефективно вирішити. Ми спрацювалися, знайшли точки дотику, і я з задоволенням погодився стати його першим заступником», - пригадує С.М. Прохоров.

Відтоді перший віце-президент УСПП з головою увійшов у процеси розвитку Союзу, вдосконалення роботи його апарату та регіональних осередків. Нині Сергій Мефодійович мріє про те, щоб УСПП став майданчиком, який би

акумулював інвестиційні проекти регіонального і державного рівнів. Саме тут українські підприємці повинні знайти можливість реалізувати свій величезний науково-промисловий потенціал.

Колись Прохоров вважав, що рушієм підприємництва є прибуток, фінансовий інтерес, можливість більше заробляти та більше вкладати – і в розвиток бізнесу, і в себе. З часом переконався – справжні перспективи є там, де бізнес грає за цивілізованими правилами, дотримується етичних, моральних цінностей, створює навколо атмосферу довіри, прозорості, соціальної відповідальності.

«Подивимось на стосунки банків та виробників. Банки постійно скаржаться, що мають проблеми з поверненням кредитів, що є правдою; підприємці не можуть знайти в особі банківського сектору розуміючого партнера, і це також правда – неможливо розвивати господарську діяльність без позикових коштів. Вирішальним чинником у цьому питанні є довіра. Тому, вважаю, що УСПП має стати тим суспільним інструментом, який сприяв би створенню атмосфери підприємницької довіри. Таким чином можна було б формувати і відносини

Промисловець номер один

Як відомо, договір про створення Українського союзу промисловців і підприємців у 1992 році підписали рівно 100 об'єднань, організацій і підприємств. Чий же підпис стояв першим? Голови Київської міської асоціації промисловості, будівництва, транспорту й зв'язку, генерального директора заводу «Буревісник» **Віталія Івановича Майка**.

...Про нього можна сказати без зайвого пафосу: Віталій Іванович – жива совість Союзу. За професією – фізик, кандидат технічних наук, лауреат державної премії, автор 35 наукових праць і 40 винаходів у сфері радіолокації і медицини. Його зразкова виробнича кар'єра пов'язана з Київським науково-дослідним інститутом «Квант» і заводом «Буревісник», директором якого він був 20 років.

між різними секторами економіки, і позитивне уявлення потенціальних закордонних інвесторів про українську економіку та державу в цілому», – впевнений перший віце-президент УСПП.

До цієї думки С. Прохоров дійшов не випадково. У 2005-2007 рр. він очолював Наглядову раду Державного експортно-імпортного банку України, а тому добре зсередини розуміє цю проблему, знає, як вдало її можна вирішити.

Сергій Прохоров є членом міжурядових українсько-литовської, українсько-швейцарської комісій з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва. Завдяки його багаторічним контактам з міжнародною бізнес-спільнотою УСПП співпрацює зі Швейцарською урядовою організацією SIPPO, яка сприяє підтримці імпорту з країн, що розвиваються, та допомагає малому бізнесу у виході на ринки ЄС.

Партнерство УСПП з Конфедерацією промисловців Литви дало змогу у минулому році на базі розробок Литовського центру науки і технологій (діє при Вільнюському університеті) запустити на українському підприємстві «Електро-механіка» виробництво світлодіодних джерел світла. У планах Союзу – реалізація ще кількох схожих проектів.

Він надзвичайно пишається своїми синами, які за природою характеру дуже схожі на Прохорова-старшого. Сергію передалося батькове захоплення – він створив підприємство, яке випускає світлодіоди. Юрій розвиває міжнародний туризм та є офіційним представником в Україні Швейцарської програми SIPPO.

Як натура творча Сергій Мефодійович любить подорожувати, вивчати історію своєї Батьківщини, інших держав світу. Він переконаний: заглиблення у коріння людства допомагає передбачати напрямки розвитку подій у майбутньому, знаходити цікаві ідеї, в тому числі – для виконання поставлених діловою громадськістю завдань.

Із набуттям Україною незалежності почалися великі зміни в економічній сфері. Було очевидно, що трансформація господарського комплексу буде значною, і втрат не уникнути. У ті складні дні «директорський корпус» зумів об'єднатися й виступити єдиною силою. Майко був одним із найактивніших організаторів установчого з'їзду УСПП. «Не було високопосадовців, у своєму колі зібралися директори, глави промислових об'єднань, щоб виробити стратегію взаємодії з владою. Я теж виступив, говорив про те, що політику треба відокремлювати від економіки й активно будувати співробітництво з тією ж Росією - на нових ринкових принципах, але на старих традиційних коопераційних зв'язках», - розповідає В.Майко.

Якщо двома словами сформулювати суть діяльності УСПП протягом усіх 20 років, В.Майко

переконаний: це пошук ефективного діалогу із владою. Він високо цінує довірливі відносини, які УСПП практикує сьогодні, і має безцінний досвід налагодження живих комунікацій. Розповідає, що в 1992 році прем'єр-міністр Вітольд Фокін зустрічався з директорами практично щоквартально, вникав в усі проблеми. І у прем'єрські, і в президентські часи постійно проводив зустрічі з промисловцями Леонід Кучма, він бував на всіх з'їздах і навіть обговорював у колі членів УСПП кандидатури міністрів виробничо-економічного блоку.

«Хочу, щоб колеги зрозуміли: думка промисловців при прийнятті найважливіших державних рішень повинна бути дуже аргументованою і вагомою! Коли ми не домагаємося в уряді потрібних для промисловців рішень, я би не поспішав звинувачувати уряд. Це – слабка аргументація нашої правоти, невміння до кінця відстоювати власну точку зору. Якщо УСПП – це колективний розум, треба його належним чином використовувати!», – наполягає Майко.

«На наших трубах ворони гнізд не зів'ють!» – так називалася одна зі статей Віталія Майка, яка вийшла на початку 2001 року. Коли в країні суттєво помінявся економічний уклад і стало зрозуміло, що більшість труб старих заводів уже не зберегти, акценти роботи УСПП переключилися на підтримку нової генерації бізнесу, пошук контактів і економічних зв'язків, нові технології, виробництва, ринки збуту.

Розробник радіолокаційних систем В.Майко пішов із головою в розробку й виробництво медичної техніки. З кінця 90-х років упроваджуються в медичну практику апарати штучної вентиляції легенів – серії «Фаза», «Бриз»,

«Малютка». На сьогодні виготовлено 3500 таких апаратів, з їхньою допомогою проведено понад два мільйони операцій. Колектив розробників отримав Державну премію України в галузі науки й техніки.

Недавно було розроблено магнітокардіограф, який дозволяє визначати захворювання серця на дуже ранній стадії – на базі глибокого аналізу магнітних полів. У режимі он-лайн він може не просто діагностувати, але й визначити ступінь і швидкість впливу тих чи інших ліків на серце і його проблемну зону. Він єдиний у світі здатний заздалегідь виявити можливу зупинку серця. У Києві працює вже два апарати.

Важко сказати, скільки часу В.Майко витрачає нині на творчі розробки. У десять разів більше йде на організацію виробництва унікальних медичних апаратів, у 20, у 30, у 100 разів – на боротьбу з різноманітними бюрократами й недосконалим підприємницьким кліматом. Досвід роботи в парламенті 4-го і 5-го скликань допомагає йому збирати союзників, формувати необхідну громадську думку, відчиняти зачинені двері.

В.Майко феноменально, фантастично відданий ідеї промислового розвитку України. Він у жодному разі не вважає цю тему застарілою, як деякі сучасні горе-економісти, зводить її в ранг світоглядної, для колег і особливо для влади вважає її мірилом патріотизму й моральності, відстоює її в масштабах країни як базову для української державної економічної стратегії.

«Ми нікуди не підемо від проблеми вдосконалення підприємницького клімату, місія захисників бізнесу за нами закріплена назавжди. Проте, думаю, що майбутнє – за розробкою програм науково-виробничого розвитку, за створенням в Україні своєї «силіконової долини» і її кураторством з боку УСПП», – говорить В.Майко. І ще він вважає, що прийшов час розробити стратегію розвитку організації й послідовно втілювати її в життя.

В.Майку належить чудова фраза: «На світі багато різної музики. Але немає музики краще, ніж звук ритмічно працюючого заводу». Ось він з'являється в центральному офісі, втомленими кроками підходить до крісла, сідає, міняє одні окуляри на інші. «Соромно перед хлопцями», – починає свою нескінченну історію. Жива совість УСПП...

«Розвивати здатність до об'єднання, бо лише в об'єднанні могутня сила» – В.Урчукін

У далекі 90-ті, коли Україну оповила хвиля економічного падіння та масового безробіття, ділова громада як ніколи була сильною і згуртованою. Промисловці не могли і не бажали залишатися осторонь подій, адже серце боліло за майбутнє України, за подальшу долю вітчизняної промисловості і людей.

Так, у середині 1991 року з'явилася Асоціація промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку – перша в незалежній Україні бізнес-організація, яка взяла на себе функцію захисту прав та інтересів ділової громади, підтримки національного товаровиробника та просування його інтересів на зовнішні ринки. Очолював її **Віктор Григорович Урчукін**.

– Це були важкі часи, – пригадує Віктор Григорович. – Українська економіка не мала повного технологічного циклу через те, що була дуже залежною від економік радянських республік. Замовлень не було, люди масово втрачали роботу, виїжджали у Польщу і Туреччину в пошуках працевлаштування. Здавалося б – виходу не існувало... Але підприємницьке середовище не опускало рук. Об'єднавшись в Асоціацію, намагалося всіма можливими шляхами з'єднати виробничі ланцюжки, знайти конкурентоспроможного споживача для своїх товарів.

Згодом, переконавшись у могутності сил громадських об'єднань, промисловці вирішили створити структуру, яка б здійснювала координацію всіх підприємств промислового сектору, впливала на експортну політику країни, підтримувала національного товаровиробника. Майже одноразово зі спробою російських колег об'єднати промисловий сектор у єдину команду, ділові кола України на базі Асоціації промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку створили УСПП.

«Ми керувалися принципом економічного патріотизму, досвідом наших німецьких колег, які створили дуже потужне об'єднання бізнесу – без політичної заангажованості, з чіткими, незмінними впродовж віків традиціями, яке фактично виконує в Німеччині функцію міністерства промисловості. Таким чином німецькі підприємці зуміли зробити так, щоб їх думка була вагомою у прийнятті важливих державних рішень. До прикладу, жодне засідання Союзу німецької промисловості не обходилося і досі не обходиться без канцлера ФРН Ангели Меркель», – говорить В.Урчукін.

Він переконаний: для того, щоб Україна досягнула промислового рівня розвитку Німеччини, потрібні довгострокові, високо-ефективні державні програми з підтримки вітчизняного експорту продукції з високою доданою вартістю – машинобудування, авіа- й суднобудування, енергозберігаючого обладнання тощо. Запас радянської міцності, яка поки тримає

українську економіку за межами провалля, помалу вичерпується, говорить Віктор Григорович. Тому потрібно невідкладно задіяти всі інноваційні підходи у структурній перебудові української економіки.

Роботі в УСПП Віктор Урчукін присвятив близько 5 років. Пригадуючи настрої, які тоді панували, виокремлює дух економічної єдності, щире прагнення допомогти один одному, врятувати коопераційні зв'язки та перетворити УСПП на локомотив експортної політики держави. Нині він є почесним президентом УСПП.

В. Урчукін є автором десяти заповідей підприємця. «Бути прикладом для своїх колег, з якими ти працюєш; йти в ногу з часом, тобто постійно генерувати ідеї та розвивати інноваційне мислення; підвищувати свої юридичні знання, бо розкрити сьогодні тобою інформація завтра може бути використана проти тебе; підтримувати своє та здоров'я своєї родини; розвивати здатність до об'єднання, бо лише в об'єднанні могутня сила, з якою будуть рахуватися» – ось головні принципи, які Віктор Урчукін вважає надзвичайно важливими для успішної підприємницької діяльності та яких усе життя дотримується сам.

«Все в світі регулюється та потребує управління» – В. Євтухов

Василію Івановичу Євтухову довелося стати першим президентом Українського союзу промисловців і підприємців. Саме йому, керівнику одного з найбільших у ті часи заводів із виробництва гірничодобувного устаткування «Комуніст» (Кривий Ріг) та голові Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства ВРУ, промислова спільнота молодого незалежної України доручила у 1992 році дуже відповідальну справу – представляти інтереси і відстоювати права новостворюваного класу ділових людей.

Василь Іванович пригадує, що настрої в суспільстві тоді панували неоднозначні, ніхто не знав, що буде завтра. «Промисловці не могли сидіти, склавши руки. Хотілося зберегти позитивну частину виробничої спадщини радянських часів – величезний промисловий та кадровий потенціал, коопераційні зв'язки та тісні торговельні стосунки із зовнішнім світом», – каже перший президент УСПП.

Тоді, за його словами, всі прагнули до ринкових умов господарювання. У суспільстві панувала думка, що якщо відійдемо від радянського адміністративного управління економікою, – заживемо заможно і безтурботно. В. Євтухов згадує: «З цього приводу я часто від дискусію із Віктором Пинзеником, який тоді працював у Комісії ВРУ з питань економічної реформи. Він вважав, що чим більше держави, тим менше ринкових реформ. А я говорив і продовжую стверджувати, що все в світі регулюється та

потребує управління: приватна фірма, корпорація, держава, спільнота держав – СНД, ЄС. Ринку сам по собі не може все врегулювати».

Приступивши до роботи на посаді президента УСПП, Василь Євтухов почав налагоджувати контакти з керівниками органів державної влади. Він розумів, що самотужки ні влада, ні бізнес не зможуть вирішити економічні проблем країни: потрібні спільні дії.

У держави в ті роки були величезні проблеми, напівпорожній бюджет. Тому виникали різні ідеї, наприклад, – запровадити земельний податок з промислових підприємств. «Харківський завод транспортного машинобудування ім. В. Малишева виступив проти. У разі запровадження такого податку підприємство могло втратити свій випробувальний полігон. А кому потрібні тепловози, трактори, тягачі, двигуни й бронетехніка, які не випробувані після конвеєра?», – говорить В. Євтухов. Відповідний законопроект було відхилено.

Промислово-підприємницька спільнота домагалася, щоб більшість урядових рішень того часу приймалися з урахуванням думки реального сектору економіки. УСПП, до прикладу, брав участь у складанні списків державних підприємств, які держава планувала віддати у приватні руки. Зокрема, вдалося відстояти ряд стратегічних підприємств, які добре працюють дотепер.

У 1993 році, звільнивши посаду президента УСПП, Василь Іванович Євтухов працює в уряді на посаді віце-прем'єр-міністра України з питань промисловості та будівництва. У 1995 році стає віце-прем'єр-міністром України з питань паливно-енергетичного комплексу. Нині є депутатом Верховної Ради України, працює в Комітеті з питань бюджету та є почесним президентом УСПП. За внесок у розвиток української економіки у 1997 році Василь Іванович отримав звання «Заслужений працівник промисловості», а у 2003 році був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Поза парламентською роботою почесний президент УСПП захоплюється вивченням і аналізом подій та явищ, які не мають однозначних наукових пояснень: метафізикою, етіологією тощо. Має В. Євтухов чимало творчих напрацювань у сфері альтернативної енергетики. З групою однодумців він розробив і випробував промисловий зразок кавітаційного теплогенератора, який цьогогоріч запатентовано в Україні.

«Вчіться, читайте, чужого навчайтеся, але свого не цурайтеся», – писав колись Тарас Григорович Шевченко. Ці слова великого Кобзаря й духовного батька сучасного українського народу стали для Василя Івановича своєрідним життєвим девізом. Він не втомлюється любити країну, у якій живе, та робити все для того, щоб покращити її економічне майбутнє.

«Є над нами могутня сила, яка попідкувалася про вічність» – Л.Козаченко

Основна турбота голови Ради підприємців при КМУ, президента Української аграрної конфедерації, віце-президента УСПП **Леоніда Петровича Козаченка** – формування продовольчої безпеки України та повернення їй іміджу світової житниці. Усе своє життя він працює на благо вітчизняного АПК. Проїшовши шлях від працівника радгоспу до віце-прем'єр-міністра країни, Леонід Петрович заслужив повагу і визнання ділових кіл нашої держави та всього світу.

Л. Козаченко закінчив Українську сільсько-господарську академію та Всесоюзну академію зовнішньої торгівлі (Москва). Розпочав трудову діяльність у 1972 році механізатором у радгоспі. У 1983 р. був обраний головою правління колгоспу. Працював начальником управління Мінсільгоспу України, генеральним директором АТ «Укראгро-бізнес», ТОВ «Агроленд». У 2001-2002 рр. – віце-прем'єр-міністр України з аграрних питань. З 2002 року і до сьогодні працює президентом ВГО «Українська аграрна конфедерація». У 2010 році був призначений на посаду голови Ради підприємців при КМУ.

Леонід Козаченко – завзятий громадський діяч, усе життя він у вирі суспільних подій. Використовуючи інструменти громадського впливу, представляє інтереси бізнесу у Міністерстві економіки і соціального розвитку, Міністерстві аграрної політики України, УСПП, в наглядовій раді Американсько-української ділової ради. Активно співпрацює із міжнародними організаціями.

Л. Козаченко є прихильником ринкових методів господарювання на селі, при цьому він переконаний, що розумна державна політика регулювання галузі дуже потрібна. Він усіляко відстоює права та інтереси аграріїв, сприяє усуненню надмірного та непрозорого адміністрування АПК, дбає про покращення інвестиційного клімату.

Не завжди критика, з якою керівники Української аграрної конфедерації виходили на дискусію, була можновладцям до душі. Однак позиція очільника аграрної конфедерації залишається незмінною: він проти непрагматичної, необґрунтованої популістської аграрної політики, він не погоджується з таким станом справ, коли вітчизняне сільське господарство виступає соціальним донором суспільства, недоотримуючи необхідні для реформування і відновлення галузі мільярди гривень. «Сьогодні у ході напружених дискусій, що точаться навколо проведення земельної реформи, аграрії, як ніколи, сподіваються на порозуміння та досягнення компромісу. Цивілізований ринок землі, за умови послідовного впровадження реформи, може залучити у аграрний сектор необхідні інвестиції та

допомогти реалізувати аграрний потенціал держави», – вважає Л. Козаченко.

Такі непрості і неоднозначні для цілого світу тенденції, як глобальне потепління, стрімке зростання населення планети, надмірне використання продовольчих ресурсів для виробництва біопалива і зростаюче споживання продукції тваринництва у країнах Індокитаю, можуть дати шанс українському АПК реалізувати свій потенціал. Л. Козаченко вважає, що ми можемо утричі збільшити об'єми виробництва сільгоспродукції і дуже серйозно впливати на ситуацію на аграрних ринках світу. На тлі світового дорожчання продуктів харчування УАК звернулася до уряду із пропозицією перейняти досвід розвинених країн (таких, як США) і ввести грошову адресну дотацію на продовольство для малозабезпечених верств суспільства. Це дало б змогу мінімізувати цінове регулювання, забезпечити продовольчі потреби різних прошарків населення і не стримувати розвиток бізнесу.

На посаді голови Ради підприємців при КМУ Л. Козаченко приділяє значну увагу формуванню дієвого та ефективного діалогу між державою та бізнесом. У цьому діалозі роль посередника є не такою легкою і вдячною, як може здаватися на перший погляд. Окрім бізнес-інтересів суб'єктів підприємницької діяльності, є і загальнодержавні інтереси, економічні реалії сьогодення та суспільна думка громадського загалу. Тому від виваженості, толерантності Ради підприємців, яка репрезентує інтереси українських господарників, залежать

ступінь порозуміння бізнесу з державою та адекватність сприйняття органами влади потреб підприємців. На щастя, робота Ради отримує підтримку уряду, її фахівців постійно залучають до обговорення та погодження проектів нормативно-правових документів тощо. Так було із обговоренням Податкового кодексу, до якого експертами Ради внесено сотні правок і доповнень.

Важливий напрямок роботи Ради – поширення бізнесового досвіду на регіональному та міжнародному рівнях. З цією метою були створені регіональні ради підприємців при обласних адміністраціях, які сьогодні тісно співпрацюють із секретаріатом Ради, проводять спільні заходи для відстоювання та захисту

інтересів господарюючих суб'єктів на місцях і створюють платформи для спілкування між бізнес-колами України та країн – стратегічних партнерів.

Шалений темпоритм життя, завжди активна позиція і гострий погляд на все, що відбувається довкола, не дають зупинитися ні на мить. Проте часом, паруючи над полями України у вільному планерному польоті, Леонід Петрович приходиться до усвідомлення, що далеко не все залежить від нас самих. «Є над нами могутня сила, яка давно передбачила і влаштувала цей день та час, попиклувалася про завтра і про вічність... І в такі хвилини внутрішньої статичності і насолоди серце не раз сколихнеться, думаючи: Дай нам Боже мудрості жити і діяти Тобі у поміч».

«Вірю в сили і можливості УСПП, бачу велику перспективу його діяльності» – В. Крутов

Ця людина стояла біля витоків Служби безпеки України, забезпечувала доставку в Україну першої партії купоно-карбованців, потім – гривні, створювала та очолювала українську «Альфу» й Антитерористичний центр СБУ, розробила концепцію національного безпекознавства і недержавну систему безпеки бізнесу. **Василя Васильовича Крутова** знають не лише в Україні, його ім'я добре відоме і за межами нашої держави.

...У 2003 році доля звела і назавжди пов'язала Василя Васильовича з Анатолієм Кінахом. «Після розпаду СРСР, коли економіка

почала розвиватися ринковим шляхом, виникла проблема. Адже державні інститути за своїми функціональними обов'язками не передбачали захист компаній приватної форми власності, за винятком питань кримінального рівня. Тоді ми ініціювали Громадянський проект із формування в Україні недержавної системи безпеки підприємництва. Цю ідею одразу підтримав Анатолій Кінах, а УСПП став співзасновником даного проекту», – пригадує Василь Васильович.

Через два роки А. Кінах став секретарем Ради національної безпеки і оборони України та запросив В. Крутова у свою команду на посаду першого заступника. Той період Василь Васильович називає найбільш продуктивним. Уперше за п'ятнадцять років незалежності нашої держави вдалося розробити, а згодом затвердити Стратегію національної безпеки України. У стратегії, безумовно, було знайдено місце і для громадських організацій.

Саме тоді, у жовтні 2005 року, В. Крутов керував операцією звільнення від морських нападників судна «Панагія» з 21 українським моряком на борту. Мало кому відомо, що Василю Васильовичу належить авторство рекомендацій щодо оперативного звільнення моряків від піратів. Нині вони враховуються Організацією Об'єднаних Націй, міжнародними спеціалізованими структурами, що займаються питаннями протидії злочинам на морських просторах.

«Після роботи в РНБОУ наше бачення того, як повинна функціонувати система національної безпеки, розширилося. Ми зрозуміли – необхідні нові підходи до безпеки бізнесу і усвідомили, що УСПП має стати майданчиком, на базі якого можна розбудувати недержавну систему безпеки підприємництва», – говорить В. Крутов.

Залучивши до співпраці широкі кола визначних фахівців, в УСПП розробили Концепцію корпоративної безпеки, яка дала змогу ефективно і на випередження захищати інтереси та права кожного господарюючого суб'єкта. Вона передбачає допомогу в боротьбі з рейдерством, надання юридичних, інформаційно-аналітичних, консалтінгових послуг, організацію захисту комерційної таємниці, проведення аудиту, допомогу в організації служб безпеки тощо.

Уже понад вісім років Василь Крутов займається побудовою недержавної системи безпеки підприємництва як складової загальної національної безпеки України. Як головний архітектор цієї моделі, він із сумом стверджує, що рівень усвідомлення менеджментом компанії необхідності використання цієї комплексної системи досить слабкий. Як свідчить статистика, 90% незаконних нападів на підприємства, які

завчасно не підготовлені до такої атаки, є успішними на користь рейдерів. А тому Василь Васильович рекомендує підприємцям займатися питаннями безпеки заздалегідь. Саме такий підхід дає можливість ще на етапі планування рейдерського захоплення виявити його методами ділової розвідки, а відтак і успішно подолати.

Крутов вважає вплив УСПП на формування національної економіки держави дуже вагомим: «Важко перебільшити роль УСПП у становленні і розвитку нашої країни. Для мене особисто УСПП – це потужна команда одностайних, дуже здібних, талановитих людей. Це майданчик вирішення будь-яких, навіть надзвичайно складних питань ведення бізнесу, формування законодавчих ініціатив. Я вірю в сили і можливості УСПП, бачу велику перспективу його діяльності. Тут панує дуже хороша атмосфера, а головне – дух перемоги».

Усе життя – з «АНТОНОВИМ»...

«Він зробив великий внесок у безпеку польотів, забезпечивши передачу інформації, яка необхідна для підтримки льотної придатності повітряних суден від розробника - ДП «Антонов» - до льотчиків, суспільства. Це вплинуло на підвищення рівня авіаційної безпеки в усьому світі і стало прикладом, якому мають слідувати інші виробники та держави». Такими словами міжнародна організація із забезпечення безпеки польотів «Flight Safety Foundation» оцінила роботу видатного українського вченого, генерального конструктора авіаційного науково-технічного комплексу імені О. К. Антонова, члена Правління УСПП – **Дмитра Семеновича Ківи**.

Дмитро Семенович є Героєм України, автором більше 100 наукових робіт, 16 авторських свідоцтв і патентів у галузі розробки пасажирських, вантажних та багатопільових літаків, конструктивних і технологічних рішень для конкретних умов експлуатації, досліджень і методик забезпечення високої надійності, безпеки і ресурсу літаків. Його наукові досягнення відзначені найвищими

нагородами держави та Національної академії наук України.

...Дмитро із сімнадцяти років хотів будувати літаки. Вступивши до Харківського авіаційного інституту, почав працювати в студентському конструкторському бюро. «Визначним моментом у моєму житті стала зустріч з найвидатнішим авіаконструктором сучасності – Олегом Костянтиновичем Антоновим. Він читав у нас лекції та часто заходив до нашого КБ, цікавився новими розробками. Це була надзвичайна людина – високоерудована та інтелігентна, порядна й благородна. Він любив авіацію і мистецтво. Я вдячний долі за те, що вона звела мене з цією людиною», - пригадує Дмитро Семенович.

У 1964 році, закінчивши навчання в інституті, Д.С. Ківа прийшов працювати на державне підприємство «Антонов», з яким нерозривно пов'язане його подальше життя. Пройшов тут усі щаблі кар'єрної драбини, згодом став головним конструктором. У 2008 році був призначений головою Правління державного авіабудівного концерну «Антонов». У важкі для підприємства часи він зумів зберегти колектив конструкторів, робочих, випробувачів авіаційної техніки. Сьогодні під керівництвом Дмитра Семеновича працюють близько 13 000 осіб – представників 198 професій і спеціальностей, у тому числі інженери, робітники, технологи, конструктори, вчені, що здійснюють дослідження за 35 науковими напрямками.

«Аби сконструювати один літак, потрібна сила велетенського колективу: людей більше 100 різних спеціальностей, більше 30 наукових напрямків, потрібна праця декількох сотень вчених. Їх дії мають бути чіткими та скоординованими. Адже літак має не лише піднятися в небо, а й виконати безпечний переліт та посадку. Усе це – справа техніки і людського розуму», – говорить видатний авіаконструктор.

За своєю структурою ДП «Антонов» нічим не відрізняється від аналогічних підприємств в Європі. Воно здійснює повний цикл робіт – від конструювання та випробувань літака до серійного виробництва і комплексної післяпродажної підтримки. Крім того, у підприємства є авіатранспортний підрозділ – авіакомпанія, яка не лише допомагає вирішувати поточні економічні проблеми, а й дає безцінний досвід експлуатації, необхідний для реалізації нових проектів.

У складні дев'яності роки під керівництвом та за безпосередньої участі Д.С. Ківи «Антонов» не лише вистояв, але й знайшов можливість для подальшого розвитку. Тоді було виконано цілий спектр робіт із сертифікації літаків «Антонов» відповідно до міжнародних норм льотної придатності та валідації за національними вимогами експлуатантів. Саме тому нині в 77 країнах світу продовжують працювати більш ніж 6000 літаків «Антонов».

Одночасно підприємство вело розробку нових машин. Починаючи з 1994 року, в небо піднялися Ан-38-100, Ан-70, Ан-140, Ан-74-300, Ан-148-100 та найновіший регіональний пасажирський літак Ан-158.

Аби і надалі пишатися досягненнями вітчизняного авіапрому, а вони є помітними не лише в межах України, а й у всьому світі, – потрібно щодня докладати зусиль до розвитку, каже Д. Ківа. Це і формування оптимальних схем керування, і проведення реорганізації та приватизації, і технологічна реконструкція підприємств, і цільові інвестиції до науки, і відродження системи професійної підготовки кадрів та багато іншого.

«Безперечно, такі глобальні завдання неможливо вирішувати самотужки. Потрібна сконсолідована командна робота під егідою потужних громадських організацій бізнесу, зокрема, УСПП. Союз працює заради єдності та сконсолідованості ділового співтовариства нашої країни і докладає зусиль, щоб боротьба промисловців і підприємців за власні права, за вибір ефективного шляху розвитку економіки була максимально успішною. Увійшовши в 2006 році до складу УСПП, «Антонов» відчув суттєву підтримку Союзу у вирішенні нагальних питань подальшого розвитку авіаційної галузі України», – каже Дмитро Семенович.

Одним із таких питань, яке особливо гостро постало останнім часом перед державним підприємством, стало проведення закупівель за умовами тендеру. «Антонівці» роблять усе можливе для оздоровлення Київського серійного авіазаводу, вкладають у нього велику частину прибутку підприємства, аби збільшити обсяг серійного виробництва. Але отримувати кредитні ресурси, закупати тисячі найменувань комплектуючих, матеріалів їм доводиться на умовах тендеру. Це просто паралізує роботу.

За сприяння УСПП вдалося досягти перегляду закону про державні закупівлі, але його остання редакція також не звільняє підприємство «Антонов» від необхідності працювати за

тендерною схемою. Тут вважають, що УСПП ще докладно зусиль до створення розумних правил діяльності.

Провідний український авіаконструктор високо цінує підтримку фахівців УСПП у питанні майбутньої приватизації активів авіаційної промисловості України. Тут позиції генерального конструктора і УСПП співпадають: в процесі акціонування та подальшої приватизації підприємств авіабудівництва держава повинна зберігати контроль над активами оборонної промисловості. Це питання національної безпеки, заперука ефективного оснащення Збройних сил України вітчизняною авіатехнікою. Також це потрібно для ефективної участі вітчизняного виробника в міжнародних авіаційних конкурсах. Одним з варіантів вирішення проблеми є створення транснаціональних авіабудівних структур, для чого потрібно залучати до приватизаційних конкурсів в Україні наших закордонних партнерів, а вітчизняним підприємствам надавати можливість брати участь у конкурсах країн-партнерів. Прикладом такого може слугувати нещодавно створене україно-російське СП «ОАК-АНТОНОВ», яке координує виробництво та розвиток літаків Ан-148, Ан-140, Ан-70 і Ан-124.

«Сьогодні «Антонов» має безцінний потенціал, який дозволяє будувати найсучасніші конкурентні літаки. Найбільше наше багатство – не територія, не устаткування, не приміщення, а високий інтелект нашого колективу», – впевнений генеральний конструктор. І в цьому неодноразово змогли наочно переконатися члени УСПП, які брали участь у виїзних засіданнях, що проходили на території ДП «Антонов». Такі відвідання підприємств-учасників Союзу є дуже корисними для розуміння справжнього стану справ на підприємствах, обміну досвідом, пошуку можливих рішень багатьох практичних питань й налагодження плідної співпраці між ними.

«Єдина мета моїх зусиль полягає в тому, щоб авіаційна промисловість України знову посіла гідне місце у світовому літакобудуванні, а підприємство «Антонов» закріпило статус лідера у створенні конкурентоздатних транспортних та регіональних пасажирських літаків. Упевнений, що взаємодія з УСПП сприятиме реалізації цієї мети, а «Антонов», у свою чергу, значно примножить науково-технічний потенціал української промисловості», – наголошує Дмитро Ківа.

«Селяни заслуговують на гідні умови життя» – О. Вадатурський

Одне з провідних у державі сільськогосподарських підприємств – компанія «НІБУЛОН» – є ровесником незалежної України. Двадцятирічний шлях компанія пройшла гідно, ставши провідним аграрним виробником, інвестором та експортером. З 1991 року її незмінно очолює **Олексій Опанасович Вадатурський**.

Усе своє життя він присвятив розвитку сільського господарства України, зміцненню позицій вітчизняних аграріїв на світових продовольчих ринках. За таку наполегливу й самовіддану працю у 2007 році він отримав найвищу державну нагороду – звання Героя України.

...Після закінчення у 1971 році Одеського технологічного інституту ім. Ломоносова, Олексій Вадатурський був направлений у Миколаївську область на Трикратський комбінат хлібопродуктів і двадцять років віддав виробництву хліба.

У 1991 році вирішив започаткувати власну справу. Сьогодні «НІБУЛОН» – одна з провідних компаній України аграрного профілю. Тут працює більше 4000 висококваліфікованих фахівців. За двадцять років своєї діяльності «НІБУЛОН» інвестував в українську економіку понад 7,3 млрд. гривень, у тому числі безпосередньо у розвиток виробництва сільськогосподарської продукції – 2,29 млрд. грн.

Гордістю Олексія Опанасовича є збудований у Миколаєві перевантажувальний термінал для перевалки зернових та олійних культур. Це сучасний і надзвичайно потужний агрокомплекс, що славиться своєю унікальністю не лише в Україні, а й у Європі. Однак це лише частина потужної системи елеваторних ємностей підприємства. Загальна кількість сучасних, повністю автоматизованих елеваторних комплексів та перевантажувальних терміналів, а також виробничих філій зростає з кожним роком.

Два роки тому О. Вадатурський почав масштабний інвестиційний проект з розвитку інфраструктури зернового ринку Дніпровського басейну – будівництво мережі нових високо-технологічних елеваторних комплексів та річкових терміналів уздовж Дніпра і Південного Бугу. Для вирішення завдання йому довелося започаткувати створення власного річкового флоту, адже сільськогосподарську продукцію треба перевозити. Сьогодні флот компанії налічує 28 несамохідних суден та 5 буксирів. За два роки збудовано та введено в експлуатацію п'ять елеваторних комплексів та два перевантажувальних термінали у Полтавській області, по одному перевантажувальному терміналу в Черкаській, Запорізькій та Миколаївській областях. А у листопаді 2011 року зерно нового врожаю почали приймати ще два елеваторних комплекси в Київській та Житомирській областях. У рамках цієї програми задіяні майже 15 тисяч українських будівельників та суднобудівників.

У планах досвідченого господарника ще багато проектів. Більшість із них пов'язані з відродженням українських селищ. Не може Олексій Опанасович з байдужістю споглядати за занедбаністю села, спустошеністю вулиць та зарослими чагарниками полями.

«Чорноземи такої високої якості не повинні лежати необробленими, незасіяними, недоглянутими... Українські надзвичайно працелюбні селяни заслуговують на гідні умови життя, достойну роботу й заробітну плату. Тому, розвиваючи діяльність компанії «НІБУЛОН», ми намагаємося покращити рівень життя кожного окремо і всієї громади в цілому, розвинути економіку тих міст і сіл, які довгий час не розвивалися», – каже О. Вадатурський.

Усі проекти українського аграрника сприяють збільшенню надходжень до державного бюджету, підвищенню конкурентоздатності вітчизняного АПК, мають величезне міжгалузеве значення. У їх реалізації задіяні як регіони країни, так і стратегічні галузі української економіки – металургія, суднобудування, транспорт тощо.

Свідченням бездоганного іміджу компанії «НІБУЛОН» у світі є довіра серйозних міжнародних фінансових інститутів. Компанія активно співпрацює зі Світовим банком, Європейським банком реконструкції та розвитку, використовує кредитні ресурси під гарантії державних страхових агентств різних європейських країн, а саме: Датського експортного кредитного фонду, Шведського кредитного агентства EKN, Голландського експортного агентства «Atradius» тощо.

Олексій Вадатурський – не тільки успішний підприємець і високопрофесійний керівник, але й активний громадський діяч. Він є членом Економічної ради при УСПП, Ради підприємців при КМУ, Президії Української аграрної конфедерації, Української зернової асоціації. Громадські об'єднання бізнесу для відомого аграрія – це, передусім, майданчик, який допомагає відстояти свої права у суперечках з контролюючими та фіскальними органами та сприяє у подальшому розвитку бізнесу, завоюванні нових ринків. А ще тут відпрацьовуються законодавчі ініціативи, обговорюються проблемні питання промислового й аграрного середовища, консолідується підприємницька воля і дух.

«Мені в Україні жити цікаво» – В. Богуслаєв

«Напевне, в Росії та в Україні небагато знайдеться таких керівників промислових гігантів, імена та прізвища яких на слуху не лише в одному місті, області, державі, а відомі широкому загалу, яких знають та поважають в усьому світі. Серед них **В'ячеслав Богуслаєв**», - так вважає російський письменник Олександр Бабакін.

Депутат Верховної Ради України V, VI скликань, заступник голови Комітету ВРУ з питань національної безпеки та оборони, член Президії Ради МКПП, голова ради директорів Запорізького підприємства «Мотор Січ» В'ячеслав Олександрович Богуслаєв – досвідчений керівник, топ-менеджер найвищого класу, відомий меценат і яскравий представник політичної еліти України.

Професійне становлення інженера-конструктора авіаційних двигунів В'ячеслава Богуслаєва розпочалося у 1965 році після закінчення Запорізького машинобудівного інституту. У 1988 році йому було довірено очолити Запорізьке виробниче об'єднання «Моторобудівник», яке в 1994 р. набуло статус акціонерного товариства та отримало назву «Мотор Січ».

Під керівництвом В'ячеслава Богуслаєва «Мотор Січ» стало одним із найбільших у світі і єдиним в Україні підприємством з розробки, виробництва, супроводу в експлуатації й ремонту авіаційних двигунів для літаків і вертольотів. Його двигуни встановлені на літаках та вертольотах таких всесвітньо відомих фірм, як Антонов, Іллюшин, Берієв, Туполев, Яковлев, Камов, Міль, чеська «Aero Vodochody», китайська «NAMC» та ін. Серед них є й світові лідери у своєму класі, які

Олексій Опанасович є відомим у Миколаївській області та за її межами меценатом та благодійником. Він виділяє кошти на розвиток соціальної інфраструктури районів 12 областей України – ремонтує дороги, проводить освітлення вулиць, встановлює водогони тощо. Він допомагає місцевим школам, лікарням, а найголовніше - створює в регіонах достойні робочі місця. І все для того, щоб місцеві мешканці не шукали кращої долі за межами своєї батьківщини, щоб молодь поверталася в село.

Відомий аграрник прикладом усього свого життя доводить, що саме підприємництво є рушієм економічного розвитку країни. «Чим більше національних компаній розвиватиметься, тим незалежнішими будуть бізнес і країна в цілому. Не можна віддавати перевагу іноземному бізнесові. Потрібно всіляко допомагати своєму, як це роблять в інших країнах, захищаючи його як усередині країни, так і за її межами. Незалежність національного бізнесу – це незалежність України», - вважає О. Вадатурський.

експлуатуються в цивільній і військовій авіації більш ніж у 120 країнах світу. Ліва частина продукції запорізьких моторобудівників виготовляється для Росії.

Чимало зусиль доклав В. Богуслаєв для створення сумісно з російськими партнерами перспективних лайнерів Ан-140, Ан-148, Ан-158, Ан-70. За досягнення та заслуги в російсько-українському літакобудуванні В'ячеслав Богуслаєв у 2011 році визнаний в Росії людиною року.

Важливо, що літакобудування здатне «підтягувати» за собою багато інших галузей машинобудівної промисловості, серед яких верстатобудування, створення агрегатів та ін. А все це зумовлює подальший розвиток наукового прогресу, виробництва складної, з високою доданою вартістю продукції. Нині навіть важко підрахувати, для якої кількості людей топ-менеджер Богуслаєв прямо чи побічно забезпечив робочі місця... Чи є для промисловця щось найважливіше?

В'ячеслав Олександрович – людина непосидюча. Він увесь час подорожує, щоб особисто сприяти укладанню мільйонних контрактів, підтримці чесно напрацьованого іміджу підприємства у світі. Але лише двигуни йому виявилися замало. Уже давно голові ради директорів «Мотор Січ» В'ячеславу Богуслаєву спадало на думку створювати свої вертольоти та встановлювати на них свої двигуни. Найсучасніші, передові за своїми технічними характеристиками двигуни для вертольотів на підприємстві виготовляють давно. Але вертольоти на «Мотор Січ», та й в Україні, раніше не робили. Отримавши від Президента України завдання створити український вертоліт, на підприємстві взялися до справи.

Дуже вдалим виявилось рішення провести ремоторизацію вертольоту Мі-8: замінити морально застарілі двигуни на нові, потужні. Заводські конструктори виконали більше п'яти тисяч креслень і по ним зібрали новий український вертоліт. А наприкінці 2011 року підприємство отримало від Авіаційної адміністрації України сертифікат розробника вертольотів.

...«Мотор Січ» заслужено називають кузницею кадрів. До речі, роботу з підготовки власних кадрів на підприємстві не припиняли ніколи, завдяки чому молодь отримує широкі можливості для самореалізації. За підтримки В'ячеслава Богуслаєва в цьому році вже вп'яте відбулася міжнародна науково-технічна конференція «Молодь в авіації: нові рішення та технології», в якій взяли участь понад 200 талановитих вчених з Росії, України та Білорусі.

«У руках і головах молодих конструкторів – майбутнє вітчизняного літакобудування, і яким воно стане, залежить від нас, від нашого ставлення до самовдосконалення та освіти», - вважає В'ячеслав Олександрович.

В'ячеслав Богуслаєв - доктор технічних наук, професор, автор кількох монографій та понад 200 друкованих праць. У його доробку - 4 винаходи, 11 корисних моделей і 20 промислових зразків. Віддана праця В.О. Богуслаєва удостоєна державних нагород України: він повний кавалер орденів «За заслуги», удостоєний звання «Герой України» (2000 р.), лауреат Державної премії

України в галузі науки й техніки (2001 р.); почесний громадянин Запоріжжя, Волочиська та Запорізької області.

В.Богуслаєв постійно надає фінансову підтримку програмам, спрямованим на відродження духовності, збереження національних традицій, становлення козацтва, культури й мистецтва Запорізького краю. З ініціативи й під особистим контролем В.Богуслаєва в Запоріжжі побудований Свято-Андріївський кафедральний собор, встановлені пам'ятники Андрію Первозванному й Святославу Хороброму, а всього 18 пам'ятників не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Цим ініціативам сприяє Міжнародний благодійний фонд «Дніпро-Січ», який з 2001 року очолює В'ячеслав Богуслаєв.

На основі багатого професійного досвіду В'ячеслав Богуслаєв сформулював свій девіз життя: «Слід керуватися принципом: стояти рівно, ніколи й ні перед ким не прогинатися. Ніколи не давати нездійснених обіцянок. Ніколи не ставити економіку в залежність від будь-яких політичних амбіцій». Він власним прикладом надихає людей навкруги мислити перспективно, діяти практично.

«Україна для мене – моя Батьківщина, заради якої треба працювати, терпіти все те, що ще не зроблено, не вирішено. Не просто чекати, а працювати якомога краще і більше. Україна почала практично з нуля рухатися до демократії. Це треба зрозуміти, прийняти й допомогти своїй Батьківщині. Мені в Україні жити цікаво. І я твердо вірю, що у нашого народу є майбутнє», - переконаний В'ячеслав Богуслаєв.

Іллічівський характер

Легендарний генеральний, народний директор, червоний директор... Але частіше його в Україні називають просто – Семенович. Західні видання зараховують маститого топ-менеджера не інакше, як до числа олігархів. У той же час сам **Володимир Бойко**, генеральний директор комбінату імені Ілліча, Герой України виділяється в низці керівників провідних підприємств гірничо-металургійного комплексу неймовірною прямою і скромністю. При цьому він небезпідставно завжди впевнений в обраній ним стратегії, вміє прорахувати ситуацію на кілька кроків вперед і видати вірний прогноз. Його робочий кабінет (на відміну від інших іллічівських офісів і самого заводоуправління) не знав євроремонтів, у той же час на комбінаті технічне переоснащення і реконструкція обладнання не припинялася ні в кризові, ні в благополучні для підприємства роки.

За минулі два десятиліття на долю іллічівців випало чимало випробувань. Розрив господарських зв'язків, падіння обсягів виробництва, неплатежі - саме в цей складний період, у квітні 1990 року, Володимир Бойко стає генеральним директором комбінату імені Ілліча. До керма підприємства він став, досконально знаючи агломераційне, доменне, сталеплавильне виробництво.

Бойко з його вражаючим даром передбачення зумів повністю зберегти виробництво і колектив. Довелося приймати неординарні рішення, були в пригоді мужність, незвичайна працьовитість, глибоке і всебічне знання справи. Йому було доручено запуск стратегічного державного об'єкту – стану 3600 на комбінаті «Азовсталь», за який він отримав свій перший орден «Знак пошани».

Згодом – запуск стану 3000 на рідному комбінаті імені Ілліча. Це була титанічна праця, і навіть новий 1993 рік Володимир Бойко зустрічав у цеху. Примітний і такий факт: коли з розпадом СРСР комбінат залишився без постачальників литого сляба, генеральний приймає напівафантастичне рішення - будувати свою машину безперервного лиття заготовок. Багато хто не вірив в успіх, але через два роки агрегат був запущений в дію. Так народилася безперервна прокатка між станом 1700 і слябінгом, була налагоджена безперебійна робота комбінату при мінімумі поставок руди.

Технічне переоснащення не припинялося навіть у найважчі роки, і в 90-ті, коли не вистачало грошей на зарплату, і в 2008-2009 рр., коли комбінат був на межі зупинки, - тим не менш, іллічівці за всю історію директорства Володимира Бойка ні разу не знали, що таке йти додому з пустою кишенею.

«За 20 років незалежності України комбінатом імені Ілліча зроблено дуже багато. Підприємство значно збільшило виробництво агломерату, чавуну, конвертерної сталі, зменшило виробництво незатребуваної сьогодні мартенівської сталі. Ми поетапно вели технічне переоснащення і при цьому несли колосальне соціальне навантаження. Побудовано тисячі квадратних метрів житла, спортивні комплекси,

стадіони в школах і в дворах, відремонтовані тисячі кілометрів міських доріг. За великим рахунком, для міста Маріуполя за ці більш ніж 20 років комбінат зробив набагато більше, ніж за всі 70 років радянська влада», - зазначає Володимир Бойко.

Комбінат імені Ілліча часто називали державою в державі: свого часу Володимир Бойко допоміг встати з колін сусіднім колгоспам і створив агрокомплекс, до складу якого увійшли 60 агроцехів. У селах ремонтувалися дороги, школи, лікарні, виділялися кошти на пільгове харчування школярів. Були придбані пансіонати і бази відпочинку, рідкісна перлина в цій колекції - кримський санаторій «Ай-Даніль».

У липні 2010 комбінат увійшов до складу вертикально-інтегрованої Групи Метінвест. «Завдяки тому, що комбінат сьогодні - частина потужної й економічно успішної компанії «Метінвест», наше підприємство має досить стабільне виробництво, в іншому ж випадку ми б, напевно, були банкрутами», - каже В. Бойко.

Ось уже другий рік комбінат імені Ілліча успішно працює в системі Групи Метінвест. У числі нових управлінських стратегій, реалізація яких була розпочата в 2011 р., - система мотивації персоналу за ключовими показниками ефективності (КПЕ), яка приносить значний економічний ефект. Упроваджується нова система винагород, вводяться нові міжнародні стандарти, прийнята до реалізації програма впровадження ІТ-технологій і нових сервісів. Іллічівці і сьогодні не відчули себе менш соціально захищеними - на комбінаті стабільно зростає зарплата, працюють бази відпочинку та дитячі оздоровчі центри, підприємство продовжує надавати допомогу Маріуполю в благоустрої міста.

Перший міністр промисловості України

Заслужений економіст України, президент Асоціації суднобудівників України, народний депутат, член Правління УСПП **Василь Миколайович Гуреєв** має до промислової політики країни безпосереднє відношення, оскільки є одним з її творців.

Після закінчення Київського інституту народного господарства В.Гуреєв працював інженером-економістом, головним економістом, заступником генерального директора на виробничому об'єднанні «Київприлад».

У 1992 році обійняв посаду першого заступника начальника економічного управління Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України. Через рік Василь Миколайович - перший заступник, а у 1995 році - міністр економіки України. Під його керівництвом розроблено Національну енергетичну програму до 2010 року, відновлено роботу ряду галузей вітчизняної промисловості. Багато зусиль докладено для покращення економічної ситуації в державі, стабілізації роботи промислового та підприємницького секторів. В. Гуреєв брав безпосередню участь у процесі запровадження в Україні нової національної грошової одиниці - гривні.

У 1997 році В. М. Гуреєва призначають міністром машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України. За його участі вдалося провести реалізацію близько 200 науково-технічних програм у машинобудівній галузі, що дозволило зберегти науковий та оборонно-промисловий потенціал країни. Успішно розроблено і реалізовано достатньо відомий «пакистанський контракт» в ОПК, що дало змогу в

складні для української економіки часи створити робочі місця для працівників більш як 70-ти підприємств держави.

В III кварталі 1997 року було прийнято рішення підпорядкувати усі галузі промисловості одному міністерству, що було на той час досить прогресивним кроком. Міністерство промислової політики України об'єднало підприємства військово-промислового комплексу, хімічної, металургійної, гірничорудної, легкої та деревообробної промисловості, наукові установи цих галузей.

Того ж року Гуреєв очолив новостворене міністерство, доклавши значних зусиль з розвитку реального сектору економіки країни. Не погоджуючись з перетворенням у 2000 році міністерства в комітет, В. М. Гуреєв добровільно пішов у відставку. Час довів правильність його позиції. У 2001 році міністерство було відновлено, і Гуреєв знову його очолив.

Протягом п'яти років було сформовано основи державної промислової політики в хімічній, металургійній, деревообробній, легкій, машинобудівній та оборонній галузях промисловості. Розроблено та реалізовано низку міжгалузевих програм та проектів, а саме: Концепцію промислової політики України, Програму державної підтримки суднобудівної промисловості на 2000-2005 роки, Державну комплексну програму розвитку авіаційної промисловості України до 2010 року.

Міністр доклав значних зусиль для того, щоб в Україні було запроваджено серійне виробництво літаків Ан-70 та Ан-140, реалізовано Програму розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування - випуск зернозбиральних комбайнів «Лан» і «Славутич» тощо.

Отже, діяльність промислового комплексу України вийшла на новий, більш якісний рівень. З 2000 р., вперше за роки української незалежності, досягнуто приріст внутрішнього валового продукту на 5,9 %. У 2001 році він склав 9,1%, а за 2002 рік - 5,2 %.

Навесні 2002 року Василь Гуреєв стає народним депутатом України. Він ініціативно і творчо працює у Комітеті з питань промислової політики і підприємництва, у депутатських групах ВРУ з міжпарламентських зв'язків з Російською Федерацією, Німеччиною, Італією, Англією та Північною Ірландією. Парламентар Гуреєв продовжує вболівати за ефективний розвиток української промисловості. Він на законодавчому рівні намагається вибороти преференції для тих галузей вітчизняної економіки, які становлять її базу.

Василь Миколайович є лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки, нагороджений орденами Святого князя Володимира, «За заслуги» III, II, I ступенів.

«Колектив – це найголовніша цінність» – Ю. Арсеєв

Уміння формувати команду, приймати ефективні рішення, орієнтуватися в масі політичних і економічних тенденцій – це характерні риси керівників нової формації.

Саме до таких відноситься засновник підприємства «Шляхпостач», директор ООО «Криворіж Спец-РемТранс», почесний працівник будівництва та архітектури України, керівник Криворізького РВ УСПП **Юрій Миколайович Арсеєв**. Підприємства, про які йдеться, ремонтують рухомий склад, надають комплекс послуг з будівництва і ремонтів залізничної колії, різноманітних споруд. Проектно-конструкторські відділи підприємств виконують роботи з проектування об'єктів, складання технічних паспортів. Їх замовниками є великі промислові підприємства України, серед яких ВАТ «ПівдГЗК», ПАТ «ПівнГЗК», ПАТ «ЦГЗК», ПАТ «ІнГЗК» та ін.

«Добрий спрацьований колектив – це найголовніша цінність, точка відліку в успішному русі вперед. Саме тому вважаємо одним з головних питань – забезпечення хороших умов праці і робочого клімату в колективі», – говорить Юрій Миколайович.

Чітка організація праці, впровадження передових методів управління дозволили у найкоротші терміни домогтися зростання обсягу робіт, підвищення продуктивності праці. Тільки у 2011 р. фахівцями підприємства було побудовано більше 80 кілометрів, відремонтовано більше 140 кілометрів залізничної колії, укладено і відремонтовано більше 500 стрілочних перекладів.

Чимала увага на підприємстві приділяється поширенню здорового способу життя. Створені усі умови для розвитку масового і професійного спорту. Щорічно колективи проводять робочу спартакіаду, виставляють спортсменів на міські, обласні та всеукраїнські змагання.

У 2010р. Юрія Миколайовича Арсеєва обрали головою Правління Криворізького регіонального відді-

лення УСПП. Дуже обережно підійшов він до налагодження роботи організації – зберіг позитивні напрацювання, залишив кваліфіковані кадри апарату КРВ УСПП.

Нині до складу КРВ УСПП входять 57 колективних членів – підприємств базових галузей економіки Кривого Рогу, підприємств різних сфер діяльності. У співпраці з органами місцевого самоврядування РВ УСПП багату увагу приділяє консультативній роботі – відбуваються семінари юристів, фінансистів та правознавців з найактуальніших питань, які турбують громадськість. Щомісяця проводяться зустрічі зі спеціалістами податкової служби, відповідними органами виконавчої влади.

Ю. Арсеєв намагається допомагати і студентській молоді. Він започаткував регулярні зустрічі випускників вузів із керівниками підприємств міста, де вони мають можливість особисто дізнатися про потреби ринку праці Криворіжжя. Голова РВ УСПП допомагає й тим, хто намагається започаткувати власну справу.

Він є депутатом міської ради, заступником голови постійної комісії з питань регулювання земельних відносин, архітектури, планування та забудови міста. Бере активну участь у громадському житті Кривого Рогу.

«Моя мрія – музей історії техніки» – Ю. Бубес

Ще в 1993 році було сформовано Об'єднання підприємницьких організацій Львівщини (ОПОЛ). Над першою редакцією статуту ОПОЛ працював тодішній начальник юридичного управління ВАТ «Концерн-Електрон» **Юрій Григорович Бубес**.

У професійних колах керівників підприємств та організацій його ім'я

було добре знане. І ось чому: в червні 1991 року відбулася надзвичайна за тими часами подія – було роздержавлено концерн «Електрон», який став акціонерним товариством, а його акції зареєстровані під №1 в Україні. Юридичним і нормативним забезпеченням процесу приватизації керував Юрій Бубес.

– Це була дуже складна, але надзвичайно захоплююча і цікава робота, – згадує Ю. Бубес. – На шляху такої масштабної приватизації ми були першими. Навчитися – яким чином суто капіталістичний за природою економічний інструмент застосувати в Україні – просто не було у кого!

Статут «Електрону» містив багато далекоглядних положень і норм, які забезпечили роботу заводу на багато років уперед. Його вдалося зробити дуже гнучким, а це давало можливість товариству рости й розвиватися. Досвід роздержавлення промислового гіганта і створення ВАТ «Концерн-Електрон» здобув визнання у Європі. Про це навіть у 1991 році писала британська газета Financial Times. Електронівців було запрошено до участі в Міжнародній конференції з питань власності працівників в Оксфорді.

Європейські фахівці високо оцінили юридичне підґрунтя концерну. Правова досконалість статутних документів новоствореного товариства стала надійним щитом від бурхливих економічних і політичних штурмів, які довелося пережити «Концерн-Електрону» в жорсткі і суворі наступні часи...

Нині голова правління ВАТ «Концерн-Електрон» Юрій Бубес є заслуженим економістом України, кандидатом економічних наук, членом Академії технологічних наук України. У бібліографічних каталогах наукових бібліотек за його прізвиськом числяться фундаментальні збірники на теми акціонерних товариств, використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіонів, створення системи захисту майнових корпоративних прав, забезпечення стійкості і надійності господарського функціонування підприємств.

...Тоді, в 93-му, Юрій Бубес ще не знав, що надовго пов'яже свою долю з ОПОЛОм. Скільки юридичних суперечок із різними інстанціями, «боїв» місцевого значення з обласними та міськими чиновниками, зтяжних битв із високими відомствами на захист львівських підприємств довелося витримати, – нині вже важко злічити. Союз жив та живе насиченим життям.

РВ УСПП у Львівській області виступив з ініціативою перегляду низки положень і статей закону про акціонерні товариства, провів круглий стіл, на якому зібрав чисельні зауваження. Низка пропозицій ОПОЛ лягла в основу підсумкового документу – пропозицій УСПП до законопроекту «Про акціо-

нерні товариства», які були подані у Верховну Раду України та враховані в ухваленому законі.

Тривалий час очільник Союзу промисловців і підприємців Львівщини добивається створення у Львові унікального Музею історії техніки. Його доля до кінця не була визначена через тривалі судові процеси щодо приміщення. Завдяки кваліфікованій допомозі юристів ОПОЛ вдалося виграти суд на користь музею, і сьогодні Юрій Бубес наполягає на видачі Львівському історичному музею дозволу на проведення проектних і ремонтно-реставраційних робіт у приміщеннях старого трамвайного депо.

«Львів – знаний центр архітектурних перлин, але також це місто з цікавою і значно менш відомою індустріальною історією. Наше місто віддавна було одним із центрів технічного прогресу і заслуговує на власний технічний музей. Відкриття музею допоможе повернути чимало незаслужено забутих імен представників технічної еліти, якими львівська громада може по праву пишатися. Ми можемо зібрати колекцію техніки різних періодів, представити технічні інновації зламу ХІХ-ХХ століть. Промислова культура міста та людей, які за цим стояли, – це незвичний і ще не використаний ракурс Львівщини. Музей техніки мав би стати «іншим музеєм», креативним проектом, промоцією нашого міста», – вважає голова львівських промисловців.

Один з елітного клубу

Микола Михайлович Ваків очолює одну з наукових установ, яка не лише вижила у вихорі перманентних криз, але й прибутково працює. Це Львівське науково-виробниче підприємство «КАРАТ» – дочірнє підприємство ВАТ «Концерн-Електрон», член УСПП. Попри всі негаразди і кризи, компанії вдалося зберегти і розвинути цей потужний науково-виробничий комп-

лекс. Його успішну діяльність одно-значно пов'язують з іменем директора.

«Україна входить до нечисельного елітного клубу країн – всього 17 держав, які володіють мікроелектронними ростовими технологіями, тобто технологіями вирощування надчистих матеріалів. Мікроелектроніка має стратегічне значення для економіки України. Ми сьогодні працюємо над розробкою найсучасніших матеріалів, що мають забезпечити прорив у розвитку нанотехнологій та технологій так званої функціональної твердотільної електроніки. Наша сучасна технологічна та дослідницька база – унікальне обладнання, що не має аналогів не тільки в Україні, а і за її межами», – говорить Микола Ваків.

Гордість генерального директора, доктора технічних наук Миколи Ваківа – створений ним унікальний лабораторно-виробничий науково-технологічний комплекс НВП «Карат» із вирощування та дослідження об'ємних і тонкоплівкових монокристалічних матеріалів з групи складних оксидів.

«Великі надії покладаємо на УСПП. Наша мета – це утвердження в Україні моделі сталого економічного зростання через інтенсивне інвестування високотехнологічних виробництв. Союз допомагає активно просувати наші проекти і пропозиції», – зазначає науковець.

Запорізький почерк

Петро Михайлович Ванат став ініціатором створення в промисловому центрі України – Запоріжжі – ділового клубу директорів ще в 1986 р. Згодом у місті виникло господарське об'єднання «Співдружність», до якого увійшли великі промислові, енергогенеруючі підприємства та будівельні компанії. У 1990 році, працюючи заступником голови Запорізького облвиконкому, Петро Ванат разом зі своїми колегами ініціює створення об'єднання промисловців області, яке отримало назву Запорізький обласний союз промисловців і підприємців (ЗОСПП) «Потенціал».

Попри складні кризові часи державної перебудови, «Потенціалу» вдалося встановити ділові зв'язки з різними регіонами країни, насамперед – Донбасом, звідки було налагоджено безперебійну доставку вугілля для металургійного комплексу і для населення. До 1996 року падіння промислового виробництва було зупинено, і почався його поступовий підйом. У 2000 році запорізький регіон першим в Україні вийшов на базові показники 1990 року. Спільними зусиллями промисловців, підприємців та органів місцевого самоврядування в

області був закладений фундамент економічного зростання. Свою роль у цьому зіграв і «Потенціал». У подальшому об'єднання під керівництвом П. Ваната ініціювало заходи щодо зміцнення внутрішнього ринку, розвитку малого та середнього бізнесу, зовнішньоекономічних зв'язків, прикладної науки. «Потенціал» представляв інтереси промисловців і підприємців в органах влади, брав активну участь у законотворчій діяльності тощо. На всіх рівнях державного управління союз захищав інтереси промисловців і підприємців щодо тарифів на електроенергію та залізничні перевезення, спрощення митних процедур, підвищення професійного рівня кадрів, питань енергозбереження та екології.

«Потенціал» активно підтримував ідею проведення економічного експерименту в гірничо-металургійному комплексі. Спільними зусиллями промисловці та підприємці виступили ініціаторами державної підтримки вітчизняного авіа- та автомобілебудування. Ці та інші ініціативи були потім закріплені у відповідних законах України.

«Кажуть, що англіїці при створенні своїх знаменитих парків керуються одним життєвим правилом – вони розмічають майбутні алеї не в тиші кабінетів, а дають можливість відвідувачам самим прокласти стежки, як їм це зручніше за все. Ось ці доріжки і стають потім законними алеями, і ніхто вже не прагне якимось чином зрізати кути. На мій погляд, хороший економічний закон – це алея, прокладена по вже протоптаній стежині. Це законодавчо оформлені перевірені практикою правила ведення бізнесу, які довели свою ефективність. Саме таким принципом ми намагаємося керуватися у своїй роботі», – каже Ванат.

Нині «Потенціал» – найактивніший учасник економічних процесів в області, генератор цілого ряду проектів у сфері розширення підприємництва, промисловості, торгово-економічних відносин, ресурсозбереження та соціальної сфери.

Усе життя Петро Ванат віддав розвитку регіону та міста Запоріжжя. Отриманий досвід та трудове загартування на рідному заводі «Запоріжсталь» виробили у нього особливий запорізький діловий почерк, назавжди стали стрижнем його життєвої позиції.

Працюючи на різних посадах, він брав безпосередню участь у вирішенні нагальних питань розвитку міста. Зокрема, у будівництві другої черги Дніпровської ГЕС, реконструюванні виробничих потужностей металургійних та машинобудівних підприємств, розробленні міської програми «Біосфера», обласної програми енергозбереження, бізнес-плану розвитку області. У місті з'явилася дитяча залізниця, молодіжний центр та зональна школа, розпочато роботи з проектування мостового переходу через Дніпро.

Петро Ванат став автором ідеї, керівником та редактором видання книги «Запоріжжя індустріальне. Історія і сьогодення», яку Президент Національної академії наук України Борис Патон назвав своєрідною енциклопедією запорізького промислового комплексу та Запорізької області.

Два роки тому рішенням міської ради Петру Ванату за значний внесок у соціально-економічний розвиток міста присвоєно звання «Почесний громадянин Запоріжжя».

Основоположник Союзу хіміків України

Відомий український хімік-технолог, президент Союзу хіміків України **Олексій Григорович Голубов** є одним із співавторів Концепції розвитку хімічної промисловості нашої держави. З часів української незалежності він відстоює ідею створення сучасного високоефективного хімічного комплексу на засадах енергозбереження, конкурентоспроможності та екологічної безпеки.

Свій трудовий шлях Олексій Голубов починав апаратником Горлівського азотно-тукового заводу (нині «Концерн Стирол»). У 1991 році він був призначений першим

заступником голови Державного комітету з хімічної та нафтохімічної промисловості, за рік – першим заступником міністра промисловості України.

Під його керівництвом розробляються й активно впроваджуються програми збільшення випуску експортоспроможної продукції, забезпечення сільськогосподарських товаровиробників найкращими мінеральними добривами, а інших галузей промисловості – відповідною хімічною продукцією. Тоді ж була розроблена Концепція розвитку хімічної промисловості України, яка стала основою для підготовки Державної програми розвитку хімічної та нафтохімічної промисловості України на період до 2020 року.

У 1998 році Олексій Григорович ініціював створення Союзу хіміків України. Його ідею підтримали більше ста керівників хімічних підприємств, які, власне, і стали співзасновниками даного громадського об'єднання. З того часу О. Голубов є президентом Союзу хіміків України та членом Правління УСПП.

Олексій Григорович докладає значних зусиль до розвитку хімічної промисловості, її конкурентоспроможності, галузі, яка становить основу українського експорту та прославляє нашу державу в світі. Він плідно співпрацює з комітетами Верховної Ради України, бере активну участь у конференціях національного масштабу, де обґрунтовує необхідність пріоритетного розвитку хімічної промисловості, значення її продукції в розвитку господарського комплексу України.

Внесок Олексія Голубова у розвиток української економіки належним чином оцінений державою. Він нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, іншими відзнаками.

Вмілий раціоналізатор

Багато років виконавчим директором Херсонського регіонального відділення УСПП працює **Юрій Михайлович Громов**. За його плечима майже п'ятдесят років клопіткої праці на вітчизняних промислових підприємствах області.

Він працював на Херсонському заводі полупровідникових приборів, десять років очолював Херсонський електромеханічний завод. Був ефективним раціоналізатором – на його рахунок 25 важливих пропозицій, які дозволили стрімко покращити та здешевити виробництво.

Працював начальником відділу розвитку промисловості, зв'язку і енергетики в Головному економічному управлінні Херсонського облвикон-

кому, директором будівельної фірми, керівником інвестиційної компанії.

Був депутатом Херсонської міської ради шістьох скликань, два рази обирався депутатом Суворовської райради, головував у різних комісіях при радах міського і районного рівнів. Очолював Раду директорів підприємств Суворовського району м. Херсон.

Він сприяв відродженню ЛуАЗу

Коли у 2005 році постало питання щодо обрання голови Правління регіонального відділення УСПП у Волинській області, кандидатура генерального директора Луцького автомобільного заводу **Володимира Петровича Гунчика** була безальтернативною. І не тому, що не було інших достойників, просто авторитет головного машинобудівника Волині був пов'язаний із найуспішнішим промисловим проектом області – стрімким відродженням ЛуАЗу. Йому вдалося зберегти підприємство в буремні 90-ті, підготувати для успішної приватизації і вивести в лідери українського автомобілебудування. Володимир Гунчик запропонував такий план розвитку заводу, який активно підтримали акціонери.

В. Гунчик переконаний, що про державні і бюджетні замовлення має думати не тільки керівництво заводу, але й мер міста, голова облдержадміністрації, міністр економічного розвитку країни. «Завод платить податки, розвиває місцеву інфраструктуру. Ми є одним із головних бюджетоутворюючих підприємств, щомісяця тільки до Пенсійного фонду платимо більше 800 тисяч гривень. Підтримка заводу на всіх рівнях – справа честі та авторитету посадовців», – говорить він.

«За 20 років своєї діяльності УСПП довів, що це організація професіоналів, яка займається конкретними справами, – переконаний Володимир Гунчик. – На мою думку, УСПП – це єдина організація, яка використовує досвід сучасного управління і може успішно відстоювати інтереси товаровиробника».

Його підтримали десятки об'єднань

Активісти Українського союзу промисловців і підприємців завжди вирізнялися заповзятістю, надзвичайною ініціативністю та наполегливим прагненням створити такі умови господарювання, коли б за законом працювати було вигідно. Не випадково, коли у 2005 році посада голови Державного комітету з питань регуляторної політики і підприємництва залишилася вакантною, лідери кількох десятків об'єднань і організацій ділової громадськості висунули кандидатуру віце-президента УСПП **Андрія Вікторовича Дашкевича**.

Це була гідна кандидатура. Кандидат економічних, доктор політичних наук, автор понад сорока наукових праць із тематики політичних проблем міжнародної системи та глобального розвитку мав бездоганну репутацію та високий рівень довіри у середовищі промисловців і підприємців.

Андрій Дашкевич став головою Держкомпідприємництва. Він доклав чималих зусиль для активізації діалогу та зміцнення довіри між владою і бізнесом, виконання базових принципів щодо посилення безпеки

підприємництва та захисту прав власника, впорядкування та спрощення регуляторного законодавства, вирішення питання з оподаткування малого та середнього бізнесу, узгодження механізму відрахувань до пенсійного фонду підприємців-спрошенців, удосконалення спрощеної системи оподаткування.

Він був обраний віце-президентом УСПП ще в 1997 р. і є ним до нинішнього часу. У 2001-2002 рр. працював керівником групи радників Прем'єр-міністра України. А.В. Дашкевич є висококваліфікованим економістом, фахівцем у сфері макроекономіки, зовнішньоекономічних відносин, фінансів та інвестицій. Брав безпосередню участь у розробці планів і програм соціально-економічного розвитку України, підготовці матеріалів до проектів Законів України.

«Бізнес має протистояти загрозам» – О.Дічек

Багаторічний досвід у питаннях протидії організованій злочинності, гострим корпоративним конфліктам, рейдерському захопленню підприємств, якого набув голова організації «Міжнародна антитерористична єдність», член Правління УСПП **Олександр Іванович Дічек**, сформував його позицію – бізнес тоді буде конкурентоспроможним, коли стане безпечним, легальним і соціально відповідальним.

Вищу освіту Олександр Іванович отримав у Одеському політехнічному інституті та Київському вищому військовому авіаційному інженерному училищі. Пройшов шлях від курсанта до полковника, працював викладачем, став кандидатом технічних наук.

Нагальними потребами безпеки підприємницької діяльності О. Дічек опікується з 1991 року, коли створив і очолив концерн «Сакура», який надає повний комплекс послуг з безпеки бізнесу.

З 2004 року О. Дічек – голова Комісії УСПП з питань економічної безпеки суб'єктів господарювання і захисту інвестицій. За його участі у порядку громадянської ініціативи до ВРУ подано пакет законопроектів, зокрема, «Про охоронну діяльність», «Про детективну діяльність», «Про служби безпеки суб'єктів господарювання та інших юридичних осіб», «Про зброю», «Про комерційну таємницю».

Олександр Дічек – один із найактивніших провідників політики формування недержавної системи безпеки як важливої складової національної безпеки України. Його знання та досвід знайшли відображення у Концепції корпоративної безпеки членів УСПП.

Протягом семи років Олександр Дічек очолює Міжнародну громадську організацію «Міжнародна антитерористична єдність» (МАЄ), метою якої є інформаційно-громадська протидія загрозам міжнародного тероризму. За ці роки організацією проведено в Україні та за кордоном понад десять міжнародних антитерористичних форумів, півсотні конференцій, прес-клубів, громадсько-культурних акцій. МАЄ виступає активною учасницею реалізації Громадянського проекту формування недержавної системи безпеки підприємництва, ініціатором і розробником комплексних проектів забезпечення безпеки мегаполісів України, впроваджує концепцію інформаційної діяльності. У 2006 році МАЄ отримала статус учасника діяльності Ради Європи у складі об'єднання неурядових організацій. Двічі організація презентувала Парламентській асамблеї Ради Європи сучасні технології громадської протидії тероризму.

О.І. Дічек продовжує займатися науково-педагогічною роботою. На даний час він є доцентом кафедри фінансово-економічної безпеки Університету економіки і права «Крок»; співавтором монографії «Протидія рейдерству», наукового видання «Формування толерантної свідомості у суспільстві» та багатьох інших праць.

Добре відоме ім'я Олександра Дічека в спортивних колах, адже він є майстром спорту міжнародного класу. У 1989 році він створив спортивний клуб карате-до «Сакура», підготував та атестував понад 300 учнів, з яких більше 20 стали чемпіонами України, переможцями різних міжнародних змагань. У 1994 році організував в Україні перший пейнтбольний клуб «Сакура» і започаткував Федерацію пейнтболу України. У 2010 році українські пейнтболісти стали чемпіонами Європи та посіли 2-е місце на Кубку Світу у США.

«Мене турбує скорочення робочих місць» – І.Дунець

Усе життя **Івана Івановича Дунця**, голови Правління Хмельницького РВ УСПП, присвячено розвитку рідного краю. У Хмельницькому він народився, виріс та вже багато років працює на Хмельницькому машинобудівному заводі – акціонерній компанії АДВІС (колиш – Хмельницький завод тракторних агрегатів). З 1983 року і до сьогодні Іван Іванович є генеральним директором підприємства.

Колись він був одним із наймолодших керівників промислових підприємств регіону. Згодом збудував нове підприємство, розширив виробничі потужності заводу, впровадив сучасне ливарне виробництво, подвоїв випуск пневмокомпресорів та гідравліки. Усе це дало змогу випускати продукцію для комплектації дизельних двигунів моторобудівних заводів Харкова, Мінська, Барнаула, Челябінська та інших заводів держав СНД.

На заводі були створені й запрацювали окремі виробництва мінітехніки – біля тридцяти найменшавань. Продукцію стали поставляти на експорт в Німеччину, Чехію, Австрію. «У 1995 році запущено спільне українсько-німецьке виробництво кормозбиральних комбайнів Марал-125 Поділля. Щорічно підприємство виготовляло 350 комбайнів, які в основному спрямовувалися на експорт», - каже І. Дунець.

Паралельно він працював над соціальним забезпеченням працюючого на заводі п'ятитисячного колективу, хотів, щоб люди мали як гідні умови праці, так і відпочинку. Збудовані нові бази відпочинку, спортивні комплекси, два гуртожитки, майже тисячу молодих сімей забезпечено квартирами.

Сьогодні всі зусилля Івана Івановича спрямовані на пошук інвестицій, які потрібні Хмельницькому машинобудівному заводу для

модернізації виробництва. Без них підприємство, як і більшість українських заводів, ризикують залишитися без замовлень, втратити міжнародних партнерів та українських споживачів.

Опікуватися захистом інтересів хмельницького бізнесу І. Дунцю доручили у 1993 році. Саме тоді він очолив Хмельницьке регіональне відділення УСПП, яким керує і нині. Він запровадив практику виїзних засідань Правління РВ УСПП на підприємствах області за участі представників місцевої влади. Робота на місці дає змогу найбільш повно ознайомитися з проблемами виробництва, побачити промислові можливості підприємства та спільними зусиллями виробити план порятунку того чи іншого заводу.

«Нас дуже турбує те, що за останні роки кількість робочих місць на підприємствах, які становлять основу української економіки, різко скоротилася. Це загрозна тенденція, яка не може не турбувати мене як главу сім'ї та керівника багатотисячного колективу машинобудівного заводу. Хочеться, щоб наша молодь працювала у себе на Батьківщині, а не шукала кращої долі за її межами. Для цього потрібно перш за все забезпечити вітчизняному товаровиробнику належні умови праці. Будуть нові виробництва – будуть нові робочі місця, насамперед, для молоді. Тоді буде й економічне зростання держави», - каже керівник Хмельницького РВ УСПП.

«Буду знову попереду вас»...

Якщо не можеш зайти вихід – шукай новий вхід. Цим принципом керується у своєму професійному житті голова Правління Івано-Франківського регіонального відділення УСПП, керівник Івано-Франківського локомотиворемонтного заводу **Василь Ілліч**

Дутчак. Шукаючи однодумців, свого часу він став членом УСПП, потім був обраний головою правління РВ УСПП у Івано-Франківській області.

З 2001 року В. Дутчак очолює Івано-Франківський локомотиворемонтний завод. Під його керівництвом у виробництво колійних машин впроваджено 2 нові винаходи і 30 пропозицій. З ініціативи директора на заводі відкрито філію кафедри машинобудування Івано-Франківського державного технічного університету нафти і газу. Студенти вузу залучаються до технічних розробок, а найкращі стають працівниками заводу.

У 2004 році Василь Ілліч створив на підприємстві спеціалізоване проектно-конструкторське бюро, яке розробляє конкурентоспроможні колійні машини, що за ціною та якістю можуть гідно конкурувати з іноземними аналогами. За ці роки завод значно розширив асортиментний ряд та вдосконалив виробництво колісних пар, осьових редукторів електропоїздів, редукторів компресорів електровозів, шестерен дизель-поїздів тощо.

В. Дутчак є активним громадським діячем міста та області. Він очолює Раду керівників підприємств при міському голові, є одним із ініціаторів та першим головою Ради громадської організації «Галицька промислова група».

Найбільшою цінністю він вважає своїх однодумців і часто любить повторювати вислів відомого американського автомобілебудівника Генрі Форда: «Ви можете забрати мої заводи, мої гроші, спалити мої будівлі, тільки залиште мені моїх людей, і, перш ніж ви скаменете, я все відновлю і знову буду попереду вас».

Науковий партнер УСПП

Відомий український економіст **Ярослав Анатолійович Жаліло** свого часу працював науковим консультантом президента УСПП. Багато його напрацювань лягло в програмні документи Союзу, стало в нагоді при виробленні слушних рекомендацій для владних структур тощо.

Сьогодні Я. Жаліло є першим заступником директора Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України та очолює Центр антикризових досліджень. Він – автор низки наукових праць з проблем економічної політики ринкових трансформацій, прикладних питань економічної політики, в тому числі – восьми монографій, близько 40 статей у фахових наукових виданнях, близько 200 статей у друкованих засобах масової інформації.

Я. Жаліло підтримує постійні зв'язки з УСПП у якості науковця-дослідника та

переробки й виробництва сільськогосподарської продукції, кошти інвестуються в нові технології.

Свого часу УСПП повірив у менеджерів «Провіанту», допоміг їм отримати значні інвестиційні кредити, на які було збудовано новий молокопереробний комбінат потужністю 1,5 тис. тонн сировини на добу. Модернізація виробництва, сучасне європейське обладнання та передові технології дозволили компанії постачати молочні продукти в 34 країни світу.

Валентин Запорозчук є активним громадським діячем. Він – депутат обласної Чернігівської ради, віцепрезидент УСПП з питань розвитку агропромислового комплексу.

«Сучасний підприємець повинен нести соціальну відповідальність перед своїми працівниками та зовнішнім світом. Намагаюся усіляко сприяти розвитку корпоративного духу компанії. У нас хороша професійна команда, яка має багато амбітних планів на майбутнє», - пишається Валентин Запорозчук.

Нині Сергій Олександрович згадує, що «пропадав» на підприємстві по 20 годин на добу. Вникав в інженерні, робітничі, бухгалтерські справи, щоб говорити з кожним працівником на рівних і досконально знати всі тонкощі виробництва. «Обізнані» колеги по промисловій сфері радили роздробити завод на малі підприємства, перейти на виробництво кастрюль чи іншої широко вживаної продукції, мовляв, Україна не здатна конкурувати з потоками імпортованих товарів, що увірвалися на її внутрішній ринок.

«Чим ми гірші від зарубіжних виробників?» – запитував себе і своїх підлеглих директор. Широта кругозору, сміливість у прийнятті рішень, уміння працювати з людьми допомогли вивести завод із кризової ситуації.

Нині на ПАТ «Завод «Лтава» – ідеальна чистота й порядок, гудуть завантажені роботою цехи, понад тисячний колектив не знає, що таке затримка з виплатою зарплати. Завод забезпечує своїх працівників повним соцпаketом, сплачує багатомільйонні податки у бюджеті всіх рівнів і відрахування до різноманітних фондів.

Свого часу Сергій Змієвець зробив усе можливе, щоб зберегти конструкторське бюро заводу. Цей «технологічний мозок» лише за останні кілька років розробив майже дві сотні найменувань нової продукції, що має неабиякий попит на внутрішньому та зовнішньому ринках. На сьогоднішній день у виробничому арсеналі заводу більше трьох тисяч найменувань. Вироблене купують підприємства України, Росії, держав Західної Європи, Азії. Давні й нові партнери ПАТ «Завод «Лтава» стовідсотково впевнені, що продукція полтавського заводу – високоякісна й надійна. А це, як відомо, «залізний» аргумент бізнесової успішності.

Велика мрія директора та його дружної команди – оснастити завод новітнім високопродуктивним обладнанням і забезпечити комп'ютерними технологіями – здійснилася. Сьогодні проводиться модернізація виробництва, парк

експерта. Науково-аналітичні матеріали, розроблені ним особисто та очолюваними ним науковими колективами, знаходять широке використання в програмних діях Союзу, сприяють розвитку промисловості і підприємництва в Україні.

Фанат своєї справи

Президент групи компаній «Провіант», віцепрезидент УСПП **Валентин Анатолійович Запорозчук** є сучасним менеджером з доброю репутацією та великим багажем знань. Він постійно дбає про підвищення свого професійного рівня та кваліфікації своїх колег, адже керується таким принципом управління – вибудувати систему так, щоб, незалежно від зміни керівництва, підприємство працювало і давало добрі фінансові показники.

«Економічний успіх групи компаній «Провіант» полягає у тому, що ми постійно реінвестуємо отриманий прибуток у подальший розвиток підприємств і орієнтуємося на кращі європейські стандарти», - розповідає Валентин Запорозчук.

«Провіант» – яскравий приклад того, як можуть працювати внутрішні українські інвестиції. На отримані кошти закуповується високотехнологічне обладнання з

«Ми не гірші від закордонних виробників...» – С.Змієвець

Під робочим кабінетом керівника Полтавського РВ УСПП, голови Наглядової ради ПАТ «Завод «Лтава» **Сергія Олександровича Змієвця** ніколи не буває черг. Не тому, що на підприємстві немає проблем. Робота заводу налагоджена так, що кожна його ділянка працює з максимальною ефективністю й віддачею, а будь-які питання, що тут виникають, вирішуються досить оперативно.

Сергій Олександрович приховує, що знає своє підприємство до «останнього гвинтика». Це й не дивно: він пропрацював на цьому заводі майже 45 років, розпочав трудову діяльність відразу після школи робітником, без відриву від виробництва закінчив Харківський інститут радіоелектроніки. Колектив підприємства не прогадав, коли у 1994 році довірив йому, на той час уже інженеру високої кваліфікації, відповідальну директорську посаду.

Очолив він завод у роки спаду виробництва. Тоді «ішли на дно» навіть підприємства-гіганти з донедавна багатомільйонними фінансовими оборотами. Новообраний директор поставив питання руба: будь-що вивести завод із крутого піке. Колись завод був одним із провідних у СРСР виробників радіоелектронних компонентів для авіакосмічної, приладо- та машинобудівної галузей. Як не використати такий величезний виробничий потенціал на благо молодій державі?

верстатів поповнюється сучасним обладнанням із числовим програмним управлінням, упроваджуються нові технології. На «Лтаву» прийшло багато молодих фахівців, які працюють пліч-о-пліч із професіоналами старших поколінь.

У Сергія Змієвця, патріота рідного міста, держави, завжди болить душа не тільки за рідний завод, а й за всю Україну. Він бачить її величезний економічний потенціал, який працює здалека не повною віддачею. Відтоді як у 1999 році його обрали головою Правління Полтавського регіонального відділення УСПП, а в серпні 2002-го — головою Полтавської обласної організації роботодавців, Сергій Олександрович намагається робити все можливе, щоб об'єднати промисловців Полтавщини.

«Для промисловців головне — стабільність економічної ситуації, прозорість і передбачуваність вітчизняного законодавства, адже вони повинні жити не тільки сьогоднішнім днем, але й мати впевненість у завтрашньому дні. Саме ці чинники є точкою опори, яка допоможе перетворити Україну на квітучу і справді незалежну європейську державу», — переконаний голова спостережної ради «Лтави» Сергій Змієвець. І це не просто слова. Вони підкріплені практикою заводу — одного з найуспішніших підприємств Полтавщини.

«Вітчизняний легпром має стати провідною галуззю» – В.Ізовіт

Валентина Аркадіївна Ізовіт, голова Ради національних асоціацій товаровиробників при Кабінеті Міністрів України, народилася в Іванівській області Росії, і саме місто текстильниць обумовило її вибір професії. Після Іванівського хіміко-технологічного інституту вона отримала

направлення на Богуславську суконну фабрику. Тут Валентина Аркадіївна пройшла всі щаблі кар'єрної драбини і у тридцять два роки стала головним інженером виробничого об'єднання «Богуслав».

У 1983 році її призначають головним інженером Українського промислового об'єднання «Укрльонопром» Міністерства легкої промисловості УРСР. У 1993 році Валентина Аркадіївна стала заступником Голови Держкомлегтексту України, а через два роки — заступником міністра промисловості України. Це був період, коли В. Ізовіт могла суттєво вплинути на розвиток легкої промисловості, її думка в уряді мала велику вагу.

Під її керівництвом, зокрема, проведена структурна перебудова підприємств легкої промисловості України, більшість із них переоснащені обладнанням з Німеччини, Італії, Іспанії, Франції, Чехії. Це дало змогу підвищити конкурентоздатність українських товарів, які експортувалися до країн Європейського союзу, США, колишніх держав Радянського Союзу.

У лютому 2000 року Валентина Аркадіївна прийшла працювати в УСПП, очоливши департамент із питань реалізації ініціатив підприємств легкої промисловості. А в серпні того ж року за ініціативою керівників підприємств була створена Українська асоціація підприємств легкої промисловості (Укрлегпром), президентом якої було одногослоно обрано Валентину Аркадіївну.

В. Ізовіт повністю присвятила своє професійне життя відстоюванню інтересів вітчизняних підприємств легкої промисловості. Вона докладає чимало зусиль до відродження в Україні виробництва товарів народного споживання, намагається переконати владу, що краще підтримати свого вітчизняного товаровиробника, ніж фінансувати бюджети країн зарубіжжя. «Вітчизняній легкій промисловості нічого не бракує — ні технологій, ні професійних кадрів, ні талановитих конструкторів для того, щоб виготовляти якісний одяг, трикотаж, взуття, текстиль. Лише брак управлінських рішень та недосконалість державної політики стали причиною того, що в Україні переміг імпорт, а національний виробник опинився на задвірках економічного розвитку. Ми маємо всі підстави стати провідною галуззю на внутрішньому ринку України, забезпечити сотні тисяч людей, перш за все — жінок, гідною роботою та зарплатою, дати шанс виробництвам, дизайнерській думці гідно розвиватися», — переконана В. Ізовіт.

У 2008 році багатотисячна спільнота промисловців обрала її головою Ради асоціацій національних товаровиробників при Кабінеті Міністрів України. З 1997 року В. Ізовіт — член Правління УСПП.

Нині Валентина Аркадіївна — палкий борець за сприятливі умови діяльності українських виробників в режимі вільної торгівлі з ЄС. «Не можна вітчизняного виробника, який відверто програє європейському в контексті конкурентоспроможності, виштовхувати сьогодні на ринок незахищеним. Ось чому треба обов'язково зберегти вивізні (експортні) мито на живу худобу, шкіряну сировину та насіння соняшнику», — переконана В.Ізовіт.

За свій войовничий характер, патріотичне ставлення до українського товаровиробника Валентина Ізовіт визнана Жінкою III тисячоліття.

Валентині Аркадіївні є кому передати власну справу: материнськими стопами пішла у легку промисловість старша донька — Тетяна Ізовіт, яка нині працює виконавчим директором Укрлегпрому. Дві тендітні жінки всіма силами намагаються вберегти легку промисловість нашої країни від занепаду та прагнуть довести: «made in Ukraine» — це красиво, якісно та модно!

Містер Якість

Вице-президента УСПП, президента Української асоціації якості **Петра Яковича Калиту** називають «Містер Якість». І не випадково, адже він самовідданого і наполегливо бореться за зростання якості товарів, послуг та організації виробництва, є засновником і лідером громадського руху за якість в Україні, один із провідних лідерів руху за якість Центральної та Східної Європи.

Після закінчення у 1960-му механічного технікуму Петро Калита отримав направлення на Київський завод «Маяк», де був призначений конструктором приладів магнітного запису. Перші три курси інституту закінчив заочно, перебуваючи на дійсній військовій службі рядовим Радянської Армії. На ті часи це

відносилось до жанру фантастики і допомогло усвідомити: якщо ти дуже сильно чогось прагнеш, у тебе обов'язково все вийде. Це твердження стало своєрідним девізом Калити, з яким він крокує все своє життя.

Головним своїм наставником Петро Якович вважає видатного вченого й організатора науки академіка Віктора Глушкова. Саме на його запрошення у 1976-му він перейшов на роботу в Інститут кібернетики НАН України. Глушков став для нього взірцем у масштабності мислення, сміливості в наукових ідеях і глобальних висновках, а також порядності та інтелігентності.

У 1989 р. Петро Калита ініціював створення Української асоціації якості (УАЯ) — першої національної організації з якості в СРСР, і з тих пір є її незмінним лідером. Асоціація вже більше 15 років спільно з УСПП допомагає підприємствам опанувати передові методи сучасного менеджменту, цілеспрямовано й послідовно вдосконалюватися на основі передових практик і наближатися до рівня провідних компаній Європи.

«Основна проблема України полягає в недосконалісті більшості її організацій. У результаті — розтрата колосальних ресурсів та низька конкурентоспроможність економіки. Але окремі, навіть дуже значні заходи не змінять ситуацію кардинально, якщо не зробити основний акцент на безперервне вдосконалення всіх організацій», — каже віце-президент УСПП.

Він вважає, що держава повинна закласти засади, що сприятимуть якісному зростанню не тільки окремих провідних «дерев» промисловості, а й усього «лісу» підприємств країни, включаючи ЖЕКи, аптеки та бібліотеки. Тому Петро Якович сконцентрував свою увагу на кардинальному розвитку руху за безперервне соціально орієнтоване вдосконалення організацій, поліпшення якості продукції та послуг, сталий розвиток економіки в цілому. І для реалізації цієї мети вже багато років активно працює в УСПП, вважаючи цю організацію найбільш прагматичною та дієздатною.

Колектив фахівців, очолений Петром Яковичем, нагромадив цінний досвід сприяння підприємствам у поліпшенні якості продукції й організації праці, формуванні стійкого позитивного іміджу. Десятки підприємств, яким команда Калити допомагає оволодіти найсучаснішими прийомами ведення бізнесу, незважаючи на складне економічне становище країни, щороку підвищують своїм працівникам заробітну плату, вчасно платять податки до держбюджету, успішно конкурують на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Прихильне ставлення колег у багатьох державах світу стало для

Петра Яковича моральним стимулом, щоб виступити ініціатором утворення у 2000 році Міжнародної гільдії професіоналів якості. Штаб-квартира гільдії знаходиться в Києві, Петро Калита став її президентом. На міжнародному рівні вже багато років представляє Україну у Генеральній асамблеї Європейської організації якості (ЕОQ), очолює міжнародну конкурсну комісію Турніру з якості країн Центральної та Східної Європи і Клуб лідерів якості країн ЦСЄ, є лідером двох проектів Всесвітнього Альянсу Якості (WAQ).

У Петра Яковича багато нагород, але найбільше він дорожить нагородою «Людина якості року» на планеті, що присуджена йому на стику тисячоліть Всесвітньою Радою Якості (WQC): «За видатне керівництво, видатні досягнення в баченні, передбаченні і рішучості». Вручення відбулося на 10-му Всесвітньому конгресі із Загальної якості в Бомбеї (Індія).

Велику увагу Петро Якович приділяє родині. Його дружина Віра і син Тарас допомагають батькові розвивати в Україні систему якості. Тарас Калита, крокуючи батьковими стопами, став визнаним на теренах пострадянського простору експертом з питань системного менеджменту і єдиним в СНД зареєстрованим експертом EFQM щодо досконалих організацій.

Зміг об'єднати конкурентів

Понад десять із тридцяти років своєї трудової діяльності **Степан Павлович Капшук** віддав галузевій асоціації «Укроліяпром», яку зараз очолює. За цей час Асоціація зуміла акумулювати в своїх рядах найвизначніші підприємства олійно-жирової галузі України, завоювала авторитет серед колег із країн СНД. Кваліфікований підхід до найбільш проблемних і

актуальних питань галузі зробив її справді найвпливовішою та найрезультативнішою серед інших галузевих асоціацій та громадських організацій України. А розпочала вона свою діяльність 14 років тому з невеликої «війни» — виробники відвоювали прийняття фактично скасованого експортного мита на насіння соняшнику. Саме ця перемога створила умови для захисту сировинної бази олійного ринку, що, у свою чергу, дало старт відродженню та активному розвитку галузі.

Не в останню чергу завдяки професійним якостям, діловому підходу та організаторським здібностям керівника, Асоціація змогла об'єднати в своїх рядах конкурентів, які стали фактично єдиним згуртованим колективом. Вони здатні успішно відстоювати спільні інтереси, разом брати участь у розробці нових проектів, ділитися досвідом, приймати погоджені рішення. Таке об'єднання стає найбільш важливим у критичних ситуаціях, коли над ринком «згущуються хмари» — чи то інциденти на зовнішніх ринках, чи спроби надмірного державного регулювання. І в тому, і в іншому випадках професіонали з асоціації допомагають знайти компроміси, зміцнюючи позиції товаровиробників, репутацію країни на світовому ринку.

Асоціація щодня тримає «руку на пульсі» і спільно з підприємствами впливає на процеси формування та функціонування ринку. С. Капшук постійно відстоює позицію України як лідера на світовому ринку олійно-жирової продукції, прагне запобігти можливим колізіям в конкурентній боротьбі, намагається вирішити найбільш актуальні проблеми діяльності галузі.

За останнє 10-річчя українська олійно-жирова галузь здійснила небувалый технологічний прорив. Вона впевнено вийшла на міжнародні ринки і міцно зайняла високу позицію в рейтингу світових лідерів, стала відігравати серйозну роль у наповненні бюджету країни. Співпраця асоціації з головним інститутом олійно-жирової галузі — Українським НДІ олій та жирів Національної академії аграрних наук України — дуже допомагає становленню та розвитку вітчизняних підприємств.

С.П. Капшук бере активну участь у розробці проектів законодавчих та нормативно-правових актів, прийняття яких ВРУ та КМУ сприяє підвищенню ефективності роботи підприємств агропромислового комплексу.

Прийнявши естафету керівника шість років тому, Степан Павлович не тільки зберіг, але й примножив значимість Асоціації для української олійно-жирової галузі й народного господарства країни в цілому. Він став обличчям Асоціації — до його думки прислухаються, з ним радяться, йому довіряють.

«Пишають тим, що Україна – космічна держава» – К.Колесник

Голова Правління регіонального відділення УСПП у Чернігівській області **Костянтин Іванович Колесник** – корінний мешканець Чернігова. Тут він народився, здобув професійні навички та став відомим в області захисником підприємницьких інтересів. Сьогодні К. Колесник керує чернігівським підприємством «ЧеЗаРа», яке входить до числа найбільших підприємств України з виробництва апаратури зв'язку п'ятого покоління.

На Чернігівський радіоприладний завод Костянтин Іванович прийшов у 1970 році майстром, досить швидко став начальником цеху. То був цех мікроелектроніки – найсучасніше для того періоду, найскладніше та найбільше виробництво заводу. Саме під керівництвом пана Колесника цех, а його тоді ще називали «завод в заводі», склався, технічно виріс, набув міцний висококваліфікований колектив робітників та інженерів рідкісних спеціальностей, який поступово став гордістю заводу, а потім і одним з кращих на підприємстві.

На довгі роки мікроелектронна техніка, технології і люди, які тут працювали, стали майже головними в житті Костянтина Івановича. Їм він віддає весь свій вільний час, свої навички та вміння.

У 1977 році К. Колесник очолив виробничий комплекс підприємства в цілому. Чернігівський радіоприладний завод знаходився в zenіті свого розвитку та слави, яку було здобуто випуском наукової та технічно складної високоякісної продукції для військово-космічного комплексу колишнього СРСР.

На цій посаді К. Колесник робив усе, щоб навігаційно-телеметрична апаратура, командно-вимірювальні системи, надточні датчики і багато інших приладів поставлялися замовникам своєчасно і були високої якості. Продукцією підприємства було

укомплектовано кожний радянський космічний корабель, у тому числі – пам'ятний всім «Буран». Багато обладнання, зробленого руками заводчан, і досі працює на космічних об'єктах таких міжнародних програм, як СБСЖАСС, СО8РА8, ЕКСПРЕСС.

У 1994 році було створене відкрите акціонерне товариство «Чернігівський завод радіоприладів» (ЧеЗаРа), колектив акціонерів обрав К.І. Колесника його головою правління та президентом. З того часу Костянтин Іванович відповідає за все.

Сьогодні на заводі розпочато випуск нової універсальної телекомунікаційної продукції шостого покоління, налагоджується випуск нової версії біометричної системи контролю доступу інформації «БСК», почалося багатосерійне виробництво серії електронно-кодових замків «Кобра» тощо. Значно розширилися міжнародні зв'язки ЧеЗаРа з партнерами з Росії, США, Німеччини, Нідерландів, Молдови та інших країн світу.

Костянтин Колесник завжди пишається, коли проходять запуски російських або українських ракет-носіїв чернігівського виробництва, коли на весь світ повідомляється про черговий запуск апаратів програми «Морський старт», коли конструктори заводу розробляють сучасну техніку зв'язку – апаратуру ущільнення для телефонних станцій, коли «золоті» руки робітників майстерно відтворюють нові зразки продукції.

Регіональне відділення УСПП в Чернігівській області К. Колесник очолює з 1998 року. Чотирнадцять років він стоїть на сторожі інтересів чернігівських підприємців та промисловців, уболіває за розвиток української промисловості, відродження рідної космічної галузі, бореться за те, щоб національний товаровиробник домінував на внутрішньому ринку України, щоб Україна залишалась космічною державою.

«В бізнесі треба все максимально спростити» – С.Корнілова

Світлану Іванівну Корнілову, керівника Херсонського РВ УСПП, в УСПП знають всі – навіть ті, хто ніколи не був у Херсоні. Смілива, рішуча, активна, коли потрібно – різка. Усе те, що звичайно обговорюється в кулуарах, Світлана Іванівна говорить в обличчя.

Вона занурена в живе виробництво з 1972 року та дуже добре вивчила його зсередини. У 1995 році отримала

сертифікацію аудитора, за 5 років заснувала фірму «Профі-Аудит», якою керує до цього часу.

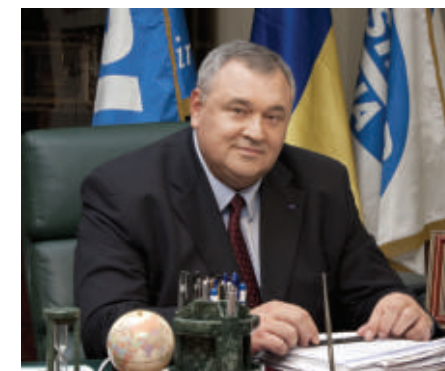
Нині фірма надає консалтингові послуги більш ніж 240 підприємствам Херсона, Києва, Одеси, Херсонської, Сумської областей тощо. Серед її клієнтів – такі велетні, як компанія «Чумак», Херсонські нафтопереробний завод, морський торговельний порт, суднобудівний завод, агропромислова фірма «Таврія», акціонерне товариство «Бель Шоста Україна».

«Для того, щоб працювати бухгалтером у середній українській фірмі, – ділиться Світлана Іванівна, – мало вищої освіти, треба бути професором із величезним стажем роботи». Сама вона за такою шкалою давно вже академік – за всі роки підготувала більш ніж 200 фахівців з бухгалтерського обліку, написала 50 статей у професійні журнали, має власні методики кодифікації законів України, є автором зошитів з Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку тощо. Володіючи таким великим багажем знань, прагне лише одного – максимально спростити все, що входить у сферу її юрисдикції.

«Підприємницька діяльність має бути організована таким чином, щоб кожен підприємець, навіть якщо він лише вчора приступив до справи, міг легко розібратися у питаннях податкової та іншої премудрості. А головне – він не повинен заздалегідь відчувати себе винним – ні на свідомому, ні на підсвідомому рівні. Він має жити і працювати з думкою, що держава – його помічник та добрий колега. Саме такі часи я прагну наблизити своєю роботою», – говорить голова «Профі-Аудит».

В активі виграних нею справ є дуже серйозні. Наприклад, у ході тривалої боротьби С. Корніловій вдалося переконати законодавців внести зміни в Митний кодекс України та звільнити

розвиток галузі неможливо собі уявити. З'явилися закони про залізничний транспорт, про зв'язок, про концесію автомобільних доріг в Україні.

Фактично Л. Костюченко був куратором депутатів Дніпропетровської області, яких у другому скликанні було понад три десятки. Колеги згадують, як його номер у готелі «Київ» нерідко виконував функції неформального штабу депутатів Дніпропетровщини.

З 1999 до 2001 року Леонід Костюченко працював на найвищому посту в Міністерстві транспорту. За цей час було побудовано і реконструйовано немало автомагістралей; вирішено спірні питання, які торкалися морських портів і залізниць; у міжнародному аеропорті «Бориспіль» було закінчено будівництво сучасної злітно-посадкової смуги категорії III-А.

Були ухвалені закони «Про транзит вантажів», «Про введення єдиного збору, що стягується в пунктах перетину через державний кордон України», «Про автомобільний транспорт», «Про концесію на будівництво і експлуатацію автодоріг», Кодекс торговельного мореплавання, Повітряний кодекс. Президент України видав низку транспортних указів, а КМУ своєю постановою затвердив Концепцію створення транспортних коридорів і входження їх у міжнародну транспортну мережу на період до 2015 року. Мінтранс часів міністра Л. Костюченка почав розробляти Державну програму розвитку України - транзитної держави, яку парламент прийняв у 2002 р.

В 1998р. в Баку дванадцять держав, зокрема, і Україна, підписали Основну багатосторонню угоду про міжнародний транспорт з розвитку коридору Європа-Кавказ-Азія. Країна уклала низку міжнародних угод у галузі торговельного судноплавства, міжнародного повітряного сполучення, автомобільного і залізничного транспорту, дорожнього господарства.

Понад десять років тому Леонід Михайлович був обраний президентом Асоціації міжнародних автоперевізників України. Відтоді кількість транспортних засобів збільшилася в 2,3 рази, кількість перевезень - майже втричі. Істотно поліпшився якісний склад автомобільного парку. Вдвічі зростає кількість учасників АСМАП.

За час роботи Леоніда Костюченка на посаді президента АСМАП України вдалося вирішити величезну кількість

наболілих для перевізників питань. Наприклад, добитися введення нульової ставки ввізного мита на сидельні тягачі і напівпричепа, відновити нульову ставку ПДВ на міжнародні перевезення, добитися дозволу на два закордонних паспорта, скасувати обов'язковий заїзд на приватний автотермінал «Ягодин», що на українсько-польському кордоні, та багато іншого.

АСМАП України під керівництвом Леоніда Костюченка опікується дитячим будинком в закарпатському містечку Чинадіїво. Тамтешня малеча щорічно отримує допомогу від перевізників. А на новорічні та різдвяні свята їм організовують екскурсії визначними місцями України.

Про високий авторитет Асоціації українських міжнародних перевізників на світовій арені свідчить той факт, що двічі – у листопаді 2009 та грудні 2011 року – на засіданні Генеральної Асамблеї Міжнародної спілки автомобільного транспорту (МСАТ) представники 74 країн світу одногласно обирали Леоніда Костюченка до Президентської виконавчої ради.

Леонід Костюченко є кандидатом технічних наук, автором багатьох науково-практичних видань у галузі транспорту і міжнародних автомобільних перевезень, він нагороджений численними державними нагородами.

Першопроходець на ринку професійних послуг

Міжнародна компанія «Ернст енд Янг» відкрила своє представництво в Україні в 1991 році – і стала першопрохідцем серед компаній із надання професійних послуг. Вона впевнено завойовувала лідерські позиції та здобула статус провідного гравця на ринку аудиторських та консультаційних послуг. «Ернст енд Янг» бере участь у розвитку бізнес-

спільноти, взаємодіючи з провідними діловими асоціаціями, такими як УСПП, щодо вдосконалення законодавства, створення сприятливого інвестиційного клімату в країні тощо.

Олексій Кредісов став керуючим партнером «Ернст енд Янг» в Україні у 2005 році й успішно провів компанію до впевненого лідерства. Її досягнення визнані впливовими світовими організаціями, наприклад: найкраща компанія з надання аудиторських, податкових та консультативних послуг - від газети Kyiv Post у 2010 році, найкраща компанія в категорії «Трансферне ціноутворення» - від видання International Tax Review у рамках проекту European Tax Awards у 2010 році тощо.

«Ернст енд Янг» є організатором міжнародного конкурсу «Підприємець року» в Україні. Він був започаткований в 2006 році, і за цей час відзначив чотирьох видатних українських підприємців: Михайла Левченка («Міленіум Капітал», 2006 р.), Миколу Лагуна («Дельта Банк», 2007 р.), Бориса Ложкіна (United Media Holding, 2008 р.) і Сергія Григоровича (GSC Game World, 2010 р.). Почесним головою журі конкурсу є президент УСПП А. К. Кінах.

Автор Хартії подільського підприємця

Колись **Петро Дмитрович Кузнецов**, голова Правління Вінницького РВ УСПП, став наймолодшим на Вінниччині директором оборонного підприємства – Центрального конструкторського бюро інформаційної техніки (нині центральний науково-дослідний інститут «Інфракон»).

У 1989 році П.Д. Кузнецов ініціював створення Асоціації виробників засобів відображення інформації, яка об'єднала понад тридцять науководослідних інститутів СРСР. Завдяки його активній діяльності на Вінниччині зародилася виробнича й наукова школа електроніки.

У 1994 році він врятував від банкрутства науково-виробниче об'єд-

нання «Маяк», зумів налагодити випуск апаратури серії ЕВМ та перетворити «Маяк» в ефективно працююче підприємство.

У 1998 р. у Вінницькій області було створено регіональне відділення УСПП, яке П. Кузнецов очолює вже багато років. Він підтримував ідею створення при відділенні Молодіжної ліги підтримки підприємництва, яка брала участь у розробці програм розвитку молодіжного руху, обласної програми «Перше робоче місце». За ініціативою голови при РВ УСПП працює група медіації, діяльність якої спрямована на досудове вирішення проблем, що виникають між підприємцями та фіскальними або дозвільними органами місцевої влади. При РВ УСПП працює комісія, яка допомагає молодим підприємцям спланувати їх бізнес-діяльність. Реалізовано вже понад тридцять проектів, зокрема, з виробництва біодизелю, мікрохвильових сушарок, облицювальної цегли, електролічильників тощо.

У 2001 році П. Кузнецов стає заступником голови Вінницької обласної державної адміністрації. За період роботи в ОДА йому вдалося запровадити експеримент із часткового здефінансування підприємницьких кредитів за рахунок бюджету.

Незмінний керівник Вінницького регіонального відділення УСПП активно підтримує новітню філософію підприємництва, яку успішно виклав у Хартії подільського підприємця. Він переконаний, що хороше підприємство пропонує відмінні за якістю продукти та послуги, а відмінне підприємство, крім виробництва високоякісних товарів та послуг, намагається змінити світ на краще.

«Пишаюсь тим, що я корабел» – В.Лисицький

Давнім товаришем УСПП є відомий в Україні корабел, перший віце-президент Асоціації суднобудівників України «Укрсудпром» **Віктор Іванович Лисицький**. Він народився і виріс у столиці українського суднобудування – Миколаєві та є кораблебудівником у третьому поколінні. Його дід по матері відбудував у 1920 році Чорноморський суднобудівний завод, мама – працювала на цьому ж підприємстві, а батько служив на легких крейсерах, котрі будувалися на рідному для всієї родини Лисицького заводі.

В. Лисицький пропрацював на підприємствах суднобудівної промисловості більше двадцяти шести років – на Південному турбінному заводі «Заря» (нині «Зоря-Машпроект»),

Чорноморському суднобудівному заводі, де пройшов шлях від суднового слюсаря-монтажника до заступника генерального директора з економіки.

Українські корабелі були одні з перших, хто приєднався у 1992 році до УСПП. Кораблебудівником за професією є президент УСПП Анатолій Кінах, багато уваги приділяє проблемам галузі народний депутат Василь Гуреєв. За їх ініціативою, за участі В.Лисицького на початку 90-х були прийняті необхідні для подальшого розвитку галузі закони «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні» та «Про спеціальну економічну зону «Миколаїв».

Це сприяло відродженню українського суднобудування – стратегічно важливої для України галузі. Так, обсяги робіт за п'ять років дії законів виростили у 2,5 рази, середня заробітна плата у галузі – майже у три рази, до бюджетів різного рівня та Пенсійного фонду протягом 2000-2004 р.р. було перераховано 1300 млн. грн.

«Соціальне значення впровадження законів було колосальним. Адже тисячі корабелів та їх родин – працівники обслуговуючих галузей, цілі міста отримали достойну перспективу розвитку. Але, на превеликий жаль, запроваджені 25 березня 2005 року зміни до Державного бюджету скасували дію зазначених законів, повернули вітчизняне суднобудування до часів глибокого економічного занепаду», – говорить Лисицький.

Корабелі досі не втрачають надії і продовжують наполягати на створенні спеціальних умов регулювання суднобудівної галузі, які б урахували кращий світовий досвід. За останні півтора року завдяки УСПП вдалося відновити певні норми регуляції в основних законах України.

В. Лисицький є кандидатом економічних наук, відомим та авторитетним в Україні економістом. Свого часу був народним депутатом СРСР, членом Комітету з питань економічної реформи Верховної Ради СРСР, головою групи радників голови Національного банку України, Урядовим Секретарем Кабінету Міністрів України.

Лобіст хімічної промисловості

Сергій Федорович Лісовський, віце-президент УСПП, керував комерційними структурами та великими виробничими підприємствами України - ВАТ «Азот» (Черкаси), Дніпровським металургійним комбінатом ім. Ф.Е. Дзержинського (Дніпродзержинськ), Дніпровським заводом мінеральних добрив (Дніпродзержинськ).

З 2004 року – президент ЗАТ «Укragрохім-холдинг», основними напрямками діяльності якого є виробництво мінеральних добрив, виробництво та переробка сільськогосподарської продукції. Компанія стабільно нарощує експортні поставки. Глава компанії переконаний: бути конкурентоспроможним можна лише шляхом удосконалення системи менеджменту, підвищення якості управління. Зайняти гідне місце на світовому ринку не можна без підвищення інноваційної діяльності, тому корпорація впроваджує нові технології, віddaє належне модернізації виробництва.

З УСПП доля звела Сергія Лісовського у 2001 р., коли він брав участь у бізнес-форумі в рамках візиту Президента України до Республіки Індія. У 2002 році С. Лісовського обрано до Правління УСПП, згодом він обійняв посаду віце-президента УСПП. Його основним завданням є налагодження та розширення зовнішньоекономічних відносин у сфері хімічної промисловості.

Постійно працює над створенням сприятливих умов для діяльності вітчизняних хіміків. За його ініціативи вдалося скоригувати митну вартість фосфоритів, імпортованих Дніпровським заводом мінеральних добрив з Сирії.

«У всіх компаній – членів УСПП є одне завдання – забезпечити економічне процвітання та добробут своїх сімей, трудових колективів та держави в цілому. Але поодинці виборювати сприятливі умови ведення бізнесу – неможливо. Потрібна командна робота, консолідовані дії всієї промислово-підприємницької спільноти», – переконаний віце-президент УСПП.

«Авторитет Союзу допомагає досягнути компромісу» – В.Макаренко

Напевно, немає такого підприємця, якому судилося оминати труднощі. Мало хто міг упоратися з проблемами самотужки. Подібна історія привела в УСПП і **Валентина Івановича Макаренка** – генерального директора Української металургійної компанії, голову Спостережної ради Української асоціації вторинних металів «УА ВТОРМЕТ».

Кілька років тому його масштабний інвестиційний проект із будівництва в Україні нового високотехнологічного металургійного заводу став заручником політичних подій. Жодні аргументи, наведені у вигляді економічно вигідних державі розрахунків, опонентами не приймалися. І лише підтримка УСПП дозволила вирівняти ситуацію. «Авторитет УСПП та його роль в економічному житті України дали змогу досягнути компромісу між державою та інвестором. Ми налагодили діалог з владою та змогли реалізувати свій масштабний проект», - розповідає Валентин Іванович.

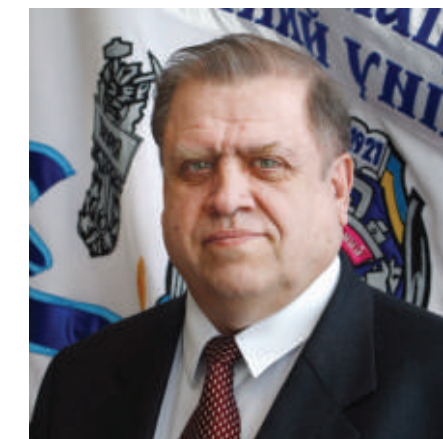
Підприємець вважає, що УСПП володіє унікальною силою, яка здатна переконати владу у недоцільності прийняття того чи іншого рішення, ефективно захистити бізнес від недобросовісної конкуренції, рейдерського нападу, бюрократичного свавілля чи політичного тиску. Власне, ця особливість Союзу і вирізняє його від інших громадських організацій бізнесу, її високо оцінюють міжнародні партнери.

Ставши нещодавно віце-президентом УСПП, Валентин Макаренко займається питаннями розвитку гірничо-металургійного комплексу України, зокрема, організаційно-правовими аспектами збору та переробки вторинних металів, виробництва металопродукції та супутніх продуктів металургії, модернізації та будівництва потужностей ГМК

України. «Процеси, які сьогодні відбуваються у світі та впливають на роботу гірничо-металургійного комплексу, потребують злагодженої і своєчасної координації дій влади та бізнесу. А налагоджена УСПП робота зі всіма гілками влади дає можливість підприємцям, у тому числі працюючим у гірничо-металургійному комплексі, бути впевненими у конструктивній співпраці», - каже В. Макаренко.

У різні роки А. Макаренко працював керівником компаній «Укр-метал», «Київвтормет», «Укрломпром», що постачали сировину для вітчизняних та закордонних металургійних комплексів. У 1999 році він ініціював створення громадського професійного об'єднання – Української асоціації вторинних металів, яка покликана впроваджувати в країні бізнес-процеси, які б надали сучасний та цивілізований поштовх для розвитку галузі вторинної сировини як однієї із перспективних галузей розвинутої економіки. Асоціація тісно співпрацює з УСПП та входить у склад Економічної ради, що діє при Союзі.

«Міряти час справою» – О. Мінаєв

У загальноукраїнському рейтингу вузів Донецький національний технічний університет посів третє місце, а в регіональному – вийшов у лідери. Установу очолює доктор технічних наук, член-кореспондент Академії наук України, двічі лауреат Державної премії України, перший керівник Донецького регіонального відділення УСПП **Олександр Анатолійович Мінаєв**.

Усе життя Олександра Мінаєва пов'язано з Донбасом. Тут він відбувся як людина, вчений, педагог і керівник. «Як казав Президент України Віктор Янукович, у нас є одна відмінна риса - донбасівці звикли і вміють міряти час справою. І це дійсно так – найбільший індустриальний регіон країни, що володіє значним інтелектуальним,

духовним, творчим потенціалом, — Донбас вміє домагатися і зберігати за собою лідерські позиції. Я пишаюся тим, що живу в цьому краї і роблю все можливе для його прогресу і процвітання», — говорить О.А. Мінаєв.

Саме цим керувався Олександр Анатолійович, коли погодився очолити Донецьку обласну організацію УСПП, яка сьогодні налічує близько 200 колективних та індивідуальних членів.

Тоді, в 1996 році, він починав з нуля. Авторитет О. Мінаєва допоміг йому залучити до діяльності УСПП впливові бізнес-структури Донецького регіону, переконавши їх керівників у необхідності спільної роботи. До доопрацювання законопроектів він залучав провідних вчених університету та надсилав парламентарям чіткі науково обґрунтовані пропозиції.

Тверду принципову позицію зайняли Донецьке відділення УСПП і його лідер під час обговорення питання про вступ України до Світової організації торгівлі.

Олександр Мінаєв стверджував, що любителів економічного екстриму та оптимістичних романтиків треба попередити – шоківих кроків допускати не можна. Йти в ногу зі світовими тенденціями і процесами, звичайно, треба, але при цьому слід думати і рахувати, тримати в умі свій інтерес і свою вигоду. Такої ж думки дотримується Олександр Анатолійович і сьогодні.

Донецьке відділення УСПП активно сприяло розробці, просуванню і реалізації закону про вільні економічні зони і території пріоритетного розвитку. Олександр Мінаєв згадає, яким емоційно напруженим був той період його життя. Прагнучи відповідати на виклики часу і відчуваючи відповідальність, він постійно зв'язав свою думку з думкою таких знаних менеджерів, як Юхим Звягільський, Григорій Скудар, Валентин Ландик, Олександр Риженков та інші. Він щиро вірив у те, що владні структури при прийнятті економічних законів будуть враховувати консолідовану думку вчених і виробників.

Сьогодні Олександр Мінаєву нудьгувати теж не доводиться. Його, вченого-металурга, який брав участь у розробці ресурсозберігаючих технологічних циклів, впроваджених нині в цехах Єнакіївського, Дніпровського та Донецького металургійних заводів, дуже хвилює стан металургійної галузі. У своїх виступах він б'є на сполох, стверджуючи, що необхідно негайно приступати до її модернізації, розвивати внутрішній ринок споживання металу.

Як педагог він підготував сотні інженерів для металургійних підприємств нашої країни, а також країн ближнього і далекого зарубіжжя. Уперше в Україні серед технічних

університетів створив німецький, французький і англійський технічні факультети, видав кілька підручників і навчальних посібників, заснував новий колектив учених ДонНТУ ініціювали розробку «Комплексної програми соціального та економічного розвитку Донбасу», схвалену свого часу відповідною Постановою КМУ.

«Наш потенціал, успіх і щастя в середині нас самих. Щастя не в тому, щоб завжди робити те, що хочеш, а в тому, щоб завжди хотіти того, що робиш», — каже О. Мінаєв. Мабуть, тому в нього все задумане і виходить.

«Дбай сама на себе»...

Так склалося, що не всі області України володіють потужним промисловим потенціалом. Економічний добробут Закарпаття забезпечує виключно мале та середнє підприємство. Тут кожен другий мешканець — приватний підприємець.

Маргарита Миколаївна Мошак, керівник Закарпатського регіонального відділення УСПП, за фахом філолог англійської мови. Власну справу почала з оренди кафе в Ужгороді, одночасно пішла вчитися — опанувала економіку, здобула вищу юридичну освіту.

Думаючи про те, як зберегти історико-культурну спадщину Закарпаття, його фортечні споруди, взяла в оренду невеличке приміщення на території Ужгородського замку і зробила там затишний ресторан. За кілька років вона зважилася на неочікуваний крок — орендувала частину підвалів під основною спорудою замку, взявши кредит у банку, почала вичищати занедбані підземелля.

Оновлене приміщення облаштували як дегустаційний зал найкращих закарпатських вин та відкрили першу в Україні недержавну музейну експозицію. Відвідувачі музею тепер можуть

побачити залишки дерев'яного городища, кам'яної будівлі середньовічної пори, колекцію старожитностей, найстаріша з яких датується ще кам'яним віком.

...Очоливши у 2007 році регіональне відділення УСПП, М. Мошак почала активно відстоювати інтереси місцевої бізнес-громади. Їй довелося навіть стати на захист закарпатських надр — унікальної мінеральної води Свалявського рекреаційного регіону.

Маргарита Мошак працювала уповноваженою Держкомпідприємництва в Закарпатській області. Задіявши і управлінський, і громадський ресурс, вона об'їздила всі райони Закарпаття з роз'ясненнями законодавства господарської сфери. За її допомогою було вирішено чимало проблем закарпатських підприємців.

Коли всією Україною пройшла хвиля протестів проти окремих положень проекту Податкового кодексу, М. Мошак виступила посередником у діалозі між страйкарями і місцевою владою. Стихийний супротив вдалося скерувати в конструктивне русло.

Лідер закарпатських бізнесменів докладає зусиль і до туристично-культурного розвитку області. «На Закарпатті немає промислових гігантів. Тут чиста екологія, неповторні природні ресурси і багата культурна спадщина. І ми, підприємці, намагаємось усе це підтримувати», — розповідає М. Мошак.

Щороку зусиллями Закарпатського РВ УСПП в Ужгороді проводиться чудове свято — День музеїв. Влаштуються лицарські поєдинки, майстер-класи ковальського мистецтва, гончарства, багатьох народних ремесел, виступи колоритних фольклорних колективів, виставки квітів тощо. Минулого року підприємці допомогли Закарпатському краєзнавчому музею вперше долучитися до міжнародної мистецької акції «Ніч музеїв». У замку гостей вітали камерний оркестр та всесвітньо відомий танцювальний колектив «Бліц» з майстер-класом середньовічних танців.

З 2009 року підприємці беруть активну участь у весняній акції «Чисте місто» в рамках фестивалю «Сакура Фест». Вони закликали місцевих мешканців вийти на генеральне прибирання, забезпечили інвентар, вивезли майже сотню вантажівок сміття. А ще пані Маргарита організувала підприємців на збір коштів на ремонт роля дитячої музичної школи №1 імені П.І. Чайковського, за що їй дуже вдячна ужгородська громада.

«Дбай сама на себе, то будеш вільна», — писала колись Леся Українка. Дотримувачись цього принципу, Маргарита Мошак дбає і про місто, і про край, і про державу, в якій живе.

Бути ближче до проблем підприємців

Співпраця **Микити Варфоломійовича Новікова** з УСПП почалася ще у 2001 році, коли він очолив Побужський феронікелевий комбінат. Після відновлення виробництва комбінат почав працювати за давальницькою схемою. Такий механізм роботи був новим для підприємства, а тому спричинив багато проблем. Керівництво комбінату поспішило за допомогою в рідну для промисловців організацію — УСПП.

УСПП вдалося тоді вплинути на ситуацію - терміни переробки давальницької сировини були збільшені. З того часу Микита Новіков повірив в організацію, став одним з її активістів. Побужський феронікелевий комбінат системно готує свої пропозиції щодо вдосконалення українського законодавства, ініціює громадські обговорення умов діяльності металургійного комплексу.

«В УСПП панує дуже високий рівень відповідальності перед підприємницьким товариством. Порівнюючи роботу УСПП з відповідними структурами в Росії, Казахстані, а я мав досвід роботи у цих країнах, можу сказати: УСПП значно ближче до проблем підприємців, завжди намагається допомогти у їх вирішенні. Особливу шану слід віддати його президенту — А.К. Кінаху», — зазначає промисловець.

Нині Побужський феронікелевий комбінат працює стабільно, платить податки та забезпечує роботою багатьох жителів Кіровоградської області. За ініціативи М. Новікова нещодавно проведено модернізацію виробництва, технічно переоснащено основні фонди, що дало змогу забезпечити високий технічний і науковий рівень виробництва феронікелю. За два місяці вдалося відновити руднотермічну піч, яка постраждала внаслідок аварії на комбінаті. Велику увагу М. Новіков приділяє підвищенню кваліфікації трудового колективу комбінату — щороку на виділені

підприємством кошти сотні робітників проходять навчання.

М. Новіков має понад 30 авторських посвідчень та патентів у галузі металургії, машинобудування і твердих сплавів, з них 20 впроваджено у виробництво. Він є автором технології виготовлення 65% феросилію і високо-чистого феросилію, феробору на основі хрому та нікелю як добавок при виробництві твердих сплавів, а також ряду модифікаторів на основі кремнію з магнієм і кальцієм. Під його керівництвом побудовано силікатний завод та два молочних підприємства, що працюють на основі сучасних світових технологій.

У 2010 році жителі Голованівського району Кіровоградської області обрали Микиту Варфоломійовича депутатом обласної ради. З 2008 року М. Новіков член Правління УСПП.

«Гуртом відстоювати свої права легше...» — О. Папуть

Олександр Іванович Папуть, керівник Сумського РВ УСПП, був одним із перших підприємців Сумщини, хто зрозумів: альтернативи ринковим перетворенням не існує. Він сам у середині 90-х зазнав рейдерської атаки на власну, першу в Сумах приватну радіостанцію «Топ-радіо». Тоді він відстояв право на ведення підприємницької діяльності і вирішив ініціювати процес об'єднання бізнесменів середньої ланки в громадську незалежну структуру. Адже гуртом відстоювати свої права значно легше, ніж поодиночі.

Згодом він організував підприємство «Верес», яке спеціалізується на виготовленні сувенірної продукції з національним колоритом. Було створено десятки робочих місць, 30 з яких отримали талановиті українські художники. Нині торгова марка «Верес» є власником унікальної технології бурштинової інкрустації, яка дозволяє поєднувати живопис із різноманітними матеріалами, такими як сусальне золото, срібло, мідь, малахіт, бірюза. За успішну роботу цього підприємства Олександр Іванович у 1999 році було

присвоєно звання «Кращий підприємець Сумщини».

О. Папуть завжди вмів цікаво мислити. За його ініціативи в Сумах почали проводити «гусарські збори» — данину історичним традиціям, оскільки на території області у XVIII столітті знаходився Охтирський гусарський полк, де служив відомий поет Денис Давидов.

У 2001 році Олександр Іванович створив і очолив Підприємницьку раду Сумщини. Він зробив усе для того, щоб місцева влада дослухалася до думки підприємців. Через три роки Папуть запропонували посаду заступника міського голови з питань розвитку підприємництва та інвестицій. «Робота в мері дала можливість по-новому поглянути на розвиток підприємництва. Саме тоді в апараті міськвиконкому з'явилися нові підрозділи — відділ регуляторної політики та відділ сприяння розвитку підприємництва. Мені було надано максимальні повноваження для формування кадрового складу, визначення пріоритетів роботи. Команда на 90% складалася із фахівців віком до 30 років. Нині вони успішно працюють у різних владних структурах області, причому на керівних посадах», — розповідає О. Папуть.

Особливу увагу Олександр Іванович приділяв розробці стратегічного плану розвитку Сум, в якому підприємство було названо одним із пріоритетних напрямків. Уперше документ такого рівня, прийнятий на сесії міської ради, був підкріплений реальними бізнес-проектами з розвитку інфраструктури та комунальної сфери міста.

В 2005 році він створив українсько-литовську енергосервісну компанію «Кастраде-Еско». Нині підприємство успішно реалізовує ряд інвестиційних проектів у сфері енергозбереження.

О. Папуть завжди надавав і надає підтримку талановитим спортсменам, музикантам, співакам, народним умільцям. За його меценатства співак В. Куба став переможцем конкурсу «Червона рута», а гітарист Ю. Фомін — лауреатом міжнародних конкурсів. Олександр Іванович підтримав випуск компакт-дисків сумських виконавців «Пісні нашого двору», місцеву премію «Золотий мікрофон», яка протягом багатьох років вручалася видатним особистостям Сумщини.

Нині Олександр Папуть — один з найактивніших діячів Українського союзу промисловців і підприємців. Регіональне відділення УСПП Сумщини він очолює з 2006 року. За поданням УСПП у 2008 р. О. Папуть був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Він наголошує, що лише в УСПП парадигма європейського принципу управління «влада — бізнес — громадськість» почала реалізовуватися. Достатньо згадати діяльність Антикризисної ради, згодом Економічної ради при УСПП, до складу якої входять провідні вчені, експерти, бізнесмени. «УСПП є громадською структурою, ефективність та професійність якої є бездоганною. Іншим громадським організаціям варто брати з неї приклад», - наголошує О. Папуть.

Один із засновників руху ділових організацій

Василь Васильович Піддубний, заступник голови Об'єднання організацій роботодавців України, розпочав свою трудову діяльність на Боярському машинобудівному заводі «Іскра». Працював заступником директора Вишгородського заводу «Карат» — займався забезпеченням випуску автоматизованих робочих місць конструктора, технолога на базі міні ЕВМ та зовнішніх електронних пристроїв. У 1982 році був призначений директором приладобудівного заводу «Веда», яке вийшло у число лідерів галузі та області.

В 1986 році був обраний головою Ради директорів Київської області. Був одним із засновників Української асоціації промисловості, будівництва, транспорту та зв'язку, Українського союзу промисловців і підприємців, Федерації роботодавців України, Об'єднання організацій роботодавців України, Всеукраїнської громадської організації «Ліга професіоналів».

В 1998 році працював заступником голови Київської обласної держадміністрації — відповідав за координацію розвитку промисловості, транспорту та зв'язку.

У 2000 році був призначений директором виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві. На той момент Фонд був лише створений, і починати прийшлося практично з нуля. На цій посаді займався підготовкою

пропозицій до законодавчих та нормативних документів, підбором та навчанням кадрів, впровадженням методик роботи спеціалістів.

В.В. Піддубний обирався депутатом Боярської міської ради, депутатом Ірпінської міськради, головою та депутатом Бучанської селищної ради Київської області. Має винаходи, раціоналізаторські пропозиції, наукові праці.

«Виставки – це дуже сучасний бізнес» – В.Пекар

Власний бізнес **Валерій Олександрович Пекар** створив у 1992р. Галузь визначили освіта та досвід програміста. Компанія «Євроіндекс» стартувала з видання професійних журналів та книг для програмістів і користувачів комп'ютерної техніки, заповнивши вільну на той час нішу інформаційного обслуговування ринку високих технологій. Незабаром розпочалася розробка ідеї проведення виставки високих технологій, на початку 1994-го відбувся запуск першого виставкового проекту.

Виставковий бізнес, біля джерел становлення якого в Україні стояв Валерій Пекар, робить вагомий внесок у розвиток вітчизняної економіки. Об'єднуючи на одному майданчику прогресивні технології та ідеї, промислову, наукову та ділову еліту країни, виставки сприяють прискоренню якісних змін у вітчизняній економіці, розвитку науково-технічного потенціалу, залученню іноземних інвестицій, вирішенню нагальних галузевих проблем

Сьогодні «Євроіндекс» про-водиться щорічно більше 20 промислових і науково-технічних виставок, кожна з яких є лідером у відповідній галузі. Згодом прийшло визнання міжнародної виставкової спільноти — в 2004р. «Євроіндекс» серед перших українських виставкових компаній був прийнятий до лав Всесвітньої асоціації виставкової індустрії UFI, найбільш авторитетної в світі виставкової спілки.

У складі Громадської ради з реклами В. Пекар взяв участь у розробці Закону України «Про рекламу» та низки інших нормативних документів. Він виконував функції випускового редактора Доповіді Президенту України «Про невідкладні заходи щодо розвитку інформаційного суспільства в Україні», що стала основою однойменного закону. Плідно працював на посаді голови Комісії УСПП з питань телекомунікацій та інтелектуальних мереж, позаштатним радником Комітету ВРУ з питань свободи слова та інформації, заступником голови правління Інтернет Асоціації України. Виступив одним з учасників громадської ініціативи «За гармонізацію законодавства про захист персональних даних».

На посаді завідувача кафедри виставкової діяльності інституту реклами В. Пекар готує майбутніх молодих виставківців. У 2009 році він написав та видав перший в Україні навчальний посібник для вищих навчальних закладів «Основи виставкової діяльності». Загалом йому належить авторство понад 250 статей з питань менеджменту, маркетингу, інформаційних технологій. З 2008р. він бере активну участь у діяльності тематичних комітетів з освіти та інформаційно-комунікаційних технологій Всесвітньої асоціації виставкової індустрії UFI, двічі обирався членом ради директорів UFI.

На сьогодні одним з пріоритетів Валерія Пекара є розвиток туристичної та інвестиційної привабливості України. Громадський рух «ВікіСіті-Номіка», заснований ним разом з однодумцями, спрямовано на об'єднання підприємців, творчої інтелігенції, молоді та місцевої влади задля створення та популяризації нового «обличчя» рідних місць, регіонів, країни, поліпшення репутації України в світі. Щорічно підсумки цієї роботи підбиваються на Міжнародному форумі «Україна: брендинг країни та місць». Валерій Пекар вірить: ми маємо передати наступному поколінню країну у значно кращому стані, ніж отримали у спадок.

Піонер вітчизняного IT-сектору

Ще в серпні далекого 1991 року **Іван Михайлович Петухов**, віце-президент УСПП, у числі перших в Україні створив Інтернет-вузол та став одним із піонерів вітчизняного IT-сектору. За три роки до цієї події, в листопаді 1988 року, звільненому з армії перспективному офіцеру з вищою «електронною» освітою довелося вкласти майже всю свою вихідну допомогу в індивідуальну трудову діяльність, так тоді називалося приватне підприємництво. Вкладені кошти і кропітка праця принесли успіх, і

в січні 90-го І. Петухов створює свою першу компанію.

Згодом виникла компанія «Адамант», саме так майже триста років тому в східній Європі називали алмази і діаманти. Побудувавши сучасну телекомунікаційну компанію «Адамант» і навіть створивши відповідний бренд, Іван Михайлович втілює у життя свою юнацьку мрію. А мріяв він займатися фізикою і радіотехнікою, впроваджувати в життя новітні технічні та наукові досягнення. Сьогодні оператор системних рішень — група компаній Адамант — впевнено розвиває новітні послуги та IT-технології.

У компанії активно впроваджується напрям соціальної відповідальності, і це аж ніяк не данина моді. Тут І. Петухов обрав для себе найважливіший напрям: допомога сфері освіти. До цього його підштовхнув, відверто кажучи, досить посередній рівень підготовки більшої частини молодих фахівців, які стали приходити на підприємства. «У порівнянні з випускниками вузів, що прийшли до нас у кінці 90-х і нині є провідними спеціалістами та керівниками підрозділів, сьогоднішні новачки, в основній своїй масі, дуже сильно програють», — каже І. Петухов і вважає, що виною цьому є серйозні прорахунки в системі освіти.

Сім років тому Іван Петухов розробив і почав здійснювати власну «Програму інформатизації шкіл Києва», допомагав у доступі до Інтернету та його ресурсів. Він став ініціатором створення комітету з упровадження IT-технологій в освіту при ІнаУ і очолив його. «Я переконаний, важливою є не кількість комп'ютерів у школі і навіть не якісь комп'ютерних програм. Важливо зрозуміти, що сьогодні потрібно для системи освіти в Україні, що потрібно дати вчителю, щоб він використовував високі технології як допоміжний засіб, а не намагався замінити ними живий творчий контакт з учнями. Школу не потрібно автоматизувати настільки, щоб учні перестали в ній вчитися. Дітей ще треба вчити духовності, любові до

ближнього — а цього техніка точно не вміє», - каже підприємець.

У 1993 році, коли в країні, де ринкові відносини і середній клас ще тільки зароджувалися, з'явилось рейдерство. Одна з перших Інтернет-компаній була поглинена, і тоді Іван Петухов із групою однодумців запропонували існуючим в Україні Інтернет-компаніям (а їх налічувалося більше тридцяти) об'єднатися в асоціацію для спільного захисту свого бізнесу. Так виникла асоціація Уанет. У 2000 році їй на зміну була створена Інтернет Асоціація України, у роботі якої Іван Петухов з перших днів взяв найактивнішу участь і де сьогодні він разом зі своїми колегами відстоює ідеали IT-ринку.

Він сміливо виступає проти одіозних законопроектів, які час від часу виходять від влади і нерідко спрямовані на те, щоб не просто взяти IT-сферу під контроль, а й змусити її працювати на окремих осіб у владних кабінетах. Петухов у даному випадку виступає не проти держави — він відстоює саме її інтереси, які полягають у тому, щоб створити найкращі умови для конкуренції.

Не менше часу і сил він віддає роботі в УСПП, де близько десятка років очолює профільну комісію з науки та IT і є віце-президентом Союзу. «Якщо чиновник будь-якого рангу помиляється, йому про це треба сказати відкрито і обґрунтовано. І в цьому плані УСПП не стоїть осторонь і робить дуже багато. Маю за честь працювати в такій згуртованій і професійній бізнес-організації. Це саме та громадська сила, яка здатна багато зробити в нашій країні», - каже Іван Петухов.

Всі зусилля – на формування українського сегменту мережі

Як найбільш ефективно розвивати Інтернет, найкраще знають фахівці, які сьогодні об'єднані в авторитетну структуру — Інтернет Асоціацію України (ІнаУ). Проте, як свідчить практика, — найкращий результат у цій справі досягається спільно з однодумцями — вітчизняними партнерськими організаціями. До таких організацій належить УСПП, його Комітет з питань науки та IT, із яким уже чимало років пов'язана співпраця громадського діяча **Тетяни Володимирівни Попової**.

Пліч-о-пліч із командою однодумців Тетяна Володимирівна стояла біля витоків народження ІнаУ. Вона розпочала свою управлінську кар'єру в компанії «Технологічні системи». На початок століття припали й витоки громадської діяльності Тетяни Попової.

Тоді, на хвилі усвідомлення спільних інтересів ще невеликої кількості учасників інтернет-ринку та їх сподівань на конструктивний діалог із владою, й розпочався об'єднувальний процес. «Діяльність Асоціації спрямована на всебічне сприяння формуванню українського сегменту мережі, інтеграції України у світову інформаційну спільноту, налагодженню конструктивного діалогу між владою та бізнесом. Завдяки усвідомленню спільних інтересів суб'єктів ринку і розумінню необхідності колективного вирішення багатьох галузевих проблем, ІнаУ сьогодні об'єднує понад 118 компаній», — говорить Тетяна Попова.

Водночас Т. Попова стала одним із ініціаторів ще однієї історичної події у вітчизняному сегменті Інтернету — створення дочірнього підприємства ІнаУ «Української мережі обміну трафіком», яка на сьогодні посідає п'яте місце за обсягом трафіку в Європі.

З 2002 року Тетяна Попова є головою Правління ІнаУ. Вона — кваліфікований та компетентний громадський діяч, який уміє дослухатися до потреб членів асоціації та інших представників інтернет-спільноти, має багачення стратегічних шляхів розвитку вітчизняної галузі інформаційно-комунікаційних технологій та володіє необхідними знаннями й досвідом для спрямування потенціалу і ресурсів Інтернет Асоціації України для розбудови інформаційного суспільства в Україні.

Тетяна Володимирівна бере активну участь у громадському житті сфери інформатизації. Є членом Консультативної ради з питань інформатизації при ВРУ, у 2008 р. обрана головою Громадської ради при Державному комітеті інформатизації України, у 2009 р. увійшла до складу

Міжгалузевої ради з питань розвитку інформаційного суспільства, активно трудиться у складі Громадської ради з питань інформаційно-комунікаційних технологій. У 2011 році обрана до низки Громадських рад, створених при органах державної влади. Вона наполегливо працює над покращенням законодавчого забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні, бере безпосередню участь у розробці численного ряду нормативних актів та законопроектів.

«Сьогодні можна сміливо стверджувати – за весь час свого існування ІНАУ послідовно відстоює власну незалежну та об'єктивну позицію, захищаючи права та інтереси учасників ринку, беручи активну участь у розробці та вдосконаленні галузевого законодавства, створенні прозорих і єдиних правил роботи, підвищуючи ефективність співпраці держави з представниками бізнесу. Значні успіхи Асоціації не були б такими яскравими, якби не співпраця з одним із сильних та послідовних партнерів – УСПП. Ми високо оцінюємо конструктивний діалог та високу результативність такої співпраці й впевнені у тому, що лише спільними зусиллями ми змінимо нашу країну на краще», – переконана Тетяна Володимирівна.

ІНАУ та УСПП спільно започаткували проведення Українського форуму з управління Інтернетом (IGF-UA, www.igf-ua.org). Протягом багатьох років у партнерстві з УСПП проводиться ціла низка заходів, зокрема, круглих столів з обговорення нагальних проблем розвитку ринку телекомунікацій країни, прес-конференцій тощо.

За самовіддану громадську роботу Тетяна Володимирівна відзначена численними державними нагородами.

Він створює пасажирські вагони

Володимир Іванович Приходько, президент – голова спостережної ради Крюківського вагонобудівного заводу, працює в сфері машинобудування вже 55 років.

У 1947 році це підприємство очолив його батько – Іван Митрофанович. Тринадцять тяжких повоєнних років він присвятив заводу, вивівши його в лідери машинобудування. Нові вітчизняні вагони вантажопідйомністю 93 та 100 тонн, модельний ряд машин для Збройних сил, відбудовані цехи, житлові мікрорайони та соціальні об'єкти – таким був підсумок діяльності Приходька-старшого на Крюківському вагонобудівному заводі.

Ще студентом Володимир Приходько опановував на заводі ази слюсарної справи. Згодом були

навчання в Московському вищому технічному училищі ім. Баумана, праця на Кременчуцькому автомобільному заводі конструктором, начальником цеху, заступником головного інженера. У 1978 році В. Приходько призначений головним інженером Крюківського вагонобудівного заводу. Згодом закінчив Академію народного господарства при Раді міністрів СРСР, захистив кандидатську дисертацію. Міг би зробити кар'єру вченого... Проте доля та успадкована від батька прихильність до рідного заводу весь час повертали його на Крюківський вагонобудівний.

У 1988 році Володимир Приходько очолив підприємство. Генеральним директором його обрав трудовий колектив, який покладав великі надії на нового керівника. І він їх виправдав. Зрозумів, як треба діяти в період повного госпрозрахунку і самостійності. Разом із колективом вчився господарювати по-новому. Підприємство пройшло через оренду до створення акціонерного товариства, яке успішно живе та працює й сьогодні.

...Якось, відповідаючи на запитання журналістів, він сказав, що найтяжчим з того, що довелося пережити, він вважає борги із заробітної плати, які виникли у 1996 році. І ліквідувати їх повністю вдалося лише у 2000-му. «Найтяжче було постійно відчувати свою провину. Я робив усе, що міг, щоб борги ліквідувати. Вдячний людям, що вони це розуміли», – пригадує Приходько.

Більшість цехів залишалися без замовлень. Вантажні вагони Росія вже, а Україна ще не купувала. Вдалося отримати замовлення на виготовлення контейнерів. Кваліфіковані робітники були обурені роботою такого рівня. Він приходив до них, роз'яснював. Саме тоді зародилася мрія про пасажирський вагон.

Успіх до Крюківського вагоно-

будівного заводу пришов на початку XXI століття. Саме тоді, у 2001 році, за ініціатииви Приходька було створено перший вітчизняний пасажирський вагон «Україна». Далі було виготовлення швидкісних столичних експресів Київ-Харків, Київ-Дніпропетровськ, Київ-Москва, міжповерхових та тунельних ескалаторів, поїздів метрополітену, пасажирських вагонів нового покоління з серії «Україна-2».

Високі державні нагороди, визнання ніколи не були для Володимира Приходька головною метою у житті. Він увесь час виношує нові сміливі плани і без остраху здійснює задумане. Володимир Іванович одержимий ідеєю створення нової техніки, причому техніки світового класу, високого рівня. Але кожен новий крок уперед вимагає величезних сил, бо державної стратегії розвитку транспортної галузі немає, підтримка вітчизняного виробника, що заробляє для держави імідж та валютні кошти, є явно недостатньою. «Ми продаємо значну частку продукції на експорт. У світі експортерам надають пільги і підтримку. У нас – неповернення податку на додану вартість, відсутність довгострокових програм виробництва нової техніки», – каже підприємець.

Приходько працює чотирнадцять годин на добу. Кілька разів на тиждень особисто буває на виробництві, перевіряє хід складання нових вагонів. Має нескінченні відрядження до Києва, Москви, Мінська та інших країн і міст.

Водночас це уважна та чуйна до чужої біди людина. Понад десять років тому він очолив благодійний фонд «Крюківвагон», який щороку надає допомогу закладам медицини, освіти, науки, іншим неприбутковим організаціям та фізичним особам. Він особисто опікується кількома соціальними проектами: молодіжним рухом, ветеранською організацією, яка нараховує понад чотири тисячі пенсіонерів.

«З цього буде діло»

Коли в кінці 1991 року постало питання про створення УСПП, генеральний директор НВО «Електрон» **Віктор Олександрович Рибинко** на одному із засідань уже існуючої понад рік асоціації промисловців Львова лаконічно сказав іншим директорам: «Справа ця потрібна. З цього буде діло». Так асоціація «Львів-Контакт» стала співзасновником УСПП. А В.О. Рибинка було обрано головою Об'єднання підприємницьких організацій Львівщини (ОПОЛ). Він очолював це об'єднання і був членом Правління УСПП майже два десятки років поспіль.

Сьогодні в склад регіонального відділення Союзу входять підприємства та асоціації практично усіх галузей економіки Львівщини. Авторитет об'єднання значно зростає і завдяки авторитету його лідера, який сформований не стільки посадою, скільки його відношенням до справи і людей, його моральними принципами, життям і трудовою біографією.

Сімнадцятирічним юнаком він прийшов на прохідну Дніпропетровського алюмінієвого заводу. Чи не там, у гарячому цеху, в робітничій спеціві біля розпеченого автоклаву загартувався характер? Згодом він став одним із керівників запорізьких «Комунара» та «Радіоприладу», головним інженером Севастопольського заводу ім.В.Л. Калмикова. І ось у 1978 р. його призначили на «Електрон» у Львів.

Через три роки Віктор Рибинко – генеральний директор НВО «Електрон». Що ж робив фахівець зі спецтехніки на телезаводі? Мало тоді хто знав, що знамениті телевізори – це лише видима (і не найвідповідальніша) частина виробництва. Головне ж – «оборонка» і спецтехніка, телесистеми наведення ракет, прицільні системи і монітори Центру управління космічними польотами, апаратура «Салютів», «Союз-Аполону», космічного безпілотного корабля «Буран» та багато іншого.

Усі свої сили і вміння – стратегічне мислення, цілеспрямованість, професійний досвід, помножений на організаторський талант, вражаюче уміння працювати з людьми, – він вклав у «Електрон», який у 1989 році перетворився на концерн.

Десятки промислових підприємств, фірмова мережа від Балтики до Тихого океану, зовнішньоторгівельна фірма «Електрон», яка стала єдиною

вітчизняною маркою телеапаратури, що прорвала «залізну завісу» і експортувала продукцію в Австрію та ФРН. Концерн був одним із найпотужніших виробничих об'єднань України, входив до десятки провідних галузевих гігантів СРСР.

Під керівництвом Віктора Рибинка в червні 1991 р. вперше в Україні здійснено успішну приватизацію одного із найбільших державних підприємств – акції ВАТ «Концерн-Електрон» зареєстровані під №1 у незалежній Україні. Акціонерами товариства є десятки тисяч працівників концерну, і за всі роки існування (навіть у найважчі часи) не було жодного випадку, щоб дивіденди не було виплачено.

...Тридцять три роки на «Електроні». Його праця гідно оцінена державними нагородами. Сьогодні голова Наглядової ради «Концерн-Електрон», доктор технічних наук, професор Віктор Рибинко розробляє нові стратегічні програми для підприємства, міркує над аналітичними матеріалами та пропозиціями УСПП щодо трансформації обороно-промислового комплексу держави. Його життєвий девіз простий: «Не зупинятись, працювати. Вперед і тільки вперед. Назад тільки раки повзають...».

Естафета відповідальності

Якби хтось сказав 27-річному **Олегіві Рогозі**, який у дев'яностих одним із перших започаткував у Львові власний бізнес, що через п'ятнадцять років він очолить Донецьке регіональне відділення УСПП, він навряд чи повірив би. У ті часи, коли підприємців часто називали спекулянтами, він мріяв про те, щоб бізнес і влада в Україні були партнерами.

«Це прикро, але у нашому суспільстві існує стереотип щодо відношень між бізнесом та владою, – каже голова Правління Донецького РВ УСПП. – Ми робимо одну справу, і розуміти це повинен кожен з чиновників».

Ділова громадськість Донбасу багато працює над продуктивним діалогом бізнесу та влади. Нещодавно Донецьке РВ УСПП увійшло до складу Коаліції громадських організацій Донецької області. Ось один із позитивних результатів такої співпраці: разом з представниками влади бізнесмени створили Союз міст промислової агломерації «Північний Донбас», учасники якого підписали угоду про науково-технічне, торговельно-економічне та соціально-культурне співробітництво.

Однією з проблем взаємовідносин з владою О. Рогоза вважає недостатньо високий рівень професіоналізму деяких держслужбовців, представників

законодавчої гілки влади. Розбудові комунікацій з бізнесом заважає брак молодих кадрів на різних щаблях влади. У цьому сенсі, на думку підприємця, заслуговує уваги досвід пострадянської Прибалтики та особливо нинішньої Грузії.

З того часу, як О. Рогоза очолив Донецьке РВ УСПП, він постійно вдосконалює спадщину, яку отримав від попередника – Олександра Анатолійовича Мінаєва, ректора Донецького національного технічного університету. До речі, саме цей навчальний заклад свого часу закінчив Олег Петрович. Додаткову бізнес-освіту він здобував у 2003–2007 роках у відкритому університеті Великобританії.

«Безумовно, бажання та вміння працювати, спілкуватися, ризикувати – необхідні для сучасного бізнесмена риси. Але не можна недооцінювати значення знань, які людина отримує протягом всього свого життя. І я вдячний долі, яка подарувала мені розумних вчителів, серед яких і Олександр Мінаєв. Саме завдяки його титанічним зусиллям у Донецькій області діє УСПП, членами якого є найвпливовіші бізнес-структури регіону. Люди, подібні до Мінаєва, є зразковим прикладом того, як треба жити», – каже О. Рогоза.

Олександр Мінаєв передав Олегу Рогозі естафету не тільки керівництва, а й відповідальності. Точніше, до відповідальності керівника потужної корпорації «Промисловий союз», де Олег Петрович працює з 1996 року і нині очолює Спостережну раду, долася відповідальність за Донецьке РВ УСПП, до складу якого входять чотири філії: Маріупольська, Краматорська, Харцизька і Макіївська. А це, до речі, близько 200 колективних та індивідуальних членів, серед яких вугільні об'єднання, підприємства чорної металургії, машинобудування, енергетики, транспорту, легкої і харчової промисловості, середнього та малого бізнесу тощо.

Коли людина, що досягла неабияких успіхів у бізнесі, йде працювати у громадську організацію,

вона не розраховує на матеріальні дивіденди. Головним аргументом у прийнятті рішення очолити Донецьке відділення УСПП стала, за словами О.П. Рогози, особистість президента УСПП Анатолія Кінаха. «Багато років спостерігаючи за діяльністю цієї людини, одного дня я остаточно вирішив, що хочу долучитися до його справи. Я бачу реальні зміни, що ініціював УСПП, і вірю в те, що разом ми зможемо зробити ще більше», - говорить О. Рогоза.

Олег Рогоза має свій управлінський стиль: перш ніж дати доручення, сам досконало вивчає питання, а в процесі роботи завжди перебуває у тісному зв'язку з виконавцем. Йому вдається будувати успішні партнерські відношення як із підлеглими, так і з керівництвом регіону. Мабуть, саме таким і повинен бути сучасний керівник – компетентним, об'єктивним та самовідданим.

«Аналогу УСПП в Україні немає» – О.Рудаков

Олександр Геннадійович Рудаков, керівник Інвестиційної вагонної компанії, член Правління УСПП, є одним з найактивніших учасників усіх заходів Союзу. У молодого ефективного менеджера й наукового співробітника завжди є своя виважена й економічно обґрунтована думка щодо доцільності прийняття тих чи інших законодавчих ініціатив, прогнозоване бачення їх впливу на роботу бізнесу.

«Працюючи в різних робочих групах при УСПП, я зрозумів, що аналогу УСПП в Україні просто не існує. Адже це не лобістська структура, яка захищає інтереси окремих бізнес-груп. УСПП – це потужна, дуже авторитетна у діловому середовищі та владних коридорах організація, яка будує свою роботу не на конфронтації, а на системній партнерській взаємодії з громадськими організаціями та органами виконавчої влади», - впевнений підприємець.

Олександр Геннадійович дев'ять років працював у банківській сфері, потім почав самостійно займатися реалізацією інвестиційних проектів у транспортній галузі. У 2006 році Олександр Рудаков очолив Інвестиційну вагонну компанію. Він провів реструктуризацію кредитного портфеля, оптимізував організаційну структуру компанії та існуючі бізнес-процеси. За доволі короткий період компанія стала лідером на ринку вантажних залізничних перевезень. Обсяг реалізації послуг за 2011 р. склав 319 млн. грн. Нині Інвестиційна вагонна компанія має власний сучасний рухомий парк вантажних залізничних вагонів. У планах керівника у найближчі два роки - подвоїти кількість рухомого залізничного складу.

«Гіпрококс» – попереду планети

Державний інститут із проектування підприємств коксохімічної промисловості «Гіпрококс», заснований у 1929 році, є активним колективним членом Харківського регіонального відділення УСПП. З 1994 року його очолює **Віктор Іванович Рудика** – заслужений працівник промисловості України, лауреат Державної премії у галузі науки й техніки, кандидат економічних наук.

За всі роки своєї діяльності «Гіпрококс» здобув репутацію однієї з найуспішніших компаній світової системи інжинірингу у галузі коксохімічного виробництва. На сьогодні у двадцяти п'яти із сорока шести світових виробників металургійного коксу експлуатуються виробничі об'єкти та установки, збудовані за проектами інституту «Гіпрококс». На їх основі створені великі коксохімічні комплекси у Китаї, Росії, Індії, Єгипті, Пакистані та інших державах світу. За словами В. Рудики, близько 90-95% про-

дукції – це експортні замовлення. Саме вони дозволяють інституту розвиватися, знаходити нові ринки збуту тощо.

Під керівництвом та за безпосередньої участі В. Рудики в інституті розроблено більш ніж 60 важливих проектів, які реалізовані в Україні, Росії, Угорщині, Польщі, Індії тощо.

Мер міста Кіровограда

Сьогодні **Олександр Дмитрович Саїнсус** – міський голова Кіровограда. І це абсолютно не випадково – в цьому місті він народився, вивчився, став успішним директором та менеджером. Керманічем підприємства – заводу «Червона зірка» – його призначили у складні 90-ті. Олександр Саїнсус зумів згуртувати людей, зберегти підприємство та вивести його з кризи, забезпечивши роботою більше 3-х тисяч мешканців міста. Уже в 1998 році, набираючи обертів, підприємство збільшило реалізацію продукції на 29%, балансовий прибуток – на 36%, а до 2004 року обсяги виробництва збільшилися більш ніж у 10 разів.

Сьогодні ВАТ «Червона зірка» – провідний розробник і виробник посівної техніки і культиваторів на ринку України, Росії, Казахстану, Молдови, Білорусі, Болгарії. Продукція підприємства відіграє значну роль в економіці України і впливає на розвиток її агропромислового комплексу, цілком задовольняючи попит споживачів різних регіонів. Десятки видів нової посівної та ґрунтообробної техніки успішно працюють в різних агрокліматичних зонах, дають змогу отримати високі врожаї сільськогосподарських культур. Зокрема, розроблена та введена в серію виробництво універсальна пневматична сівалка точного висіву, сівалка-культиватор для посіву зернових та трав'яних культур тощо. Понад 65% продукції підприємства експортується. На заводі запроваджено програму поетапного переобладнання промис-

лової бази підприємства, розпочався процес оновлення верстатного парку, впроваджувались новітні технології виробництва та управління.

Велику увагу Олександр Саїнсус приділяв культурі виробництва, умовам праці та побуту персоналу, соціальній сфері. Влітку діти працівників підприємства відпочивають в оздоровчих таборах, працівники мають можливість побувати на березі моря. В 2002р. на ВАТ «Червона зірка» був зданий в експлуатацію житловий будинок для працівників підприємства.

З 1998 до 2005 року Олександр Саїнсус очолював регіональне відділення УСПП у Кіровоградській області, приділяючи велику увагу захисту інтересів представників бізнесу, обмеженню бюрократичного свавілля, розбудові ефективного діалогу між владою та бізнесом.

У 2010 році Олександра Саїнсуса за підтримки провідних підприємців області було призначено на посаду першого заступника голови Кіровоградської обласної державної адміністрації. З листопада 2010 року Олександр Саїнсус – міський голова Кіровограда.

Головне, чого прагне нині міський голова – налагодження соціально спрямованої діяльності влади Кіровограда. Він дбає про створення робочих місць, підвищення заробітної плати, покращення благоустрою міста, забезпечення комфортних умов життєдіяльності мешканців, якісне виховання і освіти для молоді, повагу та постійну турботу ветеранам.

Професійна діяльність Олександра Дмитровича Саїнсуса відзначена рядом високих державних нагород. Він є Почесним громадянином міста Кіровограда.

Головний будівельник Черкас

Черкаське регіональне відділення УСПП очолює відомий в області підприємець **Анатолій Миколайович Скоромний**.

Свій трудовий шлях він розпочав інженером-технологом, працював на керівних посадах Черкаського приладобудівного заводу. На початку 90-х років вирішив займатися приватною справою. Були створені підприємство «Леско», а через кілька років – «Гарант-Інвест 2000», які й донині будують у рідному місті житлові комплекси, об'єкти міської інфраструктури.

Нині робота підприємств високо оцінена державою й органами місцевого самоврядування.

Під керівництвом Анатолія Миколайовича регіональне відділення УСПП активно відстоює інтереси ділових кіл Черкащини, багато працює у напрямку реалізації інвестиційних проектів.

Черкаська область багата на нерудні корисні копалини, які використовуються в будівництві. Особливу увагу привертає Носачівське родовище апатит-ільменитових руд. Саме завдяки ініціативі РВ УСПП розпочато українсько-шведський проект щодо розвитку даного родовища, його розробка набула статусу державної програми.

У Черкаському РВ УСПП значної уваги приділяють соціальній відповідальності бізнесу. За ініціативи А. Скоромного надається постійна допомога обласній лікарні, пологовому будинку №1, обласному спеціалізованому будинку дитини.

3 Союзом – 20 років

Громадська діяльність **Мирослава Олександровича Табахарнюка** бере свій початок ще з вересня 1992 року. Саме тоді була створена Івано-Франківська регіональна спілка промисловців і підприємців, де він був віце-президентом. Згодом регіональна спілка стала регіональним відділенням УСПП. У 1998 році Мирослав Олександрович став першим віце-президентом Івано-Франківського відділення УСПП і обіймав цю посаду до червня 2002 року.

Поряд із громадською діяльністю Мирослав Олександрович відбувся як досвідчений керівник та успішний бізнесмен. Він займався експортно-імпортною діяльністю в галузі АПК, був головою правління «Укрвторчормет», віце-президентом підприємства «Євро Фінанси ЛТД». Ним створена компанія «МТ-Інвест», яка вже понад п'ять років займається інвестиційним консалтингом, купівлею і продажем готового бізнесу, залученням фінансових та

стратегічних інвесторів та є спеціалізованим оператором ринку M&A.

У 2008 році Мирослав Олександрович став віце-президентом УСПП. Відтоді він бере активну участь у роботі Союзу з налагодження співпраці між українськими та іноземними бізнесменами, просування інтересів національного товаровиробника на зовнішніх ринках, створення й реалізації спільних інвестиційних проектів тощо.

«Будуємо своє майбутнє цеглина за цеглиною» – І.Телющенко

Очевидно, що в обіймах фінансово-економічної кризи побувала чи не кожна галузь народного господарства. Але найбільше потерпіла будівельна сфера. Зупинка будівництва у 2009-2010 роках потягнула за собою процес припинення діяльності багатьох суміжних підприємств.

Одним із підприємств, яке успішно витримало бій з економічними негараздами, є сумська фірма «Керамейя». Секрету тут ніякого немає, є просто наполеглива праця всього колективу, ефективний менеджмент та мудрий, успішний керівник, справжній господарник – **Іван Федорович Телющенко**.

Усе своє життя він присвятив нелегкій справі виробництва цегли. Розпочавши свою трудову діяльність як робітник цегельного заводу, незадовго доробився до керівника потужного підприємства. Довгий час працював директором Роменського заводу керамічних стінових матеріалів. Під його керівництвом підприємство за доволі короткий період залучило близько 8 млн. дол. інвестицій.

У 1997 році І. Телющенко заснував компанію «Слобожанська будівельна кераміка». Встановивши французьке й

німецьке технологічне обладнання, він зумів налагодити випуск 60 млн. шт. на рік високоякісної ліцювальної цегли. За вісім років роботи компанія стала лауреатом основних престижних нагород України. За результатами опитувань журналу «Компаньйон» І.Ф. Телющенко увійшов до числа 20 кращих топ-менеджерів України.

Фахівці говорять, що негативним фактором, який дуже стримує розвиток ринку будівельних матеріалів України, є відсутність інвесторів. Практики підтверджують, що в умовах нестабільної ситуації в економіці «затягнути» інвестиції в Україну дуже важко. Але незважаючи на всі негаразди і проблеми, І.Ф. Телющенко вдалося отримати для «Керамейї» інвестиції в рекордно короткий термін — за один місяць з моменту подання бізнес-плану. Саме тому його визнали кращим інвестиційним менеджером Сумщини в 2007 році.

...Спитайте у Івана Федоровича, чому обрав саме таку професію. А він у відповідь: скоріше за все, це професія мене обрала. Він багато вчився, захистив дисертацію. Своїми напрацюваннями І.Ф. Телющенко зробив вагомий внесок у розвиток будівельної галузі, і краща ілюстрація цього - винахід керамічної маси для виготовлення лицьової цегли.

Нині знання і досвід він передає молодому поколінню. Уже впродовж 20 років він є головою Державної екзаменаційної комісії Роменського коледжу при Київському економічному університеті ім. Вадима Гетьмана. У його планах — організувати для майбутніх інженерів-будівельників практичні заняття на виробництві. Адже той, хто побуває на виробництві, відчує і зрозуміє його атмосферу, ритм і навіть аромат, — той захопиться професією на все життя, говорить Телющенко.

Іван Федорович є членом Правління Сумського регіонального відділення УСПП, депутатом обласної ради двох скликаних поспіль, до цього був депутатом Роменської районної ради. Є членом галузевої Ради підприємців із питань будівництва при

ОДА та учасником Ради директорів промислових підприємств.

За його підтримки побудована церква в рідному селі Василівка Роменського району, храм на честь святих апостолів Петра і Павла в місті Ромни, храм у місті Суми, церква в селі Боцмани Роменського району.

Іван Федорович має багато нагород. Але найдорожча для нього — «За заслуги перед містом» I ступеня Сумської міської ради. «Бути поряд з такими людьми, як ректор Української академії банківської справи А.О. Єпіфанов та керівник АТ «Сумбуд» Р.А. Сумбатов — для мене велика честь», — каже Іван Телющенко.

«Необхідно оновити розвиток ОПК» – В.Устенко

Одним із засновників УСПП стала Сумська асоціація промисловості, яку очолював **Віктор Георгійович Устенко**, заслужений винахідник СРСР та працівник промисловості України. Сьогодні він виконавчий директор Конотопського міського відділення УСПП.

В. Устенко доклав чимало зусиль для створення в Україні галузі вертольотобудування.

Завдяки його наполегливості у розпорядженні Президента України Л. Кравчука від 15.06.1992 р. про розвиток авіаційної промисловості з'явився рядок про створення вертольотів вітчизняного виробництва.

Тоді було вирішено на базі кооперації кількох підприємств започаткувати в Україні виробництво легких вертольотів Мі-34.

Віктор Георгійович звернувся до Кабінету Міністрів України з проханням включити Конотопський авіаремонтний

завод у державну програму конверсії. Його ідею тоді підтримали один із основоположників УСПП, на той час заступник Голови Кабміну В.Г. Урчукін, та міністр машинобудування, військово-промислового комплексу та конверсії України А.І. Антонов.

«Конотопський авіаремонтний завод вийшов на світовий ринок, ми здобули надійних партнерів в Європі, Індії, Латинській Америці, Африці та на Близькому Сході. Наша продукція брала участь у перших виставках незалежної України в США та Франції», — ділиться спогадами В. Устенко.

У 80-х та на початку 90-х Конотопський авіаремонтний завод був єдиним підприємством у світі, яке уклало чимало контрактів із багатьма закордонними партнерами на ремонт вертольотів Мі-26, Мі-8, Мі-2. Підприємство також зуміло освоїти програму з виготовлення автобусів. Завод взявся за ремонт компресорних установок газоперекачувальних станцій. Зокрема, було полагоджено газотурбінні приводи газоперекачувальних станцій України у Луганську, Шебелінську, Круп'янську та Дашаві.

Віктор Георгійович впевнений у тому, що країна не може розвиватися без ефективного поступу власної промисловості. Саме тому В. Устенко пропонує повернутися до плану, запропонованого президентом УСПП А.К. Кінахом у програмній книзі «Український прорив». «Наздогнати згаяний час неможливо. Його можна тільки випередити, модернізувавши економіку та відновивши розвиток оборонно-промислового комплексу нашої держави», — вважає В.Г. Устенко.

Слугуючи людям

Дорогу здолає той, хто йде. Мабуть, саме таким чином і можна охарактеризувати життєвий шлях **Віктора Мечиславовича Хмільовського** — багаторічного президента Спілки орендарів і підприємців України, найстарішої вітчизняної громадської організації ділової спільноти.

У червні 1990 року його запросили до оргкомітету зі створення Спілки як... практика, який ще в радянські часи сприяв організації та розвитку кооперативного руху, допомагав ініціативним людям розвивати власний бізнес на засадах оренди майна державних підприємств.

За фахом Віктор Хмільовський — інженер лісового господарства. На його рахунок є декілька авторських свідоцтв у цій галузі. Не дивно, що колись Віктор Мечиславович плекав молоді саджанці, а у зрілому віці перейнявся «проро-

щуванням» перших зернят ринкових відносин та соціального діалогу на тоді ще доволі кам'янистій вітчизняній «ниві».

«Чистота помислів і прагнення реформувати суспільно-економічні відносини, допомогти у залученні новітніх технологій та передового досвіду — отак виглядав засадничий принцип діяльності для мене і моїх однодумців, які започатковували громадський рух українських підприємців», — згадує нині заслужений економіст України В. Хмільовський.

Спілка успішно діє вже понад два десятиліття. За активної особистої участі В. Хмільовського були напрацьовані закони «Про власність», «Про підприємництво». Згодом — пакет законодавчих актів про оренду, про патентування деяких видів господарської діяльності, про ліцензування. Фіксований податок для підприємців-риночників було ініційовано саме Спілкою й озвучено у лютому 1998 року в сесійній залі парламенту — це стало першим кроком до запровадження спрощеної системи оподаткування бізнесу.

Віктор Хмільовський став одним із фундаторів Українського союзу промисловців і підприємців. До речі, саме він ініціював проведення наприкінці березня 1993 року I Всеукраїнського з'їзду підприємців у Палаці культури «Україна».

Час не стояв на місці, і створення членом Національної спілки журналістів України Віктором Хмільовським журналу «Роботодавець» у 2003 році стало цілком адекватною відповіддю на чергову трансформацію соціального діалогу.

...«Століттями складається так, що в науці працюють переважно теоретики, аналітики. А людей, здатних поєднувати теорію з практикою, — занадто мало», — вважає Віктор Хмільовський. Це правда. Але правда і те, що сам він є

одним із небагатьох щасливих виключень з цього загального правила.

Слушним є твердження Віктора Мечиславовича, що шукати великих менеджерів потрібно не в коледжах і не в університетах, а серед першокласників у селах та невеличких містечках. Саме там концентруються родини, які прагнуть щось заробити — але чесно, щось створити — але не лише для себе, а й задля своєї країни... Саме там живуть енергійні, впевнені в собі, креативні, здатні швидко запровадити в економіці революційні зміни люди. А розширене відтворення економіки обернеться розширеним відтворенням соціальної сфери.

Виходець із простої родини, Віктор Хмільовський усім своїм життям підтвердив справедливість цієї тези. Утім, попри пенсійний вік, він переймається тим, що в нашій країні досі нема реального трипартизму, без якого неможлива ні поява цивілізованих мотиваційних регуляторних і податкових засад державного управління економікою без авторитарного «директорського» втручання в її функціонування, ані виокремлення урядової сторони в якості самостійного суб'єкту соціального діалогу.

Він переконаний: лише це гарантуватиме відмову владних структур від «ручного» керування економікою, дає перспективу соціально відповідальному бізнесу, що розвивається на умовах саморегулювання у діалозі з профспілками, наповнює бюджети всіх рівнів, створює нові робочі місця та забезпечує на них гідні умови праці й гідну заробітну плату.

«Наші випускники займають відповідальні посади» – В.Черевань

Базовий вищий навчальний заклад Українського союзу промисловців і підприємців — Київський університет ринкових відносин — з моменту його заснування очолює відомий в Україні та

за її межами вчений, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії інженерних наук України **Володимир Павлович Черевань**.

Університет веде свою історію з 1990 р. У 1992 році, до речі, він став одним із співзасновників Українського союзу промисловців і підприємців.

Те, що керівництво університету було довірено професору В. Череваню, не випадково. Його науковий доробок складає понад 200 наукових праць з міжнародної економічної політики, маркетингу, макроекономіки, інвестиційної та ефективної регіональної економіки; з обґрунтування стратегії ринкових реформ, економічної та соціальної політики держави. В. Черевань є також відповідальним виконавцем проекту «Матеріальні та соціальні стимули підвищення продуктивності праці в економіці України», що розроблявся за завданням Президента України.

Його праця гідно відзначена державними нагородами, але мало кому відомо, що Володимир Павлович виконував важливе урядове завдання у складі обмеженого контингенту воїнів-інтернаціоналістів на острові Куба, за що був нагороджений кубинською державою.

«УСПП — це єдина в країні об'єднуюча сила промисловців і підприємців, яка не тільки успішно вистояла за 20 років, але й утвердилась як ефективна громадська організація в боротьбі за відстоювання економічної свободи для великого, середнього та малого бізнесу. Саме завдяки співпраці з цією силою Київському університету ринкових відносин вдалося досягнути високої оцінки в рейтингу кращих вищих навчальних закладів України», — зазначає В. Черевань.

За двадцять років в університеті пройшли перепідготовку понад 20 тисяч керівних кадрів та спеціалістів із підприємницьких та банківсько-фінансових структур. Очолуваний В.П. Череванем університет займається діяльністю з модернізації вищої освіти в Україні. Університет неодноразово отримував золоті медалі Міністерства освіти і науки України. Університет неодноразово отримував золоті медалі Міністерства освіти і науки України. Університет неодноразово отримував золоті медалі Міністерства освіти і науки України. Університет неодноразово отримував золоті медалі Міністерства освіти і науки України.

Університет постійно вдосконалюється. Сьогодні тут здійснюється підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації спеціалістів — бізнесменів і підприємців таких сучасних та перспективних спеціальностей, як «адміністративний менеджмент», «МВА «бізнес-адміністрування», «фінанси і кредит», «банківська справа», «економіка підприємства», «облік і аудит», «маркетинг», «менеджмент», «правознавство» та інші.

Висока якість навчання отримала міжнародне визнання з боку Американського біографічного інституту, Європейської Бізнес Асамблеї за прагнення досягти високої якості послуг відповідно до європейських стандартів.

«Особливість нашого університету полягає в тому, що тут освіта поставлена з гарантією якості. Усі його випускники не тільки працевлаштовані, що складно в наш час, але й займають у своїх фірмах та установах дуже відповідальні посади», - розповідає ректор.

При університеті створено українсько-німецький бізнес клуб «Київ-Берлін». Країці студенти та слухачі навчаються за міжнародними програмами і по закінченню університету разом з державним дипломом України отримують міжнародні дипломи та сертифікати з правом працювати за кордоном.

У планах університету – стати дослідницьким центром з економічного та соціального напрямків. Уже сьогодні розпорядженням Президента України університет офіційно включений до списку наукових установ, які виконують дослідницькі розробки для вищих державних структур.

«Благодійність – важлива складова підприємництва» – В.Чубак

Голова Правління Тернопільського РВ УСПП **Василь Володимирович Чубак** – відомий на Тернопільщині підприємець, який вирізняється цілеспрямованістю, заповзятістю та палким бажанням перетворити свою рідну область у економічно розвинутий край.

Свою першу приватну справу Василь Володимирович відкрив у 1989 році, створивши підприємство з текстильного виробництва «Теркурій». У 1996 році виник торговий дім «Теркурій-2», який став офіційним представником дев'яти європейських компаній – виробників текстильного обладнання та комплектуючих до нього.

У 2004 році на базі напівзруйнованого у Тернополі заводу «Сатурн» підприємець вирішив збудувати сучасний рітейл-парк «Подолани». Він розумів, що самотужки реалізувати такий масштаб буде важко, а тому звернувся за допомогою до однодумців та партнерів – Українського союзу промисловців і підприємців.

У 2007 році тернопільчани вперше переступили поріг найбільшого у західному регіоні нашої держави центру родинного відпочинку та сімейного дозвілля «Подолани». Він поєднав у собі торгово-розважальний майданчик загальною площею близько 50 тис. квадратних метрів, сучасний критий ринок, що має понад 14 тис. квадратних метрів та є сьогодні візитною картою Тернополя.

Того ж року Василь Володимирович очолив Тернопільське регіональне відділення УСПП. Відтоді В. Чубак активно працює над зміцненням та розширенням тернопільського осередку підприємців, намагається об'єднати підприємницький рух області у єдину команду, налагодити діалог і співпрацю з регіональною владою. Голова Правління Тернопільського РВ УСПП є ініціатором численних конференцій, громадських обговорень найважливіших економічних рішень місцевої влади, зустрічей із представниками закордонних ділових кіл з питань запровадження кращого досвіду економічного зростання, виконання соціальних програм тернопільського регіону.

«Завжди буду пам'ятати слова президента УСПП А.К. Кінаха, який у свій час пояснив нам, представникам регіональних бізнесових кіл, що бізнес неможливо розвивати без тісної співпраці з владою. Адже саме через партнерську співпрацю з владними структурами ми можемо заявити, що бізнесмен - це не лише та людина, яка прагне отримати прибуток. Це перш за все платник податків, що є основою формування бюджету країни і регіону. Крім того, саме підприємець створює робочі місця, несе відповідальність за виплату заробітної плати своїм працівникам, а отже – за підтримання відповідного матеріального і соціального рівня їх родин», - говорить В.Чубак.

Сьогодні УСПП допомагає Василю Володимировичу створити у Тернополі західно-український діловий центр, який передбачає будівництво комфортабельного чотирихви́ркового готелю «Подолани Палас», спортивно-оздоровчого комплексу та сучасного бізнес-центру.

В. Чубак є також ініціатором створення благодійного фонду «Подолани», який нині опікується сиротами, малозабезпеченими сім'ями, сприяє творчому розвитку дітей, позбавлених батьківської опіки.

«Благодійність – це важлива складова підприємницької діяльності, адже власна справа набуває істинного сенсу саме тоді, коли вона дає можливість ділитися заробленим і спрямовувати кошти туди, де вони найбільш потрібні – на боротьбу з хворобами, бідністю, безробіттям, допомогу дитячим будинкам, сиротам, людям похилого віку», – переконаний підприємець.

Президентом благодійного фонду «Подолани» є дружина В. Чубака – Тетяна, в сім'ї Чубаків четверо дітей – троє хлопчиків і дівчинка. Свій вільний час, якого часто через підприємницьку заклопотаність буває так обмаль, батьки намагаються присвячувати саме їм.

«Бізнес буває двох видів – інтелектуальний і збитковий» – О.Шевчук

Усе своє свідоме життя **Олег Борисович Шевчук**, віце-президент УСПП, намагався бути в авангарді інтелектуального бізнесу. Ці погляди він прагнув реалізувати і на державній службі, і у своїй законотворчій діяльності, і у повсякденному житті. Колись його, наймолодшого урядовця, засоби масової інформації називали «міністром Інтернету». Він – один із перших державних чиновників, який зайнявся проблемою електронного урядування, цифрової демократії та електронної комерції на методологічному рівні, створивши у 2000 році Інститут інформаційного суспільства.

У результаті роботи групи експертів на чолі з Олегом Шевчуком було створено низку надзвичайно актуальних на той момент законопроектів – «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України», «Про електронно-цифровий підпис», «Про

електронний документообіг». Він є автором та співавтором декількох науково-публіцистичних досліджень.

У 2011 році Шевчук стає одним із ініціаторів руху роботодавців в Україні. Він разом з однодумцями бере участь у створенні Федерації роботодавців України. Другою офіційно зареєстрованою організацією роботодавців в Україні було якраз галузеве Всеукраїнське об'єднання роботодавців у галузі телекомунікацій та інформаційних технологій.

Інформаційно-комунікаційні технології та соціальний діалог – ці теми є ключовими для роботи Шевчука як народного депутата України. Удруге пройшовши до парламенту в жовтні 2007 р., Шевчук стає першим заступником голови Парламентського комітету з питань соціальної політики та праці.

На сьогоднішній день він є одним із найактивніших депутатів у сенсі законотворчої діяльності (45 зареєстрованих законопроектів).

У своїй діяльності Олег Шевчук керується принципом: самоосвіта протягом життя – запорука успішності. Він переконаний, що сьогодні у світі зникає поняття некваліфікованої робочої сили. Саме тому і будь-який успішний бізнес має бути не просто інтелектуальним, а максимально інтелектуалізованим. О. Шевчук навіть перефразував відомий вислів засновника Майкрософт щодо сутності бізнесу і запропонував власне узагальнення: «Бізнес буває двох видів – інтелектуальний і збитковий».

Він почав писати «Червону книгу»

Олександр Сергійович Шнипко, віце-президент УСПП, має величезний досвід роботи в органах державної влади. Працював на керівних посадах в Держплані УРСР та ЦК КПУ. У 1992 році – перший заступник Голови Київської міської державної адміністрації, з 2001 до 2005 року – перший заступник Державного секретаря Кабінету Міністрів України, Міністра Кабінету Міністрів України. З грудня 2005 до вересня 2006 – заступник секретаря РНБО.

Доклав неабияких зусиль, щоб у нормативно-правових актах національної безпеки було перекинуто міст від економічних загроз та викликів до соціальної сфери України. Тема соціальних координат увійшла в Стратегію національної безпеки України, яку команда А.Кінаха підготувала за час його перебування на посаді секретаря РНБОУ.

У 2007р. О.Шнипко – Голова Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики. Завдяки активному діалогу

Держспоживстандарту України та УСПП була підготовлена «Червона книга» – перша фундаментальна праця, де всебічно розглянута проблема розбудови інфраструктури якості життя та запропоновані конкретні шляхи її вирішення. Спільними зусиллями УСПП та ДССУ було створено дієві запобіжники на шляху перетворення України в непрозоре напівкримінальне ринкове середовище, своєрідний моги́льник неякісної продукції, від якої відмовились інші європейські країни. Заради підтримки національного товаровиробника був знайдений розумний компроміс: підтримати легітимних суб'єктів підприємницької діяльності, тоді як ділків від підприємництва – «творців» фальсифікату та підробок – примусити або легалізуватися, або взагалі цезнути з економічної арени України.

В 2008р. Олександр Шнипко працював радником Прем'єр-міністра України. З 2010 до 2011року – заступник Міністра фінансів України. Сьогодні працює керівником департаменту фінансів соціальної сфери Мінфіну.

Протягом останніх п'ятнадцяти років Олександр Сергійович – віце-президент Українського союзу промисловців і підприємців, де ініціював низку економічних, правових та соціальних проектів.

За його активної участі було створено Національний комітет Міжнародної торгової палати, делеговано представників України у паризьку штаб-квартиру МТП та її галузеві комісії. Таким чином Україна отримала додаткові можливості щодо участі у пілотних законопроектах з міжнародної торгівлі, що розробляються МТП і стають стандартами ведення бізнесу у цивілізованому світі.

Віце-президент УСПП здобув ступінь доктора економічних наук. Результати наукових досліджень О.С. Шнипка з оцінки потенціалу конкурентоспроможності України узагальнено у монографії «Інноваційний дефолт України: економіко-технологічний аспект». Має чисельні державні нагороди.

Ініціатор національної програми «Зв'язок України»

З величезною повагою дніпропетровської промисловці ставляться до першого президента Дніпропетровського регіонального відділення УСПП (займав свій пост із 1997 року до 2010 року), генерального директора Дніпровського машинобудівного заводу **Михайла Петровича Фількіна**.

Михайло Петрович почав трудову діяльність токарем-універсалом на Південному машинобудівному заводі. Закінчив Дніпропетровський механічний технікум і після служби в армії у 1970 році прийшов на Дніпровський машинобудівний завод. Саме тут він пройшов шлях від техника конструкторського бюро до генерального директора. Без відриву від виробництва закінчив Дніпропетровський державний університет за фахом «радіофізика й електроніка». Зробив величезний внесок у створення радіолокаційних комплексів ПРО й контролю космічного простору.

За науково-організаторську діяльність обраний академіком Міжнародної академії зв'язку й Української академії наук національного прогресу. Є членом колегії Державного комітету промислової політики, радником Прем'єр-міністра України.

М. Фількін є ініціатором створення й практичного втілення національної програми «Зв'язок України», будівництва й введення в дію декількох сучасних заводів з випуску телекомунікаційної техніки, фахівець в області радіофізики, радіоелектроніки, телекомунікаційних й інформаційних технологій.

Нагороджений медаллю «За трудову доблесть», орденом Дружби (Росія), орденом «За заслуги» III ступення, орденом «За видатні досягнення». Лауреат Державної премії України в галузі науки й техніки. Почесний зв'язківець України.

Потужна команда

Щоденну багатогранну діяльність УСПП забезпечують професіонали, досвід яких випробуваний часом та підтверджений багатьма добрими ініціативами. Отже, на фотографії – команда віце-президентів Союзу (зліва направо В.Коротецький, Т.Степанкова, К.Марчук, В.Зубарєв, А. Тараненко, Л. Жук, О. Блаудзевич).

Розвитком міжнародних зв'язків займається **Олександр Блаудзевич**. Вона є кандидатом технічних наук; на початку 2012р. закінчила Національну академію державного управління при Президентові України. В УСПП з 2002р. Була директором департаменту міжнародних зв'язків, в 2005 році призначена віце-президентом Союзу.

Забезпечує організацію міжнародних бізнес-форумів, в тому числі – участь українських бізнес-делегацій в рамках офіційних візитів Президента України. Координує діяльність представників УСПП в міжурядових комісіях з питань співробітництва. Бере активну участь в роботі комісії УСПП з питань енергозбереження, відпрацьовує проекти з реалізації державно-приватного партнерства.

Громадську підтримку галузі оборонно-промислового комплексу забезпечує **Валерій Зубарєв**. У 1997р. був призначений заступником Міністра промислової політики України. Згодом працював заступником державного

секретаря Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, очолював управління проблем військово-технічної та військово-промислової політики РНБОУ. За його безпосередньої участі розроблено та прийнято ряд законів України, постанов та розпоряджень КМУ щодо реформування Збройних Сил України, оборонно-промислового комплексу України та військової науки.

Доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Захистом підприємництва в харчовій та переробній сферах, в тому числі – рибного господарства, зайнятий **Василь Коротецький**. Працював заступником Голови Державного комітету рибного господарства України. З жовтня 2008р. – віце-президент УСПП, голова ради Міжрегіональної спілки рибного-сподарських об'єднань та підприємств «Південьрибцентр», яка є галузевою організацією роботодавців та одною із засновників ООРУ. Є автором багатьох проектів розвитку рибного господарства України.

Проблемами економічної політики в УСПП опікується **Максим Кунченко**. Закінчив Національну академію державного управління при Президентові України, Національну юридичну академію імені Ярослава Мудрого. Має

досвід роботи в органах державної влади багатьох рівнів, працював в Ялтинській міській раді, Київській міській державній адміністрації, Міністерстві праці та соціальної політики України.

Відповідає за роботу з центральними органами виконавчої влади, комітетами ВРУ. Координує діяльність робочих груп: УСПП - НКРЕ, УСПП - ДПС України, УСПП – Держмитслужба, де є співголовою; УСПП – Укрексімбанк, УСПП – Київський національний університет імені Т. Шевченка, Економічної ради УСПП.

Регіональна політика УСПП – сфера відповідальності **Костянтина Марчука**. Закінчив Київське вище зенітне ракетне інженерне училище ім. С.М.Кірова, проходив службу в Збройних силах, закінчив Міжрегіональну академію. В УСПП – з 1999р., в 2007р. його обрано на посаду віце-президента.

Є заступником Голови Об'єднання організацій роботодавців України. Його включено до складу Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України, до складу робочих комісій Рад з питань національної безпеки, оборони, правоохоронної діяльності та роботи підприємств військово-промислового комплексу; з питань підготовки проведення фінальної частини футбольного чемпіонату Євро-2012.

Обраний віце-президентом Всеукраїнської спілки громадських організацій «Асоціація інженерів України».

Тетяна Степанкова реалізує зовнішньоекономічні проекти в рамках Українсько-німецького форуму. Має великий досвід роботи в органах державної влади - від начальника відділу Держплану України, радника віце-прем'єр-міністра, Прем'єр-міністра України до заступника міністра.

З 2003 р. Т. Степанкова є віце-президентом УСПП та заступником голови Правління громадського об'єднання «Українсько-німецький форум». Ініціює проведення міжнародних публічних заходів в житлово-комунальному господарстві, енергоефективному будівництві, розвитку альтернативної енергетики та модернізації експортно-орієнтованих галузей української економіки на засадах енергоефективності. Координує впровадження програми розвитку транзитного потенціалу Схід-Захід (Європа – Китай, старий «шовковий шлях»), інтермодальних і мульти-модальних сполучень через територію України.

Докладає багато зусиль до розвитку українсько-німецького та українсько-європейського співробітництва на засадах народної дипломатії.

Представництво Міжнародного конгресу промисловців і підприємців в Україні очолює віце-президент УСПП **Артем Тараненко**. Має величезний досвід роботи в органах державної влади всіх рівнів. Був радником Прем'єр-міністра України, заступником голови Ради підприємців при КМУ, керівником служб першого віце-прем'єр-міністра України, Секретаря РНБОУ.

Активно сприяє розбудові зовнішньоекономічної співпраці в рамках МКПП, бере участь у розробці нормативно-правових актів, які сприяють інтеграційним процесам української економіки.

Інтереси промисловців, малих та середніх підприємств у Київській міській державній адміністрації представляє віце-президент УСПП **Людмила Денисюк**. Вона очолює Головне управління промислової, науково-технічної та інноваційної політики. Л.Денисюк була заступником голови Київської міської державної адміністрації з питань підприємництва, малого і середнього бізнесу, в обов'язки якого входило кураторство Головного управління з питань регуляторної політики та підприємництва і Головного управління з питань захисту прав споживачів.

Очолює Асоціацію громадських організацій «Бізнес за реформи», працювала заступником голови правління Українського фонду миру, головою Громадянського парламенту жінок України м. Києва, радником Прем'єр-міністра України.

За ініціативою віце-президента УСПП **Ігоря Приходька** створена

Асоціація ділового співробітництва «Схід», яка об'єднує зусилля машинобудівних підприємств України з просування продукції на ринки Центральноазиатського регіону СНД, в тому числі в рамках міжурядових угод. Він має величезний управлінський досвід: працював у компаніях «Орнікоімпекс», «Пашкомпекс». З жовтня 1996 року працює в Корпорації «Союз» на посаді генерального директора.

Віце-президент УСПП **В'ячеслав Маслов** опікується питаннями туризму та підготовки проведення в Україні фінального чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Очолює Союз промисловців і підприємців м. Ізюм Харківської області, підприємство «Комплекс», є депутатом Харківської міської ради.

За розвиток інвестиційної політики в УСПП відповідає **Вадим Бодаєв**. Він є керівником міжнародної інвестиційної компанії SigmaBleyzer в Україні, брав активну участь у створенні методики і бізнес-моделі цієї компанії. В основі роботи лежить використання інвестиційної моделі, розробленої спеціально для країн з ринковою економікою.

Працював у Кабінеті Міністрів Казахстану: займався стратегічними проблемами лібералізації зовнішньоекономічної діяльності країни, а також питаннями створення спільних підприємств. Проводив бізнес-тренінги зі створення СП. Вадим Бодаєв є одним з перших засновників приватних СП в Москві, Казахстані та Україні. До прикладу, він створив СП «ФТЦ Консалтинг» (спільно з австрійською стороною) з будівництва, обладнання та монтажу виробництва для м'ясо-молочної промисловості.

Віце-президент УСПП В. Бодаєв сприяв залученню інвестицій у більше ніж вісімдесят підприємств України і зарубіжжя: Макіївський трубний завод, Севастопольський морський завод, завод виробника мінеральної води «АСЕМ-Ай» (Казахстан), компанію «Полтавакондитер» тощо.

Віце-президент УСПП, заслужений журналіст України **Людмила Жук** опікується сферою інформаційної діяльності УСПП. З 1998 року – в апараті УСПП на посаді керівника прес-служби, працювала заступником керівника прес-служби Кабінету Міністрів України.

В УСПП ініціювала та реалізувала багато проектів інформаційної сфери – різноманітних видань з досвіду діяльності промисловців і підприємців, «Вісника УСПП», програм на радіо та телебаченні, Інтернет портал УСПП тощо. Є ініціатором приєднання УСПП до Глобальної угоди ООН – всесвітньої ініціативи з розвитку соціальної відповідальності бізнесу, продовжує розвивати цей напрямок роботи Союзу. Член двосторонньої міжурядової українсько-ізраїльської комісії.

Вона опікується благодійністю

Марина Володимирівна Кінах працює в УСПП з 1996 року. Вона стоїть біля витоків створення інформаційної служби Союзу.

Є заслуженим журналістом України, почесним президентом громадської організації «Культура і всесвіт – 2000», громадським діячем. Багато років займається благодійністю – опікується дитячими будинками, допомагає тяжко хворим дітям.

Марина Кінах тісно співпрацює з Українсько-литовським фондом імені Тараса Шевченка – неурядовою організацією, яка займається розвитком культурних зв'язків між двома країнами, сприяє організації виставок художників, підтримує журналістів, діячів культури, бізнесменів.

Вона опікується дитячою студією «Стиль і мода». За її особистої участі проведено десятки акцій, традиційно присвячених дню Захисту дітей і Святого Миколая. Є головою журі дитячого фонду «Держава, що чує своїх дітей», який працює під егідою міжнародної організації ЮНІСЕФ і щорічно проводить конкурс творчих робіт старшокласників з гуманітарних дисциплін.

Щорічно під патронатом УСПП та за особистої участі Марини Володимирівни проходить Міжнародна спеціалізована виставка квіткового бізнесу, садівництва, ландшафтного дизайну та флористики квітів Flowers & HortTech Ukraine. Це унікальна подія, яка кожного року навесні збирає сотні кращих вітчизняних та європейських представників зеленого бізнесу, справжніх поціновувачів квітів, дає змогу поділитися досвідом ландшафтного дизайну, продемонструвати нові технології вирощування рослин, цікаві флористичні композиції.

Хто ми є, про що думаємо...

В рамках співпраці між Українським союзом промисловців і підприємців та факультетом соціології Київського національного університету імені Тараса Шевченка 15 грудня 2011р. було проведено опитування делегатів та запрошених гостей Всеукраїнського з'їзду Українського союзу промисловців і підприємців.

Отже, складено портрет члена УСПП — його вік, стать, рід занять, настрої. На це цікаво подивитися, тут є над чим задуматися. Для початку — одне зауваження фахівців, які провели опитування: «Вибірка опитування не є статистично репрезентативною для всіх членів УСПП. Але оскільки делегати з'їзду були обрані саме для презентації думки регіональних відділень, то ми вважаємо, що опитування репрезентує думки та ставлення основної частини членів УСПП». Інакше кажучи, хоча опитували лише делегатів з'їзду, надану ними інформацію можна вважати правдивою, а портрет члена Союзу — точним. Хто ж більш точно характеризує організацію, ніж люди, яких послали на з'їзд саме регіональні відділення...

Отже, хто ми є?

Стать:

Чоловіча	82,2%
Жіноча	17,8%

На жаль, жінок в наших рядах в п'ять разів менше, ніж чоловіків. Ця пропорція може характеризувати частково статевий склад керівників структур економіки, почасти — підприємців як таких. Для доволі фемінізованого українського суспільства жінок серед нас замало, і, думається, над цим треба попрацювати.

Вік:

18-30 років	4,9%
31-40 років	12,3%
41-50 років	25,4%
51-60 років	33,6%
Більше ніж 60 років	23,8%

Цифри говорять самі за себе — треба тримати курс на омолодження активу, більш ретельно працювати з бізнесовою молоддю!

Посада, що обіймає респондент:

Керівник підприємства/установи	67,7%
Заступник керівника підприємства/установи	16,9%
Керівник середнього рівня	13,7%
Співробітник без управлінських функцій	1,6%

Вбачаємо тут факт поваги бізнесу до рідного Союзу промисловців і підприємців, бажання долучитися до його представницьких заходів вищого менеджменту підприємств і компаній.

Члени УСПП не є новачками у підприємницькій діяльності. Понад 10 років працюють в бізнесі 75,4% делегатів, 6-10 років — 12,3% делегатів.

Але й початківці знайшли своє місце серед наших колег, їх є 12,3%. Аналогічним чином виглядають дані про підприємства. Досить тривалий час — більше 10 років — працюють 75% компаній, менше 2% належать до «молодих», що працюють не більше одного року. Іншими словами, в УСПП входять переважно стабільно працюючі структури з досить тривалим досвідом роботи на ринку.

Переважна більшість представників реального сектору економіки має вищу освіту — це 75% опитуваних. 23% мають науковий ступень.

Які регіони, населені пункти представляють наші активісти? Більше половини — 54,5% — живуть в містах-мільйонниках, 19% — в дуже великих (від 250 тис. до 1 млн. жителів), 17,4 — у великих (100-250 тис. жителів), всі решта — в середніх та маленьких. Картина цілком реальна, промислові підприємства дійсно розташовані частіше у великих містах. Над тим, щоб заохотити працювати в Союзі, наприклад, фермерів, треба попрацювати окремо.

Дослідження показало, що делегати з'їзду УСПП зайняті у різних галузях, серед яких переважає «виробництво промислових товарів» — 19,5%. Якщо ж згрупуємо перелік галузей за Класифікацією видів економічної діяльності (КВЕД), отримуємо таку картину. Більшість підприємств належать до сфери послуг та до промисловості — 41% та 33%; відповідно, до будівництва — 11%, тоді ж як найменше представлені структури, зайняті в сфері сільського господарства.

Який ринок — регіональний, всеукраїнський або міжнародний — опанували члени УСПП? Майже 44% підприємств працюють на національному рівні, 28% — на міжнародному, 21% на регіональному і лише біля 8% працюють на місцевому рівні. Отже, переважна більшість представлених на з'їзді підприємств не обмежується у своїй діяльності місцевим рівнем. В той же час половина опитуваних засвідчила, що час від часу займається експортно-імпортними операціями, тобто виходить на міжнародний ринок.

Вагомо на з'їзді УСПП представлені великі підприємства — 25%. Майже половина учасників з'їзду (44,5%) віднесла свою організацію або підприємство до середніх. Не так багато малих підприємств або фізичних осіб, що свідчить про необхідність більш активно діяти в цьому сегменті бізнесу.

Переважна більшість підприємств мають досить значний річний обсяг реалізації товарів/послуг: майже 70% підприємств — понад 2 млн. грн., серед них 44% — більше 10 млн. грн.

Подивимось на характеристики з точки зору форми власності. Безумовно переважає за приватними підприємствами — 64,3%. Менше представлені підприємства державної (7%) та змішаної але переважно державної (5%) форм власності.

Якими пріоритетами керуються промисловці і підприємці у своїй

діяльності? Насамперед, робота менеджменту і колективів спрямована на «...удосконалення якості надання послуг/виробництва товарів» (39,4%). Лише 8,7% намагаються тільки «... підтримати вже досягнутий стан без спроб розширення та модернізації». Найважливішими напрямками роботи підприємств зазначені: **робота з персоналом** (29,1% - «підвищення кваліфікації персоналу» та 22% - «покращення умов роботи персоналу»); **розширення ринків** («збільшення сегменту охоплення українського ринку» - 28,3%; «розширення діяльності на міжнародних ринках» - 26,8%; «вихід на міжнародний ринок» - 15%); **модернізація та впровадження інновацій** («модернізація матеріально-технічної бази» - 27,6%, «впровадження інноваційних, наукових розробок» - 25,2%; «розширення асортименту продукції/послуг» - 25,2%).

Підприємці Києва більшою мірою, ніж їхні колеги з інших регіонів України, намагаються проникнути на міжнародні ринки (69% тих підприємств, що працюють у Києві, та 31% - в інших регіонах України) та меншою мірою дбають про покращення умов роботи персоналу (22,2% та 78,8% відповідно).

Порівняно мало підприємства займаються діяльністю, пов'язаною із **соціальною відповідальністю бізнесу** («благодійність» - 13,4%; «підтримка соціальних програм» - 9,4% та «впровадження екологічного менеджменту» - 5,5%). І це також означає необхідність підвищити нашу увагу до впровадження програм КСВ.

Члени УСПП дали оцінку **досвіду та необхідності інноваційних або наукових розробок** у функціонуванні своїх підприємств. Так, 60,5% опитаних зазначили, що займаються впровадженням інноваційних/наукових розробок (міжнародних — 31,9% та вітчизняних - 28,6%). Близько 40% вказали, що їх підприємства беруть участь у розробці інноваційних/наукових проектів (міжнародних — 15,1% та вітчизняних - 24,4%). І лише 12,6% респондентів зазначають, що діяльність їх організації взагалі не потребує звернень до таких розробок.

Значна частина дослідження науковців з факультету соціології присвячена стосункам компанії з Українським союзом промисловців і підприємців. Ділова спільнота висловила високий ступінь довіри до рідної організації, поділилася досвідом роботи всередині УСПП, окреслила сферу очікувань від неї, висловила побажання на майбутнє. Більш детально про це ми розкажемо у наступних номерах «Віснику УСПП».

Висловлюємо окрему подяку декану факультету соціології Київського національного університету ім. Т.Шевченка Андрію Горбачику, який підготував та провів вказане дослідження.

Завжди готові допомогти

Люди, які знайомі з практикою управління, знають: найкращі ідеї, найвидатніші ініціативи будуть в підсумку нічого не варті, якщо не буде фахівців, здатних їх реалізувати. Отже, віддамо належне колективу центрального апарату Правління Українського союзу промисловців і підприємців, працівникам регіональних відділень Союзу, які надзвичайно віддано, чесно і професійно здійснюють основну справу громадської організації — захищають інтереси ділових кіл, створюють усі умови для максимально ефективної діяльності лідерів Союзу. Абсолютна більшість наших колег є дуже творчими й цілеспрямованими особистостями, професіоналами, відповідальними виконавцями, людьми командного духу.

Серед них виділяється група працівників, чий стаж наближається до віку УСПП. В середині 90-х прийшла в УСПП **Катерина Батченко**, нині заступник керуючого справами апарату Правління УСПП. Надійність та відповідальність — ось її головні риси, які дуже поважають колеги.

П'ятнадцять років кадровими питаннями в центральному апараті УСПП опікується **Дар'яна Борисенко**. Має дві вищі освіти — закінчила Київський політехнічний інститут та Вищу банківську школу. Володіє великим багажем знань та досвідом в сфері трудових відносин.

У сферу відповідальності заступника виконавчого директора УСПП **Лариси Розуменко** входять питання протокольної роботи, які вона досконало знає і ретельно виконує.

Справами апарату Правління УСПП завідує **Віктор Євтушенко**. Закінчив Українську інженерно-педагогічну академію. Вирізняється високим рівнем відповідальності, комунікабельності, постійним бажанням самовдосконалення.

Олег Масник — молодий виконавчий директор УСПП. Закінчив Європейський університет та Національну академію СБУ. Він щира, добродушна й романтична натура. Відповідає за співпрацю з членами Економічної ради громадських організацій та асоціацій бізнесу, що діє при УСПП, опікується бізнес-проектами Союзу та його партнерів.

Головний юрист УСПП — керівник департаменту права **Роман Сергієнко**. З відзнакою закінчив Київський міжнародний університет, працював в сфері інформаційних технологій. Є членом робочих груп УСПП-ДПС, УСПП-АМКУ, УСПП-Укресімбанк, колеги Департаменту пенітенціарної служби України. Відстоювати юридичні права підприємців, розробляти пропозиції та зауваження до законопроектів, нормативних документів йому допомагають **Ольга Пальшина** та **Ірина Залуська**.

Світлана Куцева є керівником департаменту УСПП з питань міжнародної політики. Працює тут з 2003 року, одразу після закінчення Київського інституту перекладачів. Вільно володіє англійською та німецькою мовами. За роботу береться рішуче і виконує її з максимальною професійною віддачею. Дипломатична й тактовна, надзвичайно працююча. Їй дуже цінують і члени колективу, й підприємці, яких Світлана супроводжує під час міжнародних візитів Союзу. Разом з нею у департаменті працює **Олександр Саянний**.

Взаємодію з регіональними осередками Союзу зміцнює керівник департаменту УСПП по роботі з регіонами **Андрій Скульбеда**. Він інформований не лише про стан справ в регіональних відділеннях, а й про те, чим живуть та дихають наші колеги на місцях. Закінчив Житомирський державний університет імені І.Франка та Європейський університет. Налагоджувати співпрацю з регіональними відділеннями йому допомагають **Наталія Штугова** та **Наталія Дубовик** — вони в УСПП вже понад десять років.

Юлія Дрогвоз очолює департамент УСПП з питань економічної політики. Вона є провідним експертом у сфері економіки та аудиту. Займається систематизацією пропозицій ділової громади до численних законодавчих ініціатив УСПП, проводить масштабну

аналітичну роботу щодо роз'яснення дотичних до економічної тематики нормативно-правових документів, тісно співпрацює з Міністерством фінансів та Державною податковою службою України.

Як захиститися від рейдерства та забезпечити високий рівень корпоративної безпеки підприємства, знає директор департаменту УСПП з питань корпоративної безпеки **Сергій Худобін**. Закінчив Московську військово-дипломатичну академію та Національний університет внутрішніх справ України. Виважений, обізнаний, завжди готовий прийти на допомогу. Йому допомагає **Наталія Гусар**.

Бухгалтерськими питаннями в УСПП уже багато років опікуються **Наталія Здоренко** та **Аліна Остапчук**. Вони є висококваліфікованими знавцями своєї справи, щирими, чуйними й добродушними людьми.

Департамент УСПП з питань впровадження підприємницьких ініціатив нещодавно очолив **Всеволод Тимофєєв**. Він десять років пропрацював у будівельній індустрії, має великий досвід реалізації інвестиційних проектів. Нині разом із **Олегом Марчуком** вони працюють над втіленням у життя перспективних підприємницьких задумів.

Завжди зустрінє добрим словом **Світлана Повшєдна**. Вона є помічником-референтом президента УСПП **Анатолія Кінаха**. Закінчила Національний університет авіації, Академію Збройних сил України. Відповідальна, завжди люб'язна й ввічлива.

Інформаційною політикою та іміджем УСПП займаються керівник прес-служби **Олеся Куриляк**, директор департаменту з інформаційної політики та громадсько-політичних питань **Ірина Шеліхова** та провідний фахівець **Інна Капустяньська**. Їх сфера відповідальності — підтримка Інтернет-порталу uspp.org.ua, видання бюлетеню «Вісник УСПП», висвітлення діяльності Союзу у всеукраїнських і регіональних ЗМІ, інформаційне супроводження всіх заходів, що проводяться в Союзі тощо.

Міцна і дружня команда однодумців, яка завжди готова допомогти підприємцям, своєю щоденною наполегливою працею пише життєву історію Українського союзу промисловців і підприємців. Саме ними в центральному апараті Союзу створена атмосфера взаєморозуміння та творчості, яка надихає на нові звернення.

Пам'ятаємо...

На превеликий жаль, поки готувався спецвипуск «Вісника УСПП», нарис про видатного залізничника, громадського діяча, члена Правління УСПП **Василя Степановича Кривулька** довелося переробити у некролог...

Василь Степанович був надзвичайно щирою і завжди привітною людиною. Він був одним з тих, хто у 1992 році підписав угоду про створення Українського союзу промисловців і підприємців. Двадцять п'ять років пропрацював на Південно-Західній залізниці, більше двадцяти років очолював Спілку наукових та інженерних об'єднань України.

Все життя Василя Кривулька було присвячено роботі зі збереження престижу інженерної професії. «Держжава живе тоді, коли працюють заводи, залізниці, морський та повітряний транспорт, малі і середні підприємства, течуть екологічно чисті річки, шумлять ліси, щедро дарують урожаї хлібні лани, навчаються діти та молодь», - повторював Кривулька.

Ще в середині січня Василь Степанович, повний сил та енергії, жартував з працівниками центрального апарату. А 28 січня 2012 року нашого вірного товариша, великого активіста УСПП, не стало.

4 січня 2012 року помер відомий український автотранспортник, державний службовець і громадський діяч, засновник Всеукраїнської асоціації автомобільних перевізників **Віталій Михайлович Рева**. Він був народним депутатом України першого скликання, заслуженим працівником транспорту України, академіком Транспортної академії України, членом колегії Державтотрансміністрації та головою

автотрансінспекції, членом Ради підприємців Кабінету Міністрів України та громадської колегії Укравтодору.

Минулого року УСПП втратив ще одного свого друга. В Одесі трагічно загинув віце-президент УСПП **Олександр Леонідович Коробчинський**.

Це була багатогранна особистість: успішний бізнесмен, політик та активний громадський діяч. Він завжди досягав намічених цілей, надзвичайно любив життя, мав багато планів на майбутнє та твердо вірив у те, що зможе змінити на краще життя багатьох своїх співвітчизників. Йому було всього 41 рік...

Кілька років немає в живих **Володимира Леонідовича Шепетіна**. Він був віце-президентом УСПП, працював головою Комісії із захисту прав промисловців, підприємців та експертизи законопроектів. У 1993-1995 роках очолював Раду підприємців при Харківській обласній державній адміністрації. З 2000 до 2002 року був заступником губернатора Харківщини з економічних та зовнішньоекономічних питань. У 2002 році став народним депутатом України.

У 2007 році з життя пішов **Володимир Валентинович Столбинський**, виконавчий директор Запорізького РВ УСПП. Довгий час він працював керівником Управління зовнішньоекономічних зв'язків Запорізької обласної державної адміністрації, був першим заступником Комунарської районної державної адміністрації.

Віктор Михайлович Сломонов, який пішов з життя два роки тому, працював виконавчим директором регіонального відділення УСПП у Києві фактично з часу заснування Союзу. Він доклав багато зусиль до розвитку організації, зміцнення позицій українського бізнесу всередині країни та за її межами.

У 2005 році не стало засновника Тернопільського РВ УСПП, генерального директора підприємства «Текстерно» **Степана Григоровича Денисюка**. Був знаним промисловцем, активним громадським діячем Тернопільщини.

7 січня 2012 року помер голова Об'єднання організацій роботодавців Хмельницької області, заступник голови Правління Хмельницького РВ УСПП **В'ячеслав Адольфович Лук'янов**. Він доклав чимало зусиль до розвитку руху роботодавців в області.

Важко переосмислити непоправну біль втрати людей, які були і залишаються невід'ємною частиною історії Українського союзу промисловців і підприємців. Кожен з них залишив на цій землі свій винятковий слід, зробив чимало для зростання ролі руху промисловців і підприємців, зміцнення нашого союзу, добробуту багатьох українських сімей. Пам'ять про них завжди житиме у наших серцях...

Над номером працювали:

Автор ідеї та головний редактор: Людмила Жук

Редактор випуску: Олеся Куриляк

Автори текстів: Анастасія Хутько, Надія Хомазюк, Віталій Княжанський, Олеся Куриляк, Максим Грицаненко, Тимур Литовченко, В'ячеслав Клименко, Олена Калайтан, Андрій Булат, Людмила Передерій, Марина Бондарчук, Олена Самойленко, Ярослав Павловський, Ганна Кудіярова, Марина Клишина

Художній керівник: Лариса Гур'єва

Дизайн і верстка: Анатолій Ардатеєв

Фоторедактори: Ірина Шеліхова, Віктор Бондар

Літературний коректор: Олена Мороз

Видавець: Український союз промисловців і підприємців

Редакція має право на редагування і скорочення матеріалів.

Всі права захищені.

© УСПП 2012.